

Narodna in univerzitetna knjižnica
▼ Ljubljani

82101

1827
1828
1829
1830
1831
1832
1833
1834
1835
1836
1837
1838
1839
1840
1841
1842
1843
1844
1845
1846
1847
1848
1849
1850
1851
1852
1853
1854
1855
1856
1857
1858
1859
1860
1861
1862
1863
1864
1865
1866
1867
1868
1869
1870
1871
1872
1873
1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

HODI K OLTARSKOMI SVESTVI.

MOLITVENA KNIGA ZA VSE NAJPLEMENITEŠE
OLTARSKO SVESTVO LÜBÉČE KRŠCENIKE, PO-
SEBNO ZA

MLADINO,
ZAKOTRIGE «OLTARSKOGA SVESTVA» I «SRCA
JEZUSOVOGA» BRATOVČIN.

SPISAO :

KLEKL JOŽEF

PLEBANOS PRI SV. SEBASTJANI.

Dobi se kniga pri pisateli v Čerensovei (Cserföld
Zala m.), ki je tam v pokoji, po 70 fil.

82101

82101

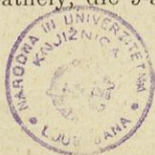
Nihil obstat.

Sabariae, die 6. Maii 1910.

Dr. Franciscus Rogács,
censor.

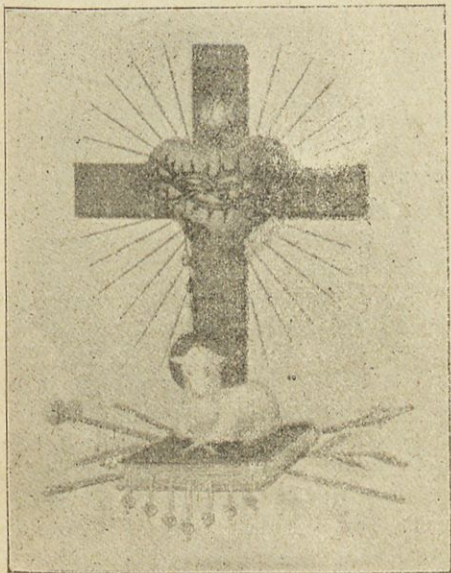
Imprimatur.

Szombathely, die 9-a Maii 1910.

Guillelmus,
Eppus Sabariensis.

31. XII. 1942 / 11879

DRAGE DÜŠE!

JEZUS, od koga je sam oča nebeski z nebe na zemlo doli glas, da je njegov Sin, je z svojimi jezerami čüdami dokazao, da je té glas božji istinski, da je on ne samo človek, nego právi Bog tüdi. Da čüde samo Bog more číniti; človek nikdar ne. Delao je pa te čüde zato, naj mi njemi vse verjemo. Vsaka njegova čüda glas dá i kriči nam: ki je mogoči betežnika na ednoreč zvračiti, vodo na vino obrnoti, mrtvoga na žitek obüditi, je mogoči vse tisto zdržati, kaj nam obeta. Obeta nam pa düšno zveličanje, radost, veselje vekvečno, štero samo tak zadobimo:

I. če vse tisto verjemo, kaj je on včio: «*Ki ne verje, bo pogüblen.*» (Marko XVI. 16.) je pravo on.

II. če vse tisto zdržimo, kaj je on

zapovedao *«Ki ma moje zapovedi i je spunjawa, tisti je, ki me lübi.»* (Jan. XIV. 21.) *«Ki ne lübi, ostane v smrti.»* (I. Jan. III. 14.) *«Če ščes iti v življenje, spuni zapovedi»* (Mátaj XIX. 17.) So njegove reči.

To, pa kaj je on včio, naj verjemo in to, kaj je zdržati zapovedao se najde v tistoj materi cerkvi, štero je on nastavo i za štere glavara je svetoga Petra apoštola postavio. Rimsko krsčanska katoličanska meticerkev je tá, štere glavari so zdaj X. Pius papa, ki zmesta svetoga Petra z tistov oblastjov ravnajo njo, štero je sam Jezus dao svetomi Petri i vsem njegovim naslednikom rekoč: *«Ti si Peter (to je pečina) i na to pečino bom zidao svojo cerkev, i peklenska vráta je ne bodo premagala.»* (Mat. XVI. 18.) *«Pasi moja jagnjeta, . . . pasi moje ovce.»* (Jan. XXI. 15, 17.)

Ta meticerkev nam za vervati zapove:

APOŠTOLSKO VEREVADLÜVANJE:

Jaz verjem v ednom Bogi, Oči vsamogočemi, Stvoriteli nebe i zemle. I

vu Jezusi Kristusi, Sini njegovom jedinom, Gospodi našem. Ki se je poprijao od Düha Svetoga, porodo se je od Device Marije. Moko je trpo pod Ponciuš Pilatušom. Razpet je, mro je i pokopan je. Stopo je doli na pekle, na tretji den je od mrtvi gori stano. Stopo je v nebesa, sedi na desnici Boga Oče vsamogočega. Odnet pride sodit žive i mrtve. Verjem vu Svetom Dühi. Sveto krščansko katholičansko Mater Cerkev. Svecov občinstvo. Grehov odpüščanje. Tela gori stanejnje i žitek vekivečni. Amen.

Za obdržati pa:

I.

DESETERE BOŽE ZAPOVEDI.

I. Jaz sem Gospodin Bog tvoj; ne-maj tüji bogov pred menom, ne napravljaj si zrezanih kepov, da bi nje molo.

II. Svojega Gospodna Boga Imena zaman gori ne vzemi.

III. Spomeni se, da svetke posvetiš.

IV. Poštüj Očo svojega i Mater svojo; da boš dolgo živ na zemli, štero Gospodin Bog tvoj da tebi.

V. Ne vmori.

VI. Ne praznäj.

VII. Ne kradni.

VIII. Ne guči krivoga svedočanstva proti svojemi bližnjemi.

IX. Ne poželi žene svojega bližnjega.

X. Ne poželi svojega bližnjega hiže, ni pola, ni slugo, ni službenice, ni jünca, ni somara, ni nikaj, ka je njegovo.

II.

PETERE CERKVENE ZAPOVEDI.

I. Od Svete Matere Cerkvi nastavlene i zapovedane svetke posveti.

II. Vsaki Svetek sveto Mešo pobožno poslušaj.

III. Zapovedane postne dneve obdržavaj, i od nike jestvine se zdržavaj.

IV. Grehe svoje vsako leto poleg pravde Svete Matere Cerkvi svojemi lastivnomi spovedniki vadj i najmenje ednok okoli vüzma, Oltarsko Svestvo k sebi primi.

V. Prepovedane dni gostüvanje ne slüži.

Ali ne pozabimo, da niti vervati, niti zapovedi obdržati nemoremo brezi božje milošče, toje brezi božje pomoči. Jezus pravi: «Brezi mene nikaj ne morete činiti.» (Jan. XV. 5.) Njegovo pomoč pa dobimo po svestvah i molitvi. Po svestvah se nam düša 1. posveti, da se Bogi dopadne; to včini posvečüjoča milošča; 2. okrepi se, naj vtoj svetosti ostane. To tak zvana «svestvena milošča» napravi.

Milošča po molitvah dobljena razsveti razum, da on spozna dobro i hüdo i omoči volo, da ona to spoznano dobro čini, toga spoznanoga hüdogo se pa ogne. Ta milošča se právi pomagajoča ali dejanska.

Ki se šče tak Bogi dopadnoti, naj k svestram hodi!

Ki šče dobro živeti, naj dobro i rad moli! *Brezi svest i brezi molitev ne ga milošče, ne ga nebe.*

Svest je sedem:

Prvo: krst.

2. Potrdjenje.

3. Oltarsko Svestvo.

3. Pokora.

5. Slednje mazanje.

6. Red cerkveni.

7. Hišni zakon.

Pri vsakom svestvi dobimo milošce, ali največ li pri oltarskom, ár tū vretino vseh milošč Jesusa Kristusa zavživamo. Zato sem dao knižici naslov «Hodite k oltarskomi Svestvi,» naj vam že prve reči kažejo, kde se najde pomoč za večno življenje. Vervajte mi drage düše, klüč od oltara, je klüč od nebeskih vrát tūdi. Ki si rad da dverčica oltarska stem klüčom odpirati, njemi se nebeska vrata tūdi gotovo bodejo odprla.

«Hodite zato k Oltarskomi Svestvi.»
Jejte Jezusovo najsvetejše telo, pijte njegovo najsvetejšo krv, obogatite se vsaki den, kda le morete z svetim prečiščavanjom i ne spozabite se z mene grešnika pri tom imenitnom goščenji; voščite mi edno miseo, i ta miseo prosim vas naj bo: Dopüsti dober Jezus, naj Te te dühovnik tak goreče lübi, kak goreče on žele, dabi te mi ovce lübili v oltarskom zakramenti.

Prosim svetoga Jožefa mojega nebeskoga zevetnika, na koga den sem

pisanje te knjižice njemi v zahvalo za od njega dobljene mnoge milošče dokončao, naj vas i mene z svojov očinskih skrbljivostjov vodi gostokrat k oltarskomi svestvi.»

Sv. Sebastjan, 1910. márc. 19.

Klekl Jožef

plebanoš.

KRST.

Ki ne preroben z vode i z svetoga
«Düha, ne more iti v božje krá-
lestvo.» (Jan. III. 5.)

Zahvalna molitev po sv. krsti.

Verjem, da je krst miloščo posve-
čujočo vlejao v mojo dušo, (v dušo
mojega deteta; . . . mojega krstnoga
deteta) štera mi je (njemi je) zbrisala z
njé greh, z šterim sem (je) poprijeti (to)
v utrobi materno (mojoj) i z šterim sem
na svet rojen (o) bio (bilo.) Milošča sve-
toga krsta po zaslužnji Jezusa Kri-
stusa mi (njemi) podeljena je mene
(ga je) vseh kaštig, peklenskih i vre-
menitnih rešila i oblekla me je (ga je)
v nedužnosti od sunca svetlejšo i od
celoga sveta lepšo obleko. Dete božje
sem postao, (je postalo) Bog mi (njemi)
je oča i domovina mi (njemi) je neba.
Jezusa Kristusa prave katoličanske
materecerkvi kotriga sem (je) po njem
postao (postalo) i da sem (je) krščen
(o) znamenje neizbrisno mam (ma) na
duši, štero bo se na veke svetilo v
nebi, če stanoviten (stanovitno) v do-
brom ostanem (ostane.) Dober moj

(njegov) angel čuvar pazi ti na mojo (njegovo) nedužnost, naj jo nikdár ne zgü bim (zgü bi.) Moj (njegov) krstni zavetnik pomagaj mi (njemi) z nebe, naj hodim (hodi) po tvojih sledah. Dober Jezus blagoslovi ti moje stariše i mojo botrino, živoče i premi-noče (moje dete, moje krstno dete) i za miloščo dobljenoge svetoga krsta ti hvala naj bo moje trdno nakanenje, da te ščem srčno lübiti, da raj mrjem kak *svojo (i mojega deteta-mojega krstnoga deteta) nedužnost zgü bim*. Dober Jezus, ki si v oltarskom svestvi nazoči si mi oča, jaz ti ščem dobro dete biti i zato bom rad k tebi hodo (moje dete, moje krstno dete k tebi vodo) v celom mojem živlenji. Amen.

*

Dete to vsaki den zmoli! Dete moli vsaki den za štariše i botrino, so živi, ali pokojni!

POTRDJENJÉ ALI FIRMA.

«**K**da so pa zvedíli apoštolje, ki so v Jeruzelemi bili, da je Samarija sprejela reč Božjo, k njim so poslali Petra i Janoša. Ki odhajajoči, so molili za njé, naj bi dobili düha Svetoga. Te so na njé položili roke i oni so sprejeli Düha svetoga.» (Dej. ap. VIII. 14, 15, 17.)

«Ko je Pavel položo roke nanje, prišeo je sveti Düh nanjé.» (Dej. ap. XIX. 6.)

Molitev pred firmov.

Dober Jezus, ti si svestvo potrdjenja zato nastavo, naj nam ponjem dūšo olepšaš i okrepiš, da bodedo, kak tvoji vojaki katoličansko vero stalno držali, da Tebe za nikšo vrednost tá ne dámo, to je da v nikšoj priliki v greh smrten ne privolimo. Ti dober Jezus, ki si na deco roke položo, pa tak nje blagoslovo, okrepo, prosim te položi po tvojem slugi, našem milostivnom pasteri tvojo roko na mene tvoje dete tüdi i po "milošči svetoga Düha blagoslovi pa potrdi me, da ostanem do moje smrtne vere goreči katoličanec.

Smrtno bi zagrešio, če bi v smrtnom grehi šo k firmi; zato sem se očisto zdaj pri svetoj spovedi i tak čisti ščem do smrti ostati. Pomagaj mi moj lübljeni angel čuvár, naj pobožno molim, dokeč na mene red ne pride, naj bom pazo na svoja vüha, svoje oči, naj idem z pobožnimi molitvami k

tomi velikomi svestvi kak se dostaja, da dobim povekšanje milošče posvečujoče, to je naj se mi duša olepša ino naj se mi okrepi po milošči pomaga-jočoj. Po to miloščo idem jaz k firmi po tvojoj zapovedi dober Jezuš; miloščo meni trebe, i ne dar od botrine. Če pa kaj dobim, to mi naj samo spomin bo, da sem tvoj vojak, ki sem dužen se boriti z svojim telovnim poželenjom, z hüdím dühom, z la gojimi grešmini lüdmi i tebé z grehom niti z tem nejmenjšim ne razžaliti. Amen.

(Moli čislo, litanije i drüge molitve, dokeč na vrsto ne prideš; raztrešeno srce milošče raznotrosi, zbrano pa je vküpberé.)

Molitev po sv. firmi.

Milošča tvoja, štero si ti, dober Jezuš na svetom križi spravo i štero sem pri svetoj firmi po svetom Dühi Bogi dobo, je posvetila mojo dušo. Sveta je pred njov že bila, ovak ne bi smela k tomi velikomi svestvi prihajati. Zdaj je pa ešče sveteša. Močna je že prle bila, zdaj je pa ešče močnejša. Edno je ne mela moja duša, kaj zdaj má: neizbrisno znamenje, štero si ti vnjo

vtekno pri tom svestvi. Pozna se ponjem zdaj, da sem firmani i ravno zato ne smem več k tomi svestvi prihajati.

Neizgovorno se veseliš dober Jezus ti zdaj toj mojoj okinčanoj, okrepčanoj z lübljeno lepim znamenjom olepšanoj düši, düši tvojega vojaka. Veseli se mi li dober Jezus; veseli se mi, ve sem zato stvorjeni, naj ti na veselje bom; i daj mi miloščo, ponizno te prosim, naj ti v celom mojem življenji vsikdár na veselje bodem, naj se od tebe nikdár ne odtrgnem, naj verno hodim po onoj poti, pošteroj je moj(a) firmanski(a) Patron(a) sv. N. N. hodo (ila), komi (šteroj) v obrambo se z celoga srca zročim:

Prosim te dober Jezus, vzemi ti pod svojo obrambo moje stariše, mojo bo-trino, moje dühovne pastire ki so me k tomi svestvi pripravljali i pripelali. Tebi zročim tüdi i milostivnoga mojega višešnjega pastira, ki so mi sv. svestvo podelili; o blagoslovi nje vse i daj njim mesto v tvojem svetom Srci. Napuni je z svetim Dühom Bogom, kak si mene dnes napuno, naj vsi živemo potom svetom Dühi v miri, i vsikdar v vekšoj lubezni do tébe.

Hvala za prevelike milošče sv firme
 Ti pa naj bo moje močno nakanenje,
 da v celom svojem življenji ščem brez
 smrtnih grehov živeti, kak se to ednoga
 gorečega katoličanca, tvojega vojaka
 dostaja, dnes pa celi den moliti, z sve-
 tim Dühom si pogovárjati ščem i ne
 med plesalce i na igro iti. To ščem
 včiniti i to tüdi bodem činio; da ovak
 bi me Düh sveti povrgeo, angel ču-
 vár bi se od mene vkraj obrno i jaz,
 ki sem tvoj voják gratao, bi prišeo
 v hüdogo dühá oblast. O strašna sra-
 mota, nezgovorna nesreča bi to bila.
 Reši mené i vsakoga, ki je dnes zme-
 nov vred zadobo miloščo svétoga
 potrdjenja Prečista Devica Marija, te
 nesreče, naj tvojega Jezusa z tov
 nezgovornov nezahvalnostjov ne raz-
 dreselimo. Amen.

OLTARSKO SVESTVO.

Jezus je na slednjoj večerji v roko vzeo pšeničen krüh, ga je blagoslovo i pravo nad njim:

«To je moje telo»,

i ravno tak je vzeo z vinom pun ke-
lih, ga je blagoslovo i reko nad njim:

«To je moja krv nove zaveze
(testament)»;

oboje je dao apoštolom zavživati i na-
ročo njim je:

«To delajte v moj spomim.»

(Mátaj XXVI.26—28; Marko XIV. 22—24;
Lukač XXII. 19, 20.)

Kde se to spunjava, kaj je Jezus apostolom naročo: «To delajta v moj spomin?» Kde se obrné krüh i víno v Jezusovo telo i krv?

Pri Svetoj meši.

Sveta meša je daritev, največša i najsveteša daritev, zakaj se pri njej Jezus Kristus pravi Bog i pravi človek darüje za celi svet trijednimi Bogi kak nekda na križi samo stem razločkom, da se tü krv njegova najsveteša ne prelejáva, kak se je na križi prelejala; i rávno zato je največša in najčastitljivejša skrivnost naše vere; z ničesom se Bog tak vredno ne moli, za grehe ne pomiri, ne zadosti, kak po njej; nikaj je ne tak prijétna zahvala za dobljene dobrote, kak ona; i po ničesom nas Bog v düševnih n telovnih potrebčinah tak ne poslühne, kak po vrednom poslúšanji sv. meše. Jezus moli tü Bogá, on dáje hválo, on zadostüje za grehe i on prosi dobrote za vse nas. Ki je zato pri svetoj meši brez smrtnoga greha nazoči i pobožno pazi nanjo, z Jezusom je zdrüžen.

MOLITVE ZA SV. MEŠO.

K začetki. Vimeni Oče i Sina i Dūha Svetoga. Amen.

Iz globočine srca mi je žao dober Bog

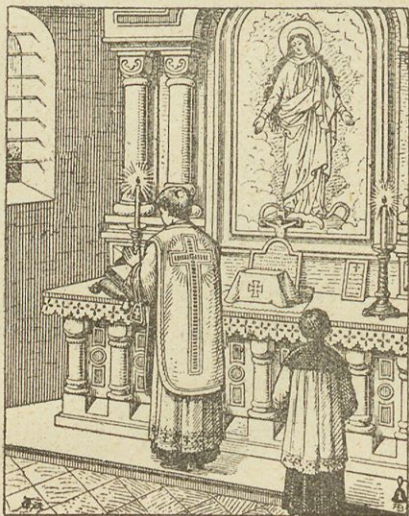

za vse grehe mojega žitka, da sem Te, najbolšega Očo svojega žnjimi tak ružno razžalo. Naj ti je zadosti ta sveta meša, štero tvoj jedinorodjeni Sin Jezus Kris-

tus za njih in celoga sveta grehov odpüščenje po rokah mešnikovih prikažüje. Daj mi miloščo prave pokore po njej zadobiti i vsikdär vekšo lübézen do tébe. Pobožno hočem prinjej nazoči biti i jo stistim svetim namenom poslüşati, z šterim jo tvoj jedinorodjeni Sin, moj mili Zveličiteo Jezus Kristus tebi darüje.

K evangeliji. (Evangelij je, kda se kniga z pravoga krája na levi kraj nese.) Vimeni Océ † in Sina † in Düha

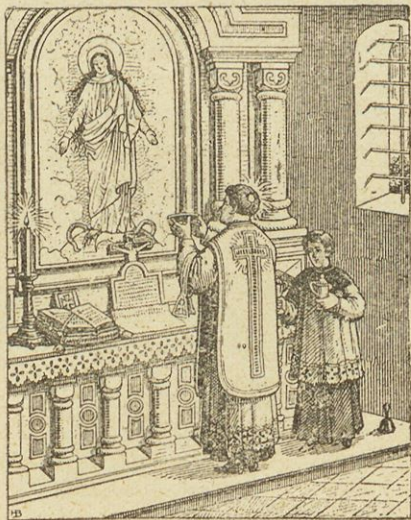

Svetoga † (stani i napravi z palcom križec na čelo, na vüsta, na prsi kak dühovnik) stanem k svetomi evangeliji in trdno verjem vse, kaj je Jezus, právi

Bog in pravi človek vučio, kaj so sveti apoštolje glasili in kaj vuči sveta kato-
ličanska mati cerkev. Daj mi o dober
Bog z mišljenjom, govorenjom in činen-
jom v žitki in v smrti to vero verno
zdržati. Amen.

K darüvanji. (Darüvanje je naskori po evangeliji, kda se kelih odkrije, vnjega vino in voda toči, kda

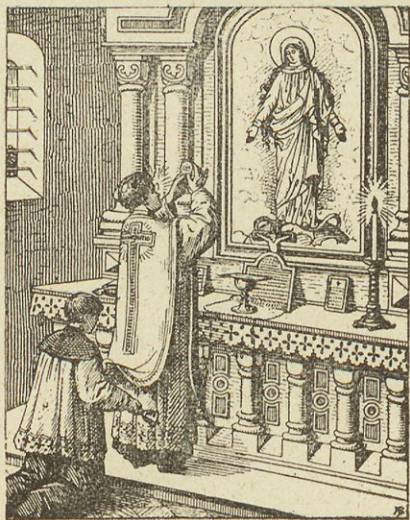

se hostija na zlatom tanjereci i kelih proti križi oltarskomi držita.) Zgledni se milostivno na dare krüha i vina vse-mogočni Oča nebeski, štere ti z meš-

nikom v poniznosti prikažem, pa je po vse oživljajočem Svetom Dūhi Bogi spremeni v telo in krv svojega svetoga Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa. Naj ti bode ta presveta daritev na dostojno molbo i hvalo od moje i vsakega človeka strani. Naj bo ta daritev na odrešenje dūšic purgatoriumskih, meni pa naj spravi vse za zveličanje potrebne milošče, posebno naj nikdār v smrten greh ne privolim. Ponizno prosim té milošče tūdi za vse lūdi, posebno pa za svoje stariše, naprejpostāvljene, rod-bino, dobročinitele, znance, prijatele in neprijatele.

K pozdigavanji. (Pozdigavanje je, kda mešnik sv. hostijo i sv. krv godržijo, vcerkvi vse tiho postane,

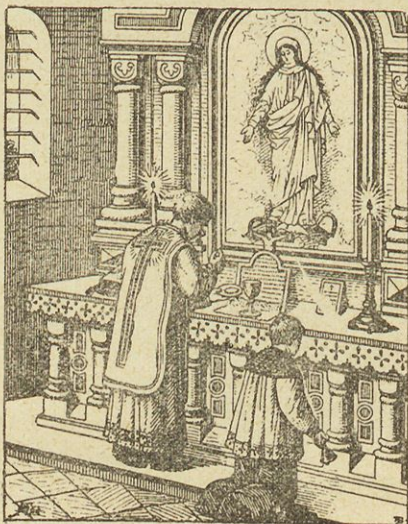

poklekne, dvorjenik zvončkom glasi, da je Sin Božji prišeo pod podobo krüha in vina prebivat,) Verjem, da si v podobi krüha ti moj lübeznivi Zveličiteo Jezus

Kristus, pravi Bog i pravi človek nazoči.
Molim te. Verjem, da si v podobi vina
ti moj lübeznivi Zveličiteo Jezus Kristus
pravi Bog i pravi človek nazoči. Molim te.

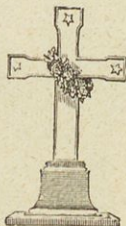

K sv. obhajili ali prečiščávanji. (Kda mešnik sv. hostijo na zlatom tanjerci v levoji roki držijo, z právcv

se pa trikrat v prsi bijejo i potem sebe in drúge prečistijo, te je prečiščávanje). **Gospod ne sem vreden, da stopiš pod mojo streho, nego samo z**

rečjov povej i ozdravi moja dūša. (Trikrat.) O Jezus, spunim tvojo voljo, k sebi te želem : pridi v moje srce i ostani vsikdár primeni. Amen.

K blagoslovi. Blogoslov vsemogoč-
noga Boga Očé † in Sinā † in Sv.

† Dūha naj pride čez nas i naj ostane
vsele prinas. Amen.

*

Te molitve nesmeš ne prle i ne sledkar
opraviti, kak ravno k tistomi deli (tali)

sv. meše, k šteromi so spisane. Kda je opraviš, te lahko popevaš, rožni venec, ali kaj drugo moliš, posebno pa za sveto prečiščávanje se pripravljaj. Za toga zroka so té i ništerne tiste molítvice malo kračise, naj pod mešov oboje lahko zvršiš.

Kam se položi Jezusovo najsveteše telo
i krv pri svetoj meši?

Mešnik je ksebi vzemejo i drugim raz-
delijo, ali pa shranijo v oltár, naj se
zvün sv. meše more tüdi razdeliti.

Kak se to razdeljenjé zové?:

Sveto obhajilo, ali sveto prečiščávanje.

*Pod smrtnim gréhom je dužen vsaki
katoličanec ednok na leto k sv.
obhajili prihajati. To vremen je pri-
nas od II- postne nedele do svetka
Jezusovoga v neboidenja.*

*Ne zapovedava, nego žele Jezus i
njegova sveta maticerkev od vsakoga
katoličanca, naj se gostokrat, če je
le mogoče vsaki den prečiščáva.*

Zakaj?

To prečitete, zarazmite, potem pa hodite !

Jezus je pravo: Brezi mene nikaj nemorete činiti. (Jan. XV. 5.)

Proti tem rečam ár so božje, ne ga apelacije. Če želes dobro činiti, če ščes zapovedi zdržati i ne prelámati, moreš se prečiščavati, dužen si k Jezusi hoditi. On je pravo *«Ostante v meni i jaz v vas. Kak rozga sama od sebe nemore sada roditi, če ne ostane na trsi; ravno tak vi tüdi ne, če v meni ne ostanete.»* (Jan. XV.) 4.)

Düša ti si večica, Jezus je steblo z korenjom. Zato če želeš sad dobrih del roditi, k stebli moraš priraščena biti. To steblo je oltarsko svesto. Vcepi se vnjó. Idi k Jezusi, idi k prečiščávanji. I če ščes dobro rasti, cecaj vsaki den moč ztoga stebila, z svetoga prečiščávanja.

Jezus je pravo *«Nišče ne pride k Oči, če ne pomeni.»* (Jan. XIV. 6.)

Če ščeš domo k Oči priti, k Jezusi idi, prečisti se. I da vsaki den ti zna slednji biti, zato, če le moreš vsaki den se prečisti, naj te te najbolši vodnik Jezus pela k oči domo.

Sveto prečiščavanje ohrani našo

düšo v posvečujočoj milošči božjoj i njoj deli pravo življenje. Jezus je to pravo *«Zaistino vam povem, če ne bodete jeli tela Sina človečega i ne bodete pili njegove krvi, ne bodete meli življenja v sebi.»* (Jan. VI. 54.) Vidiš drága düša, kak očivesno stoji pred tebov, da če sčes živeti, te moraš k prečiščávanji hoditi.

Oltarsko svestvo je krüh, ki je z nebes prišeo. Jezusa poslušaj: *«Jaz sem živi krüh, ki je z nebes prišeo, ki je z njega, ne vmrje, nego ma večno življenje.»* (Jan. VI. 50, 56, 57.) Večne smrti te reši prečiščávanje, i večno življenje ti podeli, ne boš hodo zato gostokrat knjemi?

Sv. Tomaž piše *«Kak navaden krüh trojo službo opravla, naime: krepí, siti i hrani telovno življenje, tak krüh presvetoga oltarskoga svestva krepí düšo, da ostane daleč od greha, da se njoj mrzi svet, jo ohrani v milošči božjoj, da bo na veke hvalila Boga.»* (De Sac. Alt. c. 9. in 25.)

Düša naša je pri svetom krsti dobila življenje, miloščo posvečujočo. Če to življenje ohraniti šče, mora hrano k sebi jemati. Ta hrana je Jezus v

oltarskom svestvi, kajti on pravi *«Jaz sem krüh življenja; ki k meni pride, ne bo lačen, i ki vmeni verje, ne bo žejen. Moje telo je zaistino jestvina i moja krv zaistino pitvina. Ki je moje telo i pije mojo krv, ostane v meni i jaz v njem.»* (Jan. VI. 35, 56, 57.)

Kak telo nemore živeti brez hrane, tak düša ne v milošči brez oltarskoga svestva. Živeti ščés? Idi k prečiščávanji! V svetosti stanovitno ščeš živeti? Idi pogostoma k sv. prečiščávanji, kak pogostoma hraniš telo, naj ti krepko i zdravo dolgo ostane.

«Vznamenje, da je sreto Rešnjé Telo zaistino hrana, Bog včasih dopüsti, da sveto obhajilo ne slüži le v düšno, nego tüdi v telovno hrano. Tak pripovedava škof Hugo z Lincolna na Angleškom, da v trinajstom stoletji neka redovnica skoz sedem let ne vživala drüge hrane zvün svetoga obhajila. V začétki škof ne mogeo to verovati. Da bi se prepričao o resnici, je redovnico zaročo v varstvo ništerih oseb, de so jo skoz 15 dni natančno spazovale. Ves čas ni vživale nikakše jedi, vendar je ostala zdrava, črstva. — Sveta Angela Kolinska skoz 12 let ne

vživala druge hrane zün svetoga obhajila. — O pobožnoj redovnici Domeniki pripovedavajo, de je štiridesetdnevni post preživela s samim svetim obhajilom. — Sveti Mikloš Flue († 1487) skoz 12 let ne vživao drugo, kak sveto obhajilo. Isto pripovedava zgodovina o mnogih svetnikah.

«Če primerjamo dūšo teli, vidimo, da Jezus ne nastavo Zakramenta svetoga Rešnjega Tela vplačilo za že pridobljeno svetost, nego ga je nastavo, kak pripomoček, z šterim ohranimo milost božjo, jo pomnožimo i si tak pridobimo pravo svetost. Mi ne jemo, ár smo močni, nego da se močne ohranimo i da močni postanemo. Hrana pa teli samo tečas hašni, dokeč telo živé; mrtvo telo nemore vživati hrane.

«Ravnotak sveto obhajilo dūši samo tečas koristi, dokeč dūša žive, dokeč njoj smrten greh ne oropa posvečujoče milošče božje.

«Da pa ohranimo telo pri življenji, moramo hrano večkrat vživati. Ravnotak se moramo večkrat približati svetomi prečiščávanji, če ščemo dūšo ohraniti v milosti božjoj, v dūšnom življenji. Zato nas Jezus Kristus sam

vabi, dabi ga pogosto prejemali v svetom obhajili. » *Vse je pripravljeno — je pravo —, pridite na svatbo.* » (Mátaj XXII. 4.) » *Vzemite i jejte, to je moje telo ; vzemite i pijte, to je moja krv.* » (Mátaj XXIV. 26.) » *Ki je moje telo i pije mojo krv, ma večno življenje i jaz ga obüdim slednji den.* » (Jan. VI. 55.)

«Apostolje, Jezusovi vučeniki so spoznali hasek svetoga obhajila, zato so vučili prve kristjane, naj se vsak den približajo k stoli Gospodovomi. Sveto obhajilo je dalo prvim Kristjanom moč, da so zmagali telovne moke i zadobili palme manternišva. Spomočjo svetoga obhajila so postali svetniki, sveti službeniki, pokorni sinovje, skrbni starši, siromaki v bogastvi, bogati v siromaštvu. «Ne bole močnoga orožja proti düšnim svoražnikom, piše sveti Gregor Veliki, kak pogosto sveto obhajilo. Vnjem sprejmemo telo Jezusa Kristusa, koga nazočnost zplodi v beg hüdobne dühe i ozdravi zastarale bolezni.» «Ne nikaj bole hasnovitnoga, nadaljüje sv. Tomaž kak sveto obhajilo. Ono čisti düšo, množi kreposti, puni düšo z nebeskimi dari.» Skušnja vuči, piše sv. Alfonz Ligvorij,

da tisti, ki se prečiščavajo vsak teden ne padejo nikdar, ali, le redkokda v smrtne grehe.»

«Nikaj se zato ne bojimo svetoga obhajila. Naša slabost sama nas vodi k pogostomi svetomi obhajili. Strasti nas naprenehoma silijo, da bi se ločili od Jezusa. Pogosto sv. obhajilo nas veže z Jezusom i brani, da se ne raztrga vez lübezni. *«Ki je moje telo i pije moje krv» pravi božji Odrešnik, «ostane v meni i jaz vnjem.»* (Jan. VI. 51.) Sveto obhajilo nam kaže pot življenja. *«Ki je moje telo i pije moje krv, ma večno življenje.»* (Jan. VI. 55.)

«Sveto obhajilo množi posvecüjočo božjo miloščo, brozda hüda nagnenja, povekša lübezen do Boga i do bližnjega i nas varüje smrtnih grehov. Sveto obhajilo nam daje moč, da zmagamo sovražnike, nas tolaži v britkostih zemelskoga življenja, nas očisti malih grehov, nas napuni s krepostjov i pripela do popolnosti. Zato ravno je zreko želo tridentinski občinski zbor (l. 1562), da bi se verniki pri vsakoj daritvi svete meše približali angelskomi stoli i tak v obilnejšoj meri prejémali sad presvete daritve.»

(Dr. Josip Veljavec D. S. »Skrivnost presvetega Rešnjega Telesa.«)

Želenje tridentinskoga občinskoga zbora, je želenje samega Jezusa Kristusa, da občinski zbor od svetoga oče potrden je cela vučča maticerkv, štero smo po Jezusovej zapovedi dužni bogati. Zbor tridentinski je pa takši bio. Sam Jezus te zato zove po svojoj matericerkvi vsaki den k svetomi prečiščávanji. Kelikokrat spuniš njegovo sveto želenje vednom leti? Morebit ednok samo? To nemogoče!

Znaš, kaj so sv. Oča X. Pius 1905. leta 20. decembra potrdili? Radüj se düsa! To, da ti i vsaka düša vsaki den slobodne ksv. etomi prečiščávanji stopi, naj má samo dober namen, to je naj zato ide, da je to Jezusova vola i naj neima na sebi smrtnoga greha.

Če se samo ednok na leto spove človek, je zadosta, da je spoved pogosta ne naprejspisana za pogosto sv. obhajilo. Stan milošče posvečüjoče, to je düša brez smrtnoga greha i dober namen se samo zahtevata, drügo ne.

I letos (1910, aug. 7.) so sv. Oča potrdili odloček Congregacije od Svestev, poleg šteroga se mala deca tüdi

slobodno vsaki den prečiščava ešče prle, kak je za spoved, naj samo zna šest glavni pravic i naj zna ločiti Oltarsko svestvo od vsakdenešnjega krüha.

Preč'teli ste, zdaj hodite,
 Sam Jezus čaka vas!
 Prejeli vse milósti'te,
 On sam še bo privas.
 O hodite knjem dostakrat,
 Naj blážen povas bo;
 Ponjem pa vi prečisti zlat
 Za večno, lep' nebo.

Molitve za sveto obhajilo.

Smrtnom grehi se prečistiti je smrten greh, Božji rop (oskrunitev svestva).

Bog se poropa i posili se v düšo vzeme, kam bi se ne smeo vzeti, ár je ona po smrtnom grehi v hüdoga düha oblást prišla. Jezus i hüdi düh? Záto prle k spovedi!

Ki dvoji, je li njogov greh smrten ali ne, brez spovedi nesme k prečiščávanji.

Če se nemore spovedati, naj si greh dvojni popolno obžalüje, to je zato njemi mora žao biti zanjega, ár je znjim Bogá to nájvékšo dobroto razdréselo, i ne zato, da je nebo zgübo i pe-

kel si zaslüžo, to bi nepopolno požálüvanje bilo. Ki v toj dvojnosti brez spo-vedi, ali brez popolnoga požálüvanja ide k prečisčávanji, smrtno zagreši.

Samo zmálim grehom se prečistiti je samo te mali greh, če se té mali greh gledoč na sv. prečisčávanje včini. Na pr. če zato ideš k sv. obhajili, naj se komi dopadneš, naj te pohvalijo, ali če si mláčen pri molitvah za sv. prečisčávanje; ovak je nikši greh ne samo zmalim grehom se prečistiti. Ali če mali greh rávno ne gati povekšávanja posvečüjoče božje milošce i lübezni v düši, ne okrepi se pa ona tak le ne, kak če je prosta od malih grehov tüdi; da če ravno má takša düša poštüvanje do Jezusa, popolnoga le ne ima. (Sv. Tomaža i Sv. Alphonza navuk.)

Obžalüj si zato pred sv. prečiščávanjom ešče vse male grehe!

Pripravi se z gorečimi molitvami k sv. prečiščávanji!

Od polnoči na tešče moraš biti!

Po sv. obhajili si ti živa monstrancija, tista zlata posoda, kje se Jezus v cerkvi zdržáva. V tom časi hvalo daj za najvekšo miloščo sveta, da si Boga

vreden bio zavživati. Najmenje četrť (frťao) vŭre ostani v cerkvi; ĉe si ne mogoĉi, po poti ali domá moli. Celi den se veĉkrat spomeni iz sreĉe, da te je Jezus obiskao. Lehko si zdehneš: «Jezus je kmeni prišeo, veĉ ga ne razŹalim»; ali «Jezus je moj, za nikšo ceno ga tá ne dam»; ali «Jezusa mam, drŭgo mi ne trebe» itd. Najbole pa ĉuvaj se z cele moĉi grehov.

I. Priprava.

Vsemogoĉen, vekiveĉen Bog, ovo, prihajam k svestvi tvojega jedinorojenoga Sina, našega gospoda Jezusa Kristusa.

Prihajam, kak beteŹnik k Źivljenja Vraĉiteli, vtepeni k Vrĉetini smilenosti, slepec k Svetlosti vekiveĉne svetlobe, siromak i nevolen k Gospodi nebe i zemle. Prosim zato tvoje nezkonĉane dobrotivnosti obilnost, zvrĉaĉi mojo bolezen, operi mojo grdostijo, presveti mojo slepoto, obogati moje siromaštvo, obleĉi mojo nagoto, naj morem Krŭh angelski, Krala kralov i Vladára vladárov z takšim poštŭvanjom i z takšov poniznostjov, z takšim obŹalŭvanjom i z takšov poboŹnostjov, z

takšov čistočov i verov, z takšim sklepom i namenom k sebi vzeti, da mi k dušnomi zveličanji bo!

Daj mi, prosim te, ne samo svestvo dobiti Gospodovoga tela, i krvi, nego sad i moč tüdi. O najmilejši Bog, daj mi telo jedinorojenoga tvojega Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa, štero se je od Device Marije poprijalo, tak prijeti, da bom vreden z njim se skrovno vteloviti i med njegove kotrige se računati.

O najlubljenější Oče dopüsti mi, naj tvojega dragoga Sina, koga zdaj zakritoga namenim jaz potnik k sebi vzeti, enkrat od lica do lica na večne čase gledam, ki ztebov žive i kralüje v edinosti Düha Svetoga Bog na vse veke. Amen.

Prosimo te Gospod, naj nam milošča Düha Svetoga milostivno sčisti srca i nas čuva od vseh nevarnostih.

Prosimo te Gospod, pridi i očisti naše dušnevesti, naj pridoči tvoj Sin, naš Gospod Jezus Kristus v nam pripravljeno stanje naide, ki z tebov žive i kralüje v edinosti Düha svetoga Bog na vse veke. Amen. (Sv. Tomaž Aquit.)

Jezus Kristus, ti višji dühovnik i pravi mešnik, ki si se Oči zanas nevolne, i gresnike, kak čista i nevtepena daritev na oltári križa prikazao, i ki si nam telo tvoje v jestvino i krv tvojo v pitvino dao ino si to skrovnost z močjov Düha svetoga nastavo rekoč: «Kelikokolikrat bodete to činili, na moj sponim činite;» prosim te na to tvojo krv, našega zveličanja veliko vrednost; prosim te na to tvojo nezgovorno lübezen, z šterov si nas nevolne i nevredne tak milostivno lübo, da si nas z grehov po lastnoj krvi zčisto: navuči me, tvojega nevrednoga slugo, navuči me, prosim te, po tvojem svetom Dühi, naj k svetomi prečiščávanji z takšim častenjom i postüvanjom, z takšov pobožnostjov i bojaznostjov prihájam, kak sem dužen, i kak se dostaja. Dopüsti, naj po tvojoj milošči vsikdar tisto od te velike skrovnosti verjem i razumim, čütim i močno držim, govorim i mislim, kaj se tebi dopade, mojoj düši je pa na hasek. Vlej tvojega dobroga Düha v moje srce i naj gorovi on v njem brez glasa i brez ropota rečij naj mi nazvesti vsako

pravico. Dopüsti mi poleg tvoje velike milostivnosti sveto obhajilo z čistim srcom i z nevtepenov düšov prejeti. Reši moje srce od nečistih i hüdobnih, praznih i skodjivih mišljenj. Omoči me z milostivnim i vernim varstvom i z zmožnov obranbov svetih angelov, da neprijatelje vsega dobrega osramotjeni odbežijo. Po moči tak velike skrovnosti i po roki tvojega svetoga angela odvrni od mene i od vseh tvojih slugov hüdobnoga düha gizdosti i nezmermosti, nevóščenosti i bogokletva, prešestva i nečistoče, dvojnosti i nevüpanja. Naj se osramotijo, ki nas preganjajo; naj se vničijo, ki nas pogübiti želejo. (Sv. Ambrozius.)

Preodičena Devica i mati Božja Marija, moje celo vüpanje i jedina tolažba moje uboge düše, prosim te, stoj v toj vüri poleg mene nevolnoga grešnika, kda jaz najdražje telo i krv tvojega Sina ščem sprejeti. Ne odvrni od mene tvojega lica, ve me je tvoj dragi Sin z tak velikov lübeznostjov lübo, da je mro za mene.

Vsi nebeski angelje i svetci, posebno vi zavetniki moji N. N. sprevajajte me k oltari, olepšajte me z vašimi ja-

kostmi, naj to sveto prečiščávanje z živov verov, z gorečov lübavov i z popolnov pobožnostjov opravim.

Jezus verjem, da si v oltarskom svestvi nazoči, molim te, kak mojega pravoga Boga. Jezus vüпам se, da me ne ostáviš. Jezus hodi kmeni i ostani primeni, jaz tvoj ščém biti. O Gospod, ne sam vreden tebe ali ti si vreden, naj se tvoja vola spuni. Idem zato k tebi. Pridi zato kmeni! Bodi vola tvoja! Jezus, Jezus, da ti želeš, naj te k sebi vzemem, odprem ti moje revno srcé, na stéže je odprem, da boš celi, zevsem kinčom tvojega miloga srca mogeo vnjé stopiti i žnjim se za vsele združiti. Amen.

1. Zahvala

Jezus je primeni; Bog pri človeki. Na mene se je zavüпao, naj ga čuvam i ohranim, kak sv. Jožef. Njemi so v njegovej velikoj žalosti, kda bi meo Devico Marijo zgübiti, kak sladek med kapale v düšo reči angela: «Jožef, sin Davidov ne boj se vzeti Marijo tvojo zaročnico, kaj je vnjej poprijeto, od svetoga Düha je,» ár je Jezusa v

svoje varstvo dobo. Tak plava zdaj moja dūša tudi v radosti, ár je Jezusa zavžila, v svoje varstvo dobila.

Nezgovorno se veselim, dober Jezus da sem te dobo i toga veselja mi nišče nemore vzeti tak ne, kak tebe ne, mili Odkūpiteo. Za nikšo vrednost te ta ne dam.

Gospod moj, pa da sem tak vesel, mogeo bi se z tvojega razžaljenja, štero te v oltarskom svestvi dohaja spozabiti? Mogeo bi samo v radosti od tebe danoj plavati i žnje tebi nikaj ne voščiti? Gospod moj, žalūjem, da sem te razžalo; žalūjem, da so te drūgi razžalili. Mrzi se mi vsaki greh. Rad bi svoj žitek darūvao, naj bi se več ne grešilo, naj bi se tvoje z grehi že preskmeknjeno Srce več ne žalilo. To mojo malo lūbezen vzemi za dar i pomiri se za greh, posebno, ki se proti tomi lūbljenomi svestvi včini.

Jaz grešiti neščem več. Jaz samo lūbiti i po tebi hrepeneti vem, drūgo nevem. Gospod potrdi me v tom sklepi. Potrdi me v lūbavi. Tak me vtopi vnjo, da več nebudem mogeo ven. Gospod, komi se je ne mrzilo kmeni priti i primeni stanjé vzeti, naj se ti

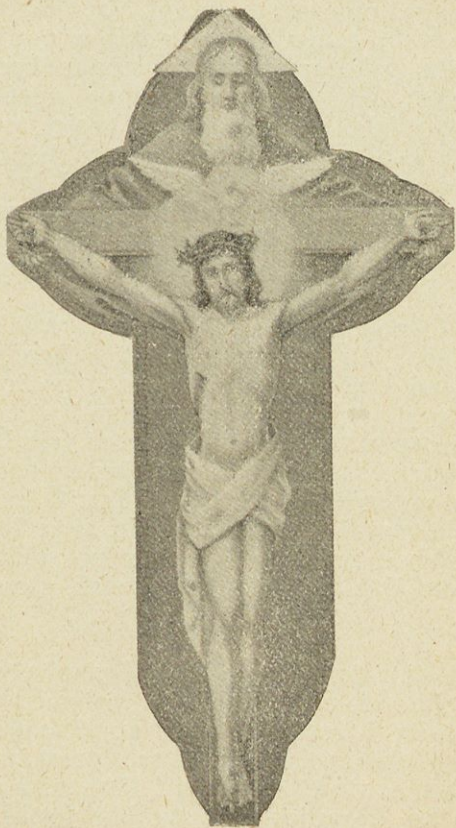
ne mrzi olepšati to stanjé. Naj vsikdar lepša bo moja düša; vsikdar poniznejša, vsikdar čistejša, vsikdar krotkejša; naj te vsikdar bole goreče ksebi že. Najbole pa, naj tvojo volo v vsakoj priliki popolno spuni, naj ne misli, da bi se zvün greha kaj brezi tvoje vole na sveti godilo, naj zato vse, kakkol se njoj žmetno bo vidilo za tvojo volo spozna i verno z lübezni do tebe spuni.

Gospod ne sem vreden, da si kmeni prišeo; ali rad sem, da si prišeo, če ravno k nevrednomi, ar se je po tom stopaji tvoja sveta vola spunila.

Gospod ti si zato prišeo, naj vsikdar primeni ostaneš, naj sem jaz ni eden hip ne brezi tebe! Jezus, Jezus, bodi vola tvoja! Ostani tam, kam si prišeo, prebivaj tam, kaj si zi za prebivališče zvoli. Jaz to želem, kaj ti želesh. Amen.

*

Glej o dober i presladki Jezus! pred tvojim licom se vržem na kolena i te prosim i rotim z vsov gorečnostjov svoje düse vtisni vmoje srce prav živa čütstva vere, vüpanja i lübezni i istinsko kesanje nad svojimi grehi z

najtrdnejšov volov se pobolšati Močnogengenjen i z velikov žalostjov premišljavam i v dühi gledam tvoje petere rane i si k srci vzemem, kaj je o tebi o dober Jezus, govorio prorok David «Moje roke i noge so prebodli i prešteli vse moje kosti.» (Popolen odp. pred podobov Križanoga; ali vnamen sv. očé se ešče mora kaj moliti. Pius IX. 1858. 31. jul.)

*

Preblažena Devica Marija, ovo sprejeo sem Sina tvojega, koga si v svojo nevtepeno utrobo poprijela, koga si rodila, nadajala i sladko obimala. O onoga istoga, koga si zveseljom gledala i gledavša ga se zevsem bláženstvom napúnila, onoga istoga, koga sem iz neprecenjene milostivnosti božje dobrote dnes za dar v svoje telo i svojo düšo dobo, ti ga z poniznostjov i lübéznostjov darüjem i zročim, da bi ga ti z svojimi rokami obimala, z svojimi vüstami polübovala, z svojim sream lübila i zmenov kak zamene molila i ga presvetomi Trojstvu za moje i celoga sveta potrebčine z popolnov bogámolbov darüvala, naj se mi tak v toj daritvi po tvojoj vrednoj pred-

nosti dopuni, kaj jaz z svojimi vrednostmi nemorem dosegniti.

*

Čuvar i oča devic, sveti Jožef, na koga verno varstvo je sama nedužnost Jezus Kristus i Devic Devica, Marija zavüpana bila: Po toj obojoj predragoj zalogi, Jezusi i Mariji te prosim i rotim, občuvaj me od vse nečistoče i daj mi Jezusi i Mariji vsikdar z nevraženov düšov, z čistim srcom i nevtepenim telom služiti. (Odp. 100 dnij. Pius IX. 4. febr. 1877.)

*

O vi vsi vetniki i svetnice božje, posebno vi predragi zavetniki moji, ovo z Gospodom i zaročnikom vašim, Jezusom Kristusom, koga ste v žitki z celoga srca lübili i koga sem jaz zdaj pri sv. prečiščávanji dobo, vas po ednom i vse poprek pozdravim; i naj povekšam vašo radost, diko i bláženstvo z vsov tistov lübeznostjov i vernostjov, štero vam je v življenji skazao i v večnosti neprestanoma skažüje, vam ga darüjem; darüjem vam ga, dabi ga zame molili i častili i presvetomi Trojstvi za moje i cele matere-

cérkvi potrebe za hvalodavanje vseh, meni podeljenih dobrot z gorečov pobožnostjov darüvali. I kaj sam ob sebi nemorem zadobiti, naj zadobim po vaših vrednostih i molitvah. Amen.

*

Najslajši Jezus, najvernejši lübiteo človečega zveličanja, naj ti moje srce i moja düša, moje telo i moj düh z vsemi občütki i moči i celi stvorjeni svet diko i hvalo dá za tvoje dobrotno smiljenje, da si mene tvojega najbole nevrednoga slugo z tvojim najsvetejšim telom i krvjov pogostio. O najslajši moj Bog, če bi ti ravno vsaki jedini hip svojega celoga življenja hvalo davao, to bi niti edna dužna zahvala ne bila, jezero-jezer zahval sem ti pa dužen. Zato spoznavši svojo nevrednost darüjem ti o presveto Tvojstvo vse tiste dike i zahvale, štere je najsvetejše človečanstvo našega Gospoda Jezusa Kristusa v celom svojem življenji, najbole pa, kda je to svestvo nastavo tebi prikazalo. Sprejmi, o milostiven Oče zadar i tisto hvalodavanje, štero so ti z celoga srca i zcele pameti

Bl. D. Marija, vsi svetci i vse svetice božji prikazali, posebno, kda so ktomi svestvi prihajali, i dopüsti milostivno, naj se vsa moja nevrednost i nemarnost po njihovej obilnosti i popolnosti nadomesti. Amen.

*

Dober moj Jezus, ti vse moje, ti jedino želenje mojega srca ostani primeni! Če tebe veseli zčlovekom biti, kak ne bi človeka veselilo z svojim Bogom biti? Ostani primeni! Ostani v teli, ostani v srci, ostani v vsem mojem bitji. Ti mi ravnaj misli i žele, ti mi odpiraj i zapiraj sree, ti gledaj skoz mojih očih, ti hodi zmojimi nogami, ti delaj zmojimi rokami, ti moli zmojim jezikom, ti poslušaj zmojimi vühami, ti trpi v meni z tvojov potrpljivostjov, ti odganjaj zmojega srca sküšnjave z tvojov zmožnostjov, ti vrači rane moje düše z tvojov smiljenostjov, ti peri grдостije mojih grehov z tvojov miloščöv. Ti mi bodi vse, jaz naj nikaj nevalam, samo ti, jedino ti, moj Jezus i vse moje. Amen.

Z Jezusom stanem i idem naj delam

i živem zanjega, naj dela i žive on v meni i pomeni. Amen.

2. Priprava.

Dober Jezus verjem, da si ti v ol-tarskom svestvi nazoči. Molim te z celim srcom, z popolnöv vdanostjov, kak svojega dobroga Boga i vse svoje. Pridi kmeni o moj Gospod; ne gle-daj, da sem te že mnogokrat razžalo; obžalüjem z globočine svojega srca vse svoje grehe; obžalüjem je, zakaj sem tebe svojega milostivnoga i do-broga Odküpitela razdréselo. Več nik-dar to nebo. Lübiti te ščem i ne ža-liti; lübiti z celoga srca i z cele düše i z cele pamete i z sve moči svoje. O hodi kmeni, zdrüži se zmenov, mesto mam za té, ne mi ga trbe iskati, kak sv. Jožefi z žalostnini srcom v Beth-lehemi. Srce moje mam za te, njé ti odprem, njé za tébe okinčam z verov, z vüpanjem, z lübeznostjov, z čistočov i z vsemi čednosti. Pridi, o le pridi dober Jezus i obogati mojo revno düšo z tvojimi miloščami. Jaz te zato tak milo prosim i želem, naj stem tvojo sveto volo spunim.

O preblážena Devica Marija, mati milosti i smiljenosti, jaz ubogi i nevreden grešnik z celoga srca i z cele duše k tebi pribežim; i prosim te na tvojo milostivnost, stoj zdaj tak poleg mene i poleg vsakoga, ki se prečistiti nameni, kak si poleg tvojega dragoga na križi viséčega Sina stala, naj se vsi vredno prečistimo.

*

O najslajši Jezus, ki si pravo, da ti je na radost če z človekom prebivaš, nezameri mi, da ti jaz tudi voščim to veselje ino te i zato ksebi vabim. Nezameri mi, nego pridi nebeski zdravnik i ozdravi mojo slabo dušo!

Dober Jezus hodi kmeni! Hodi za-ročnik moje duše i stopi z tistov lübez-nostjov v moje siromaško srce, s štev-rov si v utrobo Device Marije stopo.

2. Zahvala.

Jezus je primeni. Radüjem se, kak sveti Jožef, kda ga je v bethlehem-skoj štalici zagledno. Angelje so se tam skazali i ga z popevanjom dičili. Devica Marija i sveti Jožef sta na an-

gelsko pesem tüdi dičila Boga, da je na njidva zavüpaó svojega Sina.

Knjima poklekнем i zñjima hvalim jaz tüdi dobroga Bogá, da mi je svojega jedinorodjenoga Sina v srce dao. Knjima poklekнем i angele nebeske prosim, naj spevajo hvalo i diko Božjemi Deteti za nedopovedano miloščo svetoga prečiščávanja.

To činim, kak ti pobožni pastirje; knjima dol poklekнем in zñjima z celoga srca molim maloga Jezusa v hostiji tü skritoga. Molim ga, kak svojega pravoga i živoga Boga, ki tü v oltari i v mojej düši pod podobov krüha žive.

Molim te krüh angelski, Bog i človek, dika sveh světnikov, sveti si, sveti si, sveti si na vse veke sveti si Jezus v najsvetejšoj oltarskoj skrivnosti.

Najsvetejši Oča ovo jaz tvoj najbolnevreden sluga vüpajoč se vtvojoj nezkončanoj milostivnosti sem k sebi vzeo tvojega dragoga Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa i njega kak svojo lastnino ešče zdaj v svojem srci držim. Kak negda Simeon, jaz zdaj tüdi na naroča svoja vzemem toga

tvojega Sina in ti ga z tistim čüten-
jom i namenom darüjem, z kakšim
se je on tebi na diko darüvao, kda
je ležao v jaslach i viso na križi. Zgledni
se milostiven Oča na to daritev, štero
ti jaz nevreden tvoj hlapec, kak svo-
jemi živomi i pravomi Bogi na vek-
večno hvalo i diko i nezkončano tvoje
dopadenje prikažem.

Spomeni se o Gospod z vseh tistih,
živih i pokojnih, za štere sem jaz du-
žen moliti i daj njim po nezkončanoj
vrednosti tvojega Sina, našega Gos-
poda Jezusa Kristusa, koga sem jaz
nevreden v svoje srce prijeo, odpüš-
čenje grehov, i večno zveličanje, meni
pa vse tisto, kaj mi po tvojem želenji
to sveto prečiščávanje spraviti mora.

*

Düša Kristusova posveti me! Telo
Kristusovo odreši me! Krv Kristusova
napoji me! Voda ztrani Kristusove
operi me! Trpljenje Kristusovo potrdi
me! O dober Jezus poslühni me! V
svoje rane skrij me! Od tebe ločiti
se, nepüsti me! Pred hüdim sovraž-
nikom brani me! V smrtnojvüri zovi
me! I k tebi priti püsti me! Da s svet-

niki tvojimi hvalim te! Na vse vekov veke. Amen.

(300 dn. odp. vsaki hip; na mesec ednok popolni. Pij. IX. 9. Jan. 1854.)

3. Priprava.

K Jezusi ščem prihajati; njega bi rad k sebi vzeo, ki je vsamogočen, najbolmilostiven, dober, lübezniv i veren, ki lahko meni pomaga, ki šče meni pomagati, ki je dužen meni pomagati, ar je sam to obečao. Vüпам se zato v njem, vüпам se v njegovom predragom Srci, štero se zamene na svetom križi te že prebodlo, kda me ešče ne na sveti bilo. O kak bi me moglo zdaj ostaviti, kda je jaz lübiti ščem. Kak bi me mogeo Jezus zdaj zavržti, kda ga že neščem žaliti, če me je te ne ostavo, kda sem ga z sojimi ružnimi grehi tak močno razdreselo. Kda sem blodo, me je iskao i k sebi zvao, i zdaj kda sem se spokorio i knjemi prišeo, bi me ne goriprijao? Vüпам se, da me goriprimle, i k meni pride, pa mi prinese vse milošče i dare z obilnosti svojega svetoga Srca, po-

seбно se pa vüпам, da mi prinese miloščo stanovitnosti v dobrom i srečne zadnje vüre. Vüпам se tak močno, de či na sveti vse težave na mene prido, nikdar ni piknjice ne bom dvojio, nego pravo: Jezus ti me ne ostaviš, ti me lübiš, vüпам se v tebi, naj bo tvoja sveta vola.

Kak se je svetoga Jožefa tužno srce z veseljem nepunilo, kda te je po tvojem trpéčem obrezavanji na roke vzeo i obprvim potom sladkom imeni zvao: Jezus, tak jaz tüdi v vseh mojih težavah za tolážbo jedino tebe ščem meti moj sladki Jezus. Pridi tak kmeni moje jedino vüпанje.

Daj mi svojega Sina i mojega gospoda Jezusa Kristusa Prečista Devica Marija! Pelaj me k njemi lübljeni moj angel čuvar! Posodi mi tvoje vrednosti moj dragi zavetnik, koga ime sem pri sv. krsti dobo, naj vredno dobim ksebi svojega Boga.

Sprejem tvojega svetoga tela, gospod Jezus Kristus meni nevrednomi hlapci tvojemi naj ne bo na obsodbo i pogüblenje, nego düši i teli na pomoč poleg tvoje smilenosti.

O nalübljenejši Jezus iz globoke

srčne lübezni te polübir ino te prosim z gorečnostjov vseh molitev, štere so iz tvojega sladkoga srca kdaj vrele, pridi v stanek mojega srca. Pridi k meni, jaz verjem v tebi! Pridi k meni, če sem te ravno razžalo, ve to več nikdar ne včnim! Pridi k meni, jaz lübir tebe! Pridi k meni i pomagaj mi! O naj se ti jaz siromak, nevolen grešnik, slab človiček, grešna ničest pomilim. Pomilüj me i obišči me! Jezus idem ktebi poleg tvoje svete vole. Amen.

3. Zahvala.

Primeni si dober Jezus, to močno verjem. Za to vero rad živem i rad merjem. Kak se je sveti Jožef močno razžalostio na Simeonovo proroküvanje: «I tvojo düšo meč prebodne,» ár je te spoznao, da tvoja lübljena mati dosta bo mogla za tvojo volo pretrpeti, kda bodo tebe nedužno mantrali i preganjali, tak se jaz tüdi z celim srcom i z celov düšov genem nad tvojim razžaljenjom. Močno me peché, da te tak malo lüdihi pozna v oltarskom svestvi, da te jih tak malo moli, i ksebi jemlé.

Globoko žalujem, da jih toliko preklinja té sveti zakrament, da jih toliko ma ráje vse, kak tebé. Tak me srcé boli, da ljudje poznajo fino i prosto obleko, pravi i nepravi penéz, tečno i netečno hrano, lepo i drado reč razločiti, od tebe pa nevejo, da si ti najlepši, najbolši, najdragši i zato te ne želežo i ne iščejo. Odpüsti njim lübljeni naj Gospod to nezahvalnost i vzemi mojo lübezen kak nadomestilo za njihove grehe. Vzemi pa tüdi to mojo malo obžalüvanje v zahvalo za sveto prečiščávanje.

Naj pride zdaj pa veselje v mojo düšo Gospod, kak je prišlo v svetoga Jožefa, kda je od Šimeona čüo, da boš ti mnogim na goristanenje, na zveličanje. Kak njega, tak mene tüdi obvéseli i daj mi močno vüpanje, da mi moč tvojega svetoga tela i krvi spravi odičeno goristanenje i srečno vekivečnost.

Na tvojo sedmero žalost te prosim Devica Marija, pazi na mene, naj tvojega Jezusa nikdar ne razžalim. Dober moj angel čuvar opominaj me na vso dobro i odvračüj me od vsega hüdogo, naj Jezusovo volo popolno spu-

nim. Najbole te pa to prosim, ne dopusti, da bi v smrten greh privolo.

*

Prosim te, najljajši moj Gospod Jezus Kristus, naj mi tvoje trpljenje moč bo, z šterov se okrepim, obvarjem i obranim: rane tvoje mi naj bodo jestvina i pitvina, z šterimi se naj nahranim, napojim i razveselim: prelejanje tvoje krvi mi naj bo obrisanje vseh mojih grehov, smrt tvoja mi naj bo dika vekivečna. Vtom naj bo moje okrepčanje, radost, zdravje i sladkost srca mojega. Ki živeš i kraljuješ na vse veke. Amen. (Odp. 3 let. Pij. IX. 14. Dec. 1846.)

4. Priprava.

„*Stani gori, vzemi dete i mater njegovo, i beži v Egypt i ostani tam, dokeč ti ne povem. Zakaj Herodes bo iskao dete, da bi je pogübo.*“ (Mataj II. 13.) Kak ojster meč so te reči angelske sv. Jožefa zadele. Komaj je Jezus na svet prišeo, komaj je živao to malo veselje, da so ga angelje, pasterci i modri krali molili i

pozdralali, že ga moriti ščejo, že bežati mora iz svoje lastivne domovine, za štere odküpljenje je z nebe prišeo. Ali on boga, ne boji se noči tmične, ne neprijetelov na poti, ne trüda, ne nevarščin. Njega lübezen žene, naj more Jezuseka rešiti. I rešo ga je. Jaz ga tüdi bom. V oltar je zapret i rad bi vüprišeo. Nezgovorno želenje ma z oltara, kje ga tak mnogi zavvržejo, neštímajo, v naše srce stopiti. Jaz odprem svoje srce, spunim njegovo želenje, ksebi ga vzemem i rešim ga voze oltárske.

Gospod moj, težavna je bila pot sv. Jožefa, kda te je rešo, jaz tüdi moram nikšo težavo na sebe vzeti, kda te z oltara ščem odsloboditi. I ta težava naj bo moje požalüvanje, moje želenje, moja lübezen, moje slabe molitve.

Nikdar me ne tak srce peklo, kak me zdaj peče, kda te nedužno dete bežati vidim. Ti bežis sv. Jožefom, naj si ohraniš žitek za mojo volo. Zato bežiš, naj vuideš smrti; živeti ščés, naj odrasteš i tak več trpis zaméne. Če bi se kak malo dete dao moriti, odküpo bi me i vsakoga človeka stem tüdi, ali ti si več ščeó, ti si dugo živil-

jenje, veliko siromaštvo, dosta trüda i špota, vse težave, vsako krivico ščeo za mene prenesti i na sramotnom križi mreti, naj dokažeš, kak preveč me lübiš. I jaz? Ti bežiš za mojo volo, jaz pa bežim pred teбом. Kelikokrat sem bežao pred teбом i ne pred grehom. Kak strašno me to zdaj pečé. Ti si me opominao, naj bežim pred hüdím i jaz sem knjemi bežao, greh činio, tebé pa nedužen agnec povrgeo, tvoje opominanje zavrgeo. Odpüsti mi dober Jezus. Srce mi poka od žalosti, zakaj sem tak nezahvaljen bio, i močno se nakaním ino ti obečam, več te ne žaliti, nego vsikdár te bogati. Boganje pa zdaj začnem. Ktebi idem. Pridi kmeni! Kak sem nikda pred tebov, tak zdaj ktebi bežim. Roke i srce odprem pa te goreče prosim Jezus, pridí kmeni, rešiti te ščem. Verjem da si ti moj pravi Bog, ki tü v oltarskom Svestvi prebivaš; molim te, vüпам se v tebi, lübíм te močno.

Pridi kmeni dober Jezus! Zakaj ne bi prišeo? Mrzim se ti morebit? O ne, ti si mi vse moje grehe odpüsto, ti si mi düšo že ščisto, zdaj pa prideš pa jo okinčáš ešče, da ti vredno prebiva-

lišče postane. Jaz se vüпам to ino te čakam. Prečista Devica Marija, ki si Jezuseka na rokah držala, kda si v Egypt bežala, drži moje srce tüdi v tvojih rokah v toj vüri, kda se jaz prečiščavao bom, naj ono vredno mesto i varna obranba postane za njega po tvojih svetih rokah. Amen.

4. Zahvala.

Sveti Jožef je rešo Jezusa; srečno je prišeo žnjim v Egyptom. Kdo bi mogeo njegovo veselje popisati, kda ga je na tüji zemli v varnom mesti na roke vzeo, ksebi stisno, oči proti nebi z hvalodavanjem podigno in iz srca zdehno: Večna hvala ti bodi dober Bog, da si nama Sina tvojega obdržao v toj nevarnosti.

I mojega srca veselja tüdi nišče ne more prerazumeti, samo tisti, ki je z menov v ednoj sreči, ki je zavživao Jezusa. Rešo sem ga z oltarske voze i sem stem samoga sebe rešo.

Hvalo dam Bogi za té veliki dar. Hvala, vekivečna, jezero-jezerna hvala naj bo Oči, ki mi ga je poslaol na te svet; Sini, ki je kmeni prišeol i Dühi

svetomi, pokom me je on posveto. Hvala naj bo Prečistoj Devici Mariji, ki je vredno njega od Düha svetoga poprijela, nosila, rodila, i svetomi Jožefi z koga vernov skrbljivostjov ga je za méne odredila. Hvala naj bo presvetomi Trojstvi za preveliko miloščo, da sem ne pred svetim prečiščavanjom mro, da sem v pravoj katoličanski veri rojen, podvučen, da v njej živem, da njo zdržavam i k sv. prečiščavanji lahko prihajam. Hvala naj bo za vse tisto, kaj me nadigáva i pripravlja za sveto obhajilo. Naj bole pa hvala naj bo za samo sveto obhajilo, šteroga sem jaz nevreden zdaj znova delnik postao.

Kaj bi ti dao dober Jezus, kaj za té veliki dar, tebi za tébe? Tebe dam tebi. Ti si oča moj, ščista moj; jaz mam pravico do tebé. Mojo lastnino, mojega Jezusa, prebivalca moje düše darüjem tebi dober Jezus za dar svetoga prečiščávanja. Ali ne samo tebé tebi, nego sebe z tebov darüjem tebi. Sprejmi me, ne sem več nikaj vreden nego teliko, kak ti sam. I da sem teliko vreden dopüsti, naj bom vsikdár teliko vreden i ne dopüsti zato

po prošnjah Device Marije i sv. Jožefa, da bi te kda zgono z svojega srca i postao znova ne tebe, nego hüdoga düha i pekla vreden.

O moj Jezus, ti znaš, da te ljubim, pa ne ljubim te zadosta. O včini, da te ljubim bole. O lübezen, ki vedno goriš i nikdar ne vgasneš, moj Bog, ki si lübézen sama, zaneti v mojem srci oni božji ogenj, ki svetnike razžiga i v te spreminja.

Jezus, moj Bog, ljubim te čez vse! Presladko Srce Jezusovo, daj, da te vedno bole ljubim! Povsod bodi ljubljeno presveto Srce Jezusovo!

*

O blaženi mož sveti Jožef, ki si vreden bio Boga, koga so mnogi krali želeli viditi i ne vidili, slišati i ne slišali: ne samo viditi i slišati, nego nositi, polübovati, oblačiti i čuvati, sprosi mi tvojemi deteti po tvojoj zmožnoj-priprošnji od Jezušeka miloščo, da v njem vsikdar bole živo verjem i se vüпам, da ga vsikdar bole goreče ljubim i želem, najbolje pa, da na smrtnoj vüri ga vreden bodem vredno zavžiti. Amen.

5. Priprava.

D najdobrotivneši Jezus, pá je prišla blažena vüra, kda te smem v svojo siromaško düšo sprejeti. Od te radosti genjen, srčno te prosim, pridi kmeni, pridi ti moje lübljeno sunce i razsveti veliko tmico moje düše. Pridi ti najslajša manna i nasiti mojo strašno lakoto. Hodi preželjni Jezus, hodi lübljenik mojega srca, hodi i večerjaj primeni v prostoj hiši mojega srca. Pa če sem ravno nikaj ne mogočen bio pripraviti, kaj bi se tvojega božanskoga veličanstva dostajalo, najdeš pa le dobro volo i čisti nāmen primeni. Nato volo se zgledni i tak me te pogledni v mojoj düšici.

O ti jedina moja lübézen, preveliko želenje mam do tébe i znajvekšov lübeznostjov te ščem lübiti. Ti si najlepši, ti si najbogatejši, ti si božanske molbe vreden, ti si vretina vse sladkoče i od meda slajša radost! O pridi kmeni i ne zavrži tvojega siromaškoga hlapca.

Po tebi naj pridemo k Sini blažena Devica Marija, ki si miloščo najšla, žitek porodila, ki si mati zveličanja, naj nas po tebi dobi, koga smo mi tudi po tebi dobili. Naj greh naše pokvarjenosti zagovori prednjim tvoja nevtepenost i naj spravi tvoja Bogi dopadljiva poniznost odpuščanje naše ničemurnosti. Tvoja obilna ljubézen naj zakrije množino naših grehov i tvoja odičena rodnost naj rodnost podeli nam za vrednosti. Gospá naša, sredbenica naša, zagovornica naša, priporoči nas svojemi Sini. O blažena Devica Marija po milošči, štero si najšla, po prednosti, štere si vredna bila, po smilenosti, štero si rodila včini, naj on, ki je potebi milostivno delnik postao naše slabosti i nevole, potebi nas delnike včini svojega najsvetejšega tela i krvi i enkrat dike i blaženstva, tvoj Sin, naš Gospod Jezus Kristus, ki je više vsega hvaljen večni Bog. Amen. (Sv. Bernard).

Verjem Jezus, da si tü v oltarskom svestvi nazoči, verjem močno, verjem živo, i verjem zato, ar si ti to tak nazvesto. Vera ta mi právi, naj te molim. I jaz z sv. Tomažom aposto-

lom, brezi toga, dabi vido, kak on tvoje sveto lice, z srca govorim: Moj Bog i vse moje. Moj Bog i vse moje vüpam se v tebi, da prideš k meni. Moj Bog i vse moje srce moje že mam odpreto za tebe, o pridi moj Bog i postani ti vse moje. Amen.

5. Zahvala.

Kda je sveti Jožef po božjem velenji z tebov dober Jezus i z tvojov materjov nazajprišeo v domovino z Egypta, kroto se je zosagao, kda je zvedo, da tvoji neprijatelje ešče živejo. Stebov združen dober Jezus, strašim se jaz tüdi pred neprijateli, ki bi mi te znali z srca vzeti, mene pa pogübiti po smrtnom grehi. Telo mi je slabo, svet je pokvarjeni i zapeliv, hüdi düh djalen i priden v vsakovrstnom sküšavanji. Moj Jezus, kak obstanem, če mi ne boš pomagao? Vüpam se v Tebi. Ti si pravo, da ki tvoje telo je in tvoje krv pije v tebi ostane ti pa v njem. Ti si te reči pravo. Verjem je i vüpam se v njih. Ti v meni ostaneš, ti boš me podpirao. Ne bojim se ničesa več. O večna hvala

ti naj bo, da si k meni prišeo i mojo dūšo tak okrepo.

Sveti Jožef je z teбом v samotno mesto, v zapūšćeni v zavrženi Nazaret šo. Sem so ne prišli tvoji neprijatelje, z veseljom i brez straha je služo tū tebi do svoje slednje vūre. V samoto idem jaz tūdi. Ta neprise smrten greh, ki bi mi te vzeo. Celi den bom na tebe mislo, vsakšega nepotrebnoga guća, pogleda se ognem. Vsamoti šćem živeti i zato posvetnoga veselja nikdar ne bodem pohajao. To ti tū pred tebov slovesno obećam dober Jezus, naj te samo v srci morem obdržati, naj te samo z smrtnim grehom nikdar ne razžalim. Zadosta sem te dozdaž že razdreselo, več te neščem nik ino nikdar ne. Srce se mi poka od žalosti, kda si na tvojo smiljenost zmislím. Jaz sem ta razžalo, povrgeo, nebo sem si zapro, pekel pa po sili gorvtrgno vsele, kda sem smrtno grešio. Oh ke-likokrat je to bilo! I ti si mi to vse odpūsto, vse pozabo, tak pozabo, da mi nikdar voći ne vržeš moje nezahvalnosti — ka več ešće ti sam dober moj Bog, mene nezahvalno, nepošteno tvoje date sam obsebi obišćeš i obogatiš

pri svetom prečiščávanji. Znizim se pred tebov; spoznam, da sem nikaj ne. O prosim te krotkoga i poniznoga srca Jezus, daj, naj moje srce k tvojemi spodobno bo. Nikdar naj me nišče ne hvali, ne štima, vsaki naj me zavrže, jaz samo tvojo diko iščem i ne svojo; jaz pri tebi ščem biti i da si ti ščista zavržen, samo tak morem pri tebi biti, če sem jaz tüdi popolnoma ponizen. Ponizi me zato o ponizen Jezus!

Blažena Devica Marija, ki si se z poniznostjov Bogi dapadnola i s čistočov si Sina Božjega od Düha svetoga poprijela, prosim te, na Jezusa, tvojega predragoga Sina se zgledni, ki mi v srci zdaj počiva, i darüj me njemi pa mi prosi od njega poniznost i čiščo.

*

Vzemi Gospod celo mojo slobodnost, vzemi spomin, razum z vsov volov. Vse, kaj mam i z čem ladam si mi ti dao; vse to ti nazajpovrnem, po svojoj voli ravnaj ti to. Lübezen do tebe mi samo daj i miloščo pa sem zadosta bogat; drügo nikaj ne želem. (Sv. Ignacij. 300 dni odp.)

6. Priprava.

O preželni Jezus, ovo približava se tista blažena vüra, v šteroj tebé, svojega dobrega Boga v svojo düso vzemem. O najslajši moj Jezus, stistov pobožnostjov i gorečnostjov stopim pred tebe, štera se le da v mojem srci obüditi. Odpri tvoje najsvetejše roke i pritisni na svoje sveto Srce mojo düso! Naj se nanjem moja düša na lübezen zažari!

O da bi takšo i tak veliko pobožnost, takšo i tak veliko lübezen, takšo i tak veliko čistočo meo v sebi, z kakšov je kda človeče srce lepšano bilo! O da bi, napunjen bio, da bi jezerokrat napunjen bio z vsov jakostjov, zevsem želenjom, z vsov pobožnostjov! O da bi meo, da bi jezerokrat meo vseh angelov čistost, vseh apoštolov lübezen, vseh mantrnikov vrednosti, vseh spoznovalcov svetost, vseh devic čistost i nedužnost! O da bi te z takšov pobožnostjov, lübeznostjov i z takšim postüvanjom mogeo sprejeti, kak te je preblážena mati tvoja pri tvojem vtetovlenji i potem

pri prečiščávanji sprejela. O da bi tvoje najsvetejše božansko srce meo, naj bi te tak vnjé vredno mogeo vzeti.

Najslajši Jezus, za pripravo ti darujem kak nadomestilo svoje nevrednosti i nemarnosti vse priprave, pobožnosti, vsa hrepenenja, vse ljubavi, z šterimi so te vsi svetcí, posebno pa preblážena mati tvoja v tom svestvi k sebi jemali. Darujem ti najsvetejši Jezus, tvoje najvrednejše srce, vse nebo preségajoče jakosti i milosti, štere je presveto Tvojstvo vnjé vnajobilnešoj meri vlejalo, naj se žnjimi moja globoka zanikojnost i nevrednost zakrije, za tébe se pa v mojej dúši vredno i mirno stanjé pripravi.

Verjem dober Jezus, da si ti pravi Bog; verjem, da si ti pravi človek; verjem da si sin Očé Boga od vekomaj; verjem da si sin Blažene Device Marije od vremena tvojega v njenoj presvetoj utrobi propijetja. Verjem, da je tvoja božanska i človeča natura v ednoj božanskoj osebi (peršoni) nerazločljivo sklenjena i zato si ti kak človek tüdi najvišje molbe vreden. Moj Bog i vse moje, ki v oltarskom svestvi

prebivaš, poslühni moje goreče željenje i nasiti me stvojem svetim telom i napoji me z tvojov svetov krvjov. Pridi kmeni i ostani primeni. Takšo moč vlej vmene, naj več nikaj nebom žejao samo tebé, naj več nikaj nebom gladio, samo tebé. Pridi dober Jezus! čakam te, kak Magdalena i Marta k betežnomi brati Lazari! Popašči se kmeni, ne zamüdi, naj nemerjem, kak Lazar pred tvojim prihodom. Ne müdi se, hodi, merjem od želenja do tebe, če ne prideš kmeni.

Dober moj angel čuvar, koga me Bog dao, naj me po pravoj poti vodi, ta najpravejša i lepša pot je ta, na šteroj sem zdaj. Pelaj me po njoj! Pelaj me k Jezuši!

6. Zahvala.

Sveti Jožef, Jezusov čuvar je zgübo Jezusa i tri dni ga je žalostno iskao. V cerkvi ga je najšeo, koga je ne sam rad zgübo. Nezgovorno se razvésele, kda ga je med pisači i farizejci v cerkvi ovarao; i odseh mao je tak pazo nanjega, da ga niti nesamovolno ne zgübo.

Zgled tvoj, sveti Jožef me vuči, kak moram dobljenoga i v cerkvi zdaj najdenoga Jezusa na skrbi meti, da ga več ne zgübibim. Ti si žnjim v Nazaret šo i tam samo zanjega živo. Samo zanjega moram jaz tüdi živeti, če ga v srci obdržati želem. Ve je on sam pravo, da dvema gospodoma nemoremo služiti. Če sveti, ali hüdomi dühi, ali poželivosti svojega tela ščem služiti, te me on povrže. Če pa njemi ščem, te greh moram povržti.

I jaz lübeznivi moj Jezus, tebi ščem služiti, tebe ščem meti. Ne maram zato za nikoj, samo za tébe. Vsako delo zato opravim, ár ti želeš od mene to. Sem doma, ali na poti, ali tü v cerkvi, ali kjekoli, vsepovsedi sãmo zato ščem biti, naj ztem tvojo volo spunim. Ki tebé má, vse má; meni drügoga bogastva zvün tébe ne trbe.

«Ki se ne odpove imanji, z šterim lada, nemore moj vučenik biti.» (Luk. XIV. 33.) Ti si pravo to. Jaz ščem tvoj vučenik biti, zato vse povržem. Za svoje nikaj ne zpoznam, vse na posodo mam od tebe vzeto, štero ti nazajpovrnem, kda ti želeš. Če zato mi kaj vzemeš da svoje vzemeš, ti

nikdar protivne reči nepovem, nego dičim te sv. Jobom: *«Bog je dao, Bog je vzeo, kak se je Gospodi vidilo, tak se je zgodilo; naj bode hvaljeno Gospodovo ime.»* (Job. I. 21.)

Dober moj Jezus ti si bogao mene; proso sem te i kmeni si prišeo. *«Človečo reč je bogao Gospod.»* (Josue X. 14.) moram reči z sv. pismom. Z zahvalnosti punoga srca te prosim: *«Navuči me činiti tvojo volo, ár si ti moj Bog.»* (Psal. 142. 10.) Navuči me moj Jezus vsikdár, vsepovsedi, v vsakoj reči bogati tebé i tvojo volo popolno spuniti. Ti si moj Bog, jaz se podvržem tebi v žitki i v smrti i to je moja najvekša tolážba, da samo od tebe visi moj žitek i moja smrt, ki si najsmiljeneši Gospod.

*

Prečista Devica Marija, ki si Jezusovo volo najpopolnej spunjavala na zemli, podpiraj me ztvojov zmožnov obranbov; razsvetluj me, tanačivaj me, pelaj me, naj v celom živlenji živem, kak namenim i kak sem dužen: samo i jedino tvojemi Jezusi naj služim po tvojem i svetoga Jožefa zgledi. Amen.

7. Pripava.

Jezus. Dete moje zakaj si prišlo sem v cerkev pred mene?

Ti. Oča moj, naj tvojo sveto volo spunim, naj te k sebi vzemem.

Jezus. Dete moje, tvojemi nakanenji se moje srce nezgovorno veseli. To je moja največša radost, naj stebov bodem i ti z menov. Ali drago dete moje, ne spozabi se z te pravice, da jaz samo tam morem prebivati, kje je čistoča.

Ti. Dober moj oča verjem to i po teh rečah se ravnam. Čisti sem, ne imam ni ednoga smrtnoga gréha na duši, o pridi kmeni i na siti mojo žejno dušo.

Jezus. Dete moje, istina, da jaz iz srca rad stopim v vsako dušo i jo obogatim, štera je prosta od smrtnih grehov, ali moje neizkončano sveto srce pa le želeč žele, da se ti ešče mali grehov zčistiš. Mali greh se meni tudi preveč mrzi, da na prileko glej dete moje, če bi kdo vsa dobra dela meni doprineso, štera je včinila Blažena Devica Marija, moja ljubljena

mati, štera je zvršo sveti Jožef, moj dober hraniteo i čuvar, štera so opravili i opravlali bodo vsi svetniki božji, naj me slobodno samo zednim tem najmenjšim grehom razžali i tak si nebo zaslüži i jaz bi poleg svoje svetosti te najmenjši greh ne mogeo za vsa ta velika dobra dela i za lepo nebo dopüstiti, da te najmenjši greh me bole razžali, kak me vsi svetniki morejo odičiti i cela nebesa razveseliti. Kaj ti srce svedoči moje dete? Maš sovražtvo do malih grehov tüdi? Se ti božno vreme tak dopadne, kak dobro, si z prostov oblekov i jestvinov tak zadovolno, kak z lepov i bolšov? Se ne držiš za več od drüghih? Ne sodiš drüge, zakaj so to činili, zakaj so ne tak, kak ti? Si zmisliš, da če te jaz z svojov svetov miloščov ostavim, te se ti ešče v hüjše grehe pogroziš, kak so se tvoji bratje, i sestre, štere tak naglo sodiš? Spoznaváš mene pred mojimi sovražniki tüdi? Ali sem jaz samo v cerkvi tvoj Bog, zvünaj nje se pa sramüješ tü slišane navuke moje i moje navdihavanje nasledüvati? Kakše je tvoje boganje? Če se ti zapove, kaj se ti

ne vidi, veselo bogaš te tudi? Dete moje, vsaka zapoved, štera je ne grešne, je od mene i meni se proti postaviš, če višjega ne bogaš? Pogled ti je ne radoveden? Neščeš vse viditi vse čüti? Ne stáne te žmetno, če te razžalijo? Ne tožiš se, če te ne štimaajo? Moje dete, če mene ščeš meti, te té razložene falinge i grehe tudi obžalüj i mej volo, da se ešče tistih ogneš, štere sem ti ne naprejprineseo, da ne mores na ednok vse opominanje prenesti. Kaj včiniš?

Ti. Gospod moj i oča moj tebe ščem imeti, grehov mi ne trebe. Zceloga srca obžalüjem vse grehe, štere sem pri svetlosti tvoje svête milošče spoznao i šteri so mi ešče neznani pa se nebom samo velikih, nego malih tudi celo ogibao, naj dokažem svojo veliko lübézen do tébe. Da mi ti tak lübenivo praviš: *«Sin moj, ti si vsikdar zmenov i vse, kaj je moje, je tvoje.»* (Luk. XV. 31.), jaz ti zato tudi tak lübenivo odgovorim: Oča moj, ti si vsikdar zmenov i vse, kaj je moje je tvoje. Ščista se prek dam tebi, ze vsem, kaj mam, ti ladaaj, samo lübezen naj mam da tebe, drügo mi ne trbe.

Jezus. To ti pa jaz v obilnoj meri dam, da ki za mojo volo sebe i vse svoje ostavi, tisti mene celoga dobi, ki sem nezkončana, vekivečna lübenzen. Želeš, kaj drügo dete moje?

Ti. Jezus, samo tebé, jedino tebé. Hodi kmeni i ostani primeni.

7. Zahvala.

Ti. Jezus, moj Bog i vse moje, poslühno si moje goreče želenje, pohodo si mojo grešno düšo. O, kakšo hvalo ti naj jaz za to preveliko tvojo dobroto podelim?

Jezus. Daj mi srce tvoje. Ovo je tak vse moje. Prosto, slabodno volo maš samo za dar mi dati. To sem ti zato nehao, naj mi maš kaj prikazati i z kim me podariti. Volo mi daj, nikdar ne želi drügo, kak jaz, to te prosim, kda ti velim, daj mi srcé!

Ti. Jezus prelübljeni iz srca rad to včinem. Ti si spuno mojo volo i si mene grešno stvar ti nebe i zemle veliki i najsvetejši Gospod obiskao, jaz tüdi spunim tvojo volo. Vsikdar, vsepovsedi, v vsakoj priliki naj se zgodi brezi vse protivne reči i misli,

dober moj Bog tvoja najsvetejša vola. Ali da sem nerazumen v tom dugo-
vanji, prosim svetlost svetoga Dūha,
ki v tebi prebiva, naj spoznam, kak
moram tvojo volo spuniti ?

Jezus. Dūh sveti, Dūh pravice te
vsikdar presveti, samo ponižno z
srcom na vse pripravnim ga prosi.

Ti. Dober moj Bog tak včini. Ali
edno me žalosti. Nemorem te tak pri-
sebi meti, kak Bl. Devica Marija i
sveti Jožef. Če bi te tak mogeo meti,
te bi ti lahko popolno služo!

Jezus. Ti me tak maš, kak njidva.
Slabo, človeče telo sta njidva vidila i le
Boga v meni molila i dičila, tak ti
tudi pod prostim belim Krūhom spoz-
naj mene svojega Boga i moli me i
išči mojo diko.

Ti. Včini iz lūbezni do tebe, ali
kak ?

Jezus. Njidva sta mi mesto poiskala,
kde sem se narodo; ti mi tudi poišči
mesto, kam z oltarskoga svestva pri-
dem. Tvoja dūša naj bo to mesto.
I da sem jaz nezmeren, neimam ni
konca ni kraja, i presegam vsako
mesto, vekše mesto mi poišči, kak je
tvoja dūša. Več dūš, dosta dūš, vse

düše mi odpri, naj vnjé pridem. Moli v te namen, govori i delaj neobtrüdno v te namen. Ali pazi, samo mené išči, i ne sebé; to je, ne delaj zato, naj te lüdjé hvalijo. Te bi vso plačo zgubo i kaštigo bi si nakopao.

Ti. Iz srca rad to včnim dober moj Bog. Dostakrat sem te razžalo, i drüge spačo; nazaj ti je zdaj pripelam, ki sam ti je odtrgno. Bodi mi smiljeni.

Jezus. Vüpaj se i dale poslüşaj, kak sta Devica Marija i sveti Jožef mené dičila? Pastére sta kmeni püstila, ki so me molili. Ne drži nazaj tvojih domačih, tvoje držine, ki kmeni silijo. Naj pridejo i naj se obogatijo z mojimi miloščami. Od mene ti samo dobro v hišo prinašajo i nikaj ne zamüdijo. Njidva sta dare od sv. treh kralov prinešene ne zavrgla. Ne drži nazaj nikoga, ki mi dar šče prinesti, bodi to dar na cerkev, ali pa bodi to, kaj najraj mam, če mi dar čistoga, samskoga, popolnoga življenja prinese.

Ti. Obečam dober Jezus, da vse to včnim. Verjem vsem tvojim svetim rečam, štere si mi nazvesto i po tvojoj svetoj materecerkvi mi za

vervanje predpostavlaš. O vuči me le dale!

Jezus. Sveti Jožef i Devica Marija sta mene branila i tolažila, zmenov pobegnola, naj me Herodešovi vojaki ne morijo. Ti me tudi brani, kda me hüdobni lüdjé preklinjajo, žaliyo; doli guči grešne govore; tolaži me za grehe včinjene i za tolažbo i pomirenje mi darüj goreče molitve tvoje, včasi z tiste jestvine menje vživaj, štero najraj más. Beži zmenov; ne hodi v slabo, pokvarjeno društvo, kje bi znao v smrten greh privoliti, jaz bi te pa mogeo zapüstiti i ti bi mesto mene dobo hüdoga düha i pekeo vekivečen.

Ti. Dober moj Bog raj merjem, kak v smrten greh privolim. O potrdi me v tom mojem nakanenji.

Jezus. Nadale, njidva sta mene oblačila, hranila, me pazila v celom mojem živlenji. Pazi ti lüdi na mene v celom svojem živlenji; kaj bi ti valálo par let meni slüžiti i potem se odvrniti od mene i na veke se pogübiti. Moja slüžba do smrti trpi, plača pa na vse veke. Hrani i oblači me! Hrana moja je tvoja düša. Vošči mi

jo, če ti je le mogoče, vsaki den, naj jo pri svetom prečiščávanji dobim. Če mi istinsko obečas, da se bodeš vsaki den prečiščávalo, dobiš priliko, da to obečanje konči v dúhi lahko túdi zvršiš. To ti iz srca svojega tanáčivam. Obleč moj je pa tvoja natura. Kem bole je zatreta, ponižna, čista, tem lepše sem oblečen. Vúpam se, da tvojemi Gospodi to najlepše odevalo privoščíš, ki je svoje siromaško za tébe na Kalvariji med vojake dao razdeliti i nagi viso za tébe, dete, za tebe na križi!

Ti. Voščim ti to vse i včinem dober moj Jezus, dober moj Bog i iz veselega srca pravim: Bodi tvoja vola, kak na nebi, tak i na zemli. Amen.

Prvo sveto obhajilo.

Sveto pismo nam svedoči, da Jezus lübi dečico. Ves trüden si ešče počinek odtrgne i dečico k sebi prosi, dabi je blagoslovo. Tak žele tebe tüdi k sebi drago dete, da bi te blagoslovo, da bi te nahrano prvipot z svojim svetim telom i okrepo z svojov svetov krvjov. O idi k njemi drago dete z veseljom, z čistov düšov, brezi vsega greha i goreče moli, naj te obišče i posveti. Telo si lepo omij, čisto se obleči i na tešče moraš biti. Ne pozabi drago dete, da Jezus ne žele dosta, nego kaj žele, to naj dobro bo. Ne žele od tebe, de si ešče slabo, dosta molitev, žele pa dobro molitev. Dobro se spovej, po spovedi v nikši greh ne privoli, čebi pa privolilo, prle se ešče ednok spovej. Da kim svetejšje je prvo prečiščávanje, tem bolevredna bodo poslednja prečiščávanja i tem vekše vüpanje smeš meti, da ti to slednje

prečiščávanje, po šterom ti svet zapüštiš i na sod božji prideš, smiljenje spravi od Jezusa, koga si vredno k sebi jemalo. Opravi zato goreče té molitve i celi den samo to misli: Jezus je kmeni prišeo, jaz ga nikdar več z nikšim grehom ne razžalim. Edno bi te ešče proso drago dete. Jeli, da iz lübezni do Jezusa včiniš? Vüпам se v tvojem dobrom srci. Vsaki den, kak dugi boš živel, zmoli edno Zdravo Marijo pred podobov, štero si dobilo za dár, ali pa pred kakšim drüгим kepom, naj te prečista Devica Marija reši smrtnoga greha.

Priprava.

Jezus, jaz verjem, da si ti tü v ol-tarskom svestvi nazoči. Nazoči si ti, kak pravi Bog i pravi človek. Ver-jem z ednim vse tisto, kaj si ti vučio i katoličanska sveta mati cerkev za-povedáva, naj verjem. V toj veri, štero si ti dober moj Jezus z svojimi čüdami potrdo, da je prava ščem živeti i mreti. I celoga sveta vso bogastvo mi lahko ponüdijo, pa svoje katolčanske vere za nje ne spremenim i ne zatajim, da

trdno spoznam tvoje reči «*Ki ne verje, bo bogübljen.*» (Marko XVI. 16.) Jaz pa pogübljen biti neščem.

Podvržem se vsem zapovedam materecerkvi zato, ár si ti pravo, da ki njo poslüša, tebé poslüša. Poleg tvoje vole ščem njo bogati i močno ti obečam, da kda me v zakon boš zvao, njega samo tak sklenem i drüгим tüdi tak skleniti dam, kak to ti po svojoj svetoj cerkvi naprejpišeš i zdrüгими verniki v zakon nikdár ne privolim. Dober Jezus, ponizno te prosim, potrdi i den od dneva mi povekšávaj to vero.

Ti si obečao, da me nikdar ne ostaviš. Verjem, da ti i zdržiš vse, kaj obečas. Vüпам se tak v tebi. Vüпам se v tebi, ár mi ti zapoveš, naj se vüпам; i vüпам se, da mi vse potrebne milošče daš, z šterimi morem sveto živeti, blaženo mreti.

O daj mi priprvom svetom prečiščávanji, dober moj Jezušek, to miloščo. Daj mi sveto živeti, naj nikdar v smrten greh ne privolim i daj mi tak po tom življenji srečno mreti i zraven v nebo priti. Jaz se vüпам v tebi, da me ti poslühneš, ár ti neščeš, da bi te jaz zgrehi razžalo; pa jaz to

tüdi neščem. Za tisto me tak srčno žao, da sem te že razžalo, ali več te nikdar ne bom. Mesto razžaljenja te ljubiti ščem z celoga srca i z cele düše i z cele pameti i zevse moči svoje. O Jezusek moj, potrdi me v toj mojoj slaboj ljubavi, potrdi me sam sebov. Hodi zato kmeni! Dober Jezus hodi! Preveč te želem. Poleg tvoje vole te želem, hodi dober Jezus kmeni i ostani primeni. Dober moj angeo čuvár pelaj me k Jezuš!i!

Zahvala.

Kak je srečna zdaj moja düša, da je dobila, kaj je želela. Vekivečnoga Boga je dobila. Jezusek je prišeo v njo prebivat. Pred njega poklekнем zdaj i njemi z cele moči hvalo dam za to prevelilo dobroto.

Molim te dober Jezus, ki tü v oltarskom svestvi prebivaš i se ti ščista podvržem. Z veseljom verjem, da si ti prišo zdaj v mojo düšo, ki si Očé Boga od vekomaj Sin i ki si se od Blažene Device Marije v Bethlehemi narodo; ti si me obiskao, ki si pod varstvom svetoga Jožefa v siromaštvi

živo na zemli, ki si tri leta glaso katoličansko vero i na veliki petek za vse lüdi na svetom križi vmro; ti si me pohodo, ki si na tretji den od mrtvi stano i na sodnji den mene tüdi od mrtvih obüdiš.

Z veseljem pravim i spoznam i trdno verjem to, da si ti primeni, ki si vsegamogoči, nemoreš me zato zapüstiti, lahko mi v vseh težavah pomagaš; radüjem se ti, da si ti primeni, ki si najbolši, boš mi zato poleg svoje dobrote vsikdár pomagao; ti si primeni, ki si obečao, da me ne zapüstiš, nemoreš me zato zavržiti, da ti svoje reči prelomiti nemoreš. Neba i zemla preide, tvoje reči pa ne preidejo si pravo. Z veseljom poslüšam te reči i to najmočnejše vüpanje se nanjé v mojem srci pobüdjava, da me ti nikdár, nikde v nikšoj težavi ne ostaviš, ár si ti to tak obečao. Najbole se pa vüпам, da me ne püstiš v smrten greh privoliti i v pekel priti, kaj te tüdi najponiznejše prosim.

Prosim te tüdi blagoslovi ti moje stariše, bratjo, rodbino, botrino; blagoslovi ti moje vučitele i vse naprejpos-távlene; najbole pa blagoslovi mojega

dühovnoga oča, ki so me k tebi pri-
pelali. Dober moj Jezus, smiluj se ti
vsem živočim i vsem preminočim, naj-
bole pa tistim, za štere sem dužen(a)
moliti.

Lübezen zdaj v mojem srci gori do
dobroga Jezušeka i naj ta lübézen
v njem vsikdár ostáne i vsikdár vékša
postane, z poniznim srcom prosim po-
moč Prečiste Davice Marije, moje dobre
nebeske matere i svetoga Jožefa, Je-
zusovoga vernoga hranitela. Prosim
tüdi mojega dragoga angela čuvára
i mojega krstnoga Patrona pomoč i ob-
ranbo na celo svoje življenje posebno
na tisto strašno vüro, kda se bom v
smrten greh zapelavao i kda bom
mirao.

Tak okrepčan se ešče ednok k tebi
obrném dober Jezus i prosim blagos-
lov tvojega najsvetešega srca rekoč:

Jezusovo srcé blagoslovi ti mené!

Jezusovo srcé ne ostavi ti mené!

Jezusovo srcé o podpiraj ti mené!

Jezusovo srcé močno zapri me vsebé!

Naj se nik i nikdár ne odtrgnem od tebé.

Amen.

Molitev za razširjavanje gostoga svetoga prečiščavanja.

Najslajši Jezus, ki si zato prišeo na svet, naj vsem dušam žitek svoje milošče daš, i naj njega v njih obdržiš i hraniš, postano si vsakdenešnje vrastvo njihove vsakdenešnje slabosti i vsakdenešnja hrana, ponizno te prosimo za volo tvojega iz lübezni do nas gorečega srca, vlej poleg svoje dobrotivnosti na vse svojega duha, naj se ponjem v stališi smrtnoga greha bodoče siromaške duše k tebi povrnejo i tak žitek zgübljene milošče nazaj dobijo; štere pa po tvojoj darovitnosti te žitek živejo, naj vsaki den k tvojemü svetomi stoli, kda njim je mogoče pobožno pristopijo, naj po vsakdenešnjem obhajili odpüstljivih grehov vrastvo vzešče tvoje milošče žitek v sebi vsaki den ponavljajoč, i tak se bole i bole očiščavajoč, naslednje pri tebi zadobijo blaženi žitek. Amen. (300 dn.

odp. na den ednok; če se vsaki den v ednom meseci opravi, dobi se popolen odpustek, če se spoved, sv. obhajilo opravi i cerkev obišče i tam v namen sv. oče moli. S. C. 3. Jun. 1905.)

Zdihavanje.

*N*aša Gospá najsvetešega sakramenta prosi za nas! (300 dn. odp. Pij. X. 1905. dec. 30.)

DÜHOVNO SVETO PREČIŠČÁVANJE.

Kda nemoreš k sv. prečiščávanji, če si ne v smrtnom grehi, mej želenje se prečsititi, želej Jezusa k sebi goreče i pobožno. To je dühovno sveto obhajilo, ali prečiščavanje. Za pripravo lahko molíš navadne priprave za sv. prečiščávanje ali zadostüje z lübezni včinjen zdihlaj:

Jezus hodi kmeni i ostani primeni, tvoj ščem biti.

Kelikokrat na den tak zdehneš, telikokrat dobiš miloščo, kak da bi pri sv. prečiščávanji bio. Sv. Leonard piše: «Ništeri cerkveni vučeniki pravijo, da včasih dühovno sveto obhajilo, če je doprinešeno s pravov pobožnostjov, podeli iste, ali celo vekše milosti, kak sveto obhajilo pod podobov krüha. Zato naj ne neham ponavlati: o blaženo dühovno obhajilo, kak si dragoceno, tak si nepoznano kristjanom zdajšnjega časa.» (De ss. Sacrm. disc. 12.)

OBISKÁVANJE OLTÁRSKOGA SVESTVA.

Jezusovo telo, sv. hostija se v oltari v zlatoj ali konči v pozlačenoj posodi (v ciboriji ali velikom keliki z šteroga se prečiščáva i v monstranciji, štera se vüpoloži, kda je svestvom meša) gors-hrani. Jezus v oltari prebiva noč i den. Zato gori prednjim večén prosvet noč i den. V šteroj hiši vidimo posvet go-reti, v tistoj, znamo, da prebivajo. Zato da sv. maticerkev od plebanoša i far-nikov pod smrtnim grehov pred oltarom posvet goreti noč i den, naj si zmislimo, da vnjem on prebiva noč i den.

Če zato tak mimo cerkve ideš, vsikdar pazi ! Zakaj ? Nekak po tihoma te k sebi zové. Jezus po tvojoj düšnoj vesti. Dete moje celi den i celo noč čakam na tébe, hodi, obišče me, nekaj mam za tebe, kaj bi ti rad dao. Če z lármov ideš mimo cerkve, da je to tiho zvanje, nemoreš ga čüti i dosta si kváren, pazi zato pri

cekvi. Če pa v cerkev stopiš, ali pa če nemoreš notri, zvün nje moli:

Jezus, ti želeš, da te obiščem. Z srca rad sem to včino. Molit sem te prišeo i tvoj sveti blagoslov prosit. Prosim te blagoslovi me, naj se od tebe nikdar ne ločim i daj mi tisto miloščo, štero maš té hip za mé pripravljeno!

Če jo odzdaleč vidiš reči: Moj Jezus tü prebiva, molim ga z celoga srca! O kak bi ga rad obiskao! Hvaljen bodi Jezus Kristus v oltarskom svestvi!

Vsaki den si misli med delom tüdi na Jezusa v oltarskom svestvi skritoga, naj ga pomiriš za nevredno obhajilo i za druge grehe i sprosiš milošče za povrnjenje grešnikov. Pred prečiščávanjom to edno vüro včiniti, je jako ta-načno.

POKORA.

Jezus se je po svojem goristanenji vučnikom prikazao, na nje vdehno i velo: «Vzemite svetoga Dūha. Kim bote grehe odpūstili, so jim odpūščeni; i kim je bote zadržali, so jim zdržani.» (Jan. XX. 22, 23.)

Pokore svestvo ti spravi 1. miloščo posvečujočo, po šteroj se ti vsi grehi, mali i velki po krsti včinjeni odpūstijo (pred krstom včinjeni se pri krsti odpūstijo onim, ki so že odraščeni pri sv. krsti) 2. pomoč, da boš znao v pokornom življenji stanoviten ostati. Ali naj ti pokora te hasek prinese moraš sledéča včiniti:

I. Pregledni si dūšno vest!

II. a) Požalūj si grehe i b) zaistino obečaj to je volo mej, da jih več ne včinis.

III. Odkritosrčno se spovej z vseh včinjenih grehov!

IV. Mej pri spovedi volo, da naloženo pokoro zvršiš i v določenom vremeni jo verno spuni!

I. Pregledni si dūšno vest!

Molitev pred preglejüvanjom dūšne
vesti.

V imeni Očé i Sina i Dūha svetoga, Amen. Pridi Düh sveti pravi Bog, ti oča pravice i tolažnik vsakoga britkoga srca. Pridi i razsveti moj razum, naj spoznam, kaj sem grešio, štere smrtne grehe sem činio i kelikokrat sam je činio, naj spunim Jezusovo zapoved, poleg štere moram vse smrtne grehe po imeni i po računi povedati, če ščem odpüščanje grehov zadobiti. Pridi ti najsvetejši Düh v moje srce i omeči je, naj istinsko obžalüjem, kaj sem grešio i trdno se nakanim več ne grešiti.

Pridi ti najmočnejši Düh, ti najlepši prebivalec Jezusove dūše i omoči mojo slabo dūšo, naj morem tisto vse osta-

viti i pri sv. spovedi povedati, kaj sem za grehe spoznao.

Gledalo za dušno vest.

Dobro si zapomni, kaj ti kazalo bo! Vküp si naberi i razloči na male i smrtne grehe vse, kaj ti je pokazalo! Ali samo tisto gledaj, kaj si stalno spoznao, da je greh i le včino i tisto, nad čem sí dvojio, če je greh ali ne i le včino. Nad čem si ne dvojio, nego stalno spoznao, da je ne greh v tom ne imaš greha, če bi sledkar ravno spoznao, da je grešno delo bilo. Pri tom se ne müdi! Bog te poleg tvoje dušne vesti sodi, štero si meo pred činenjom greha. Kaj ti je ta dušnavest pred činenjom greha za mali greh spoznala, v tistom si mali greh včino, kaj za velikoga, v tistom maš veliki greh. Če si dvojio, da to ali ono veliki greh bo, če včiniš, smrten greh maš, če si včino; če si pa dvojio, da to ali ono mali greh bo, če je doprineseš, mali greh maš, če si je doprineso. Na toj podlogi si preglejüj dušno vest!

Slednja spoved.

Si ne smrtnoga greha sam rad zatajo? Si meo volo vse smertne grehe ostaviti, pokoro naloženo zvršiti? Si jo zvršo? Če si pozábo prislednjoj spovedi smrten greh povedati, zdaj ga moraš povedati.

Ki sam rad smrten greh zataji, smrten greh včini i z ovih spovedanih grehov se njemi tüdi ni eden ne odpüsti. Mali greh zatajiti je ne greh, ali nevarno delo; hüdi düh ga na velikoga greha tajitev pomali pripela. Če ne imaš velikih grehov, te si dužen konči ednoga maloga povedati i obžalüvati, ovak je spoved nevalana. Če te je milošča božja od slednje spovedi občüvala grehov, eden stari že povedani greh notriskleni v to spoved i obžalüj, kaj se vsakomi, če ravno má male grehe, toplo prepórača.

Ki pri spovedi neima vole vse smertne grehe ostaviti i ki neima vole pokoro naloženo zvršiti, i ki neima vole ali v blagi, ali v düši, ali v teli, ali v poštenjej včinjeni veliki kvár povrnoti, smrten greh včini i nieden greh

se njemi ne odpüsti, če bi se ravno z vseh spovedao. *Vsi grehi teih nevalánih spoved, ne samo zatajeni i ne obžalüvani, nego, dobro zarazmite, vsi grehi štere bi morali pri teih nevalanih spovedah praviti, obžalüvati i je ostaviti i vsi grehi po teih nevalanih spovedah včinjeni se morajo na ednok pri ednoj spovedi praviti, ovak se odpüščanje grehov nemore zadobiti.* Da po ednoj nevalanoj spovedi se tečas dobro nemorem spovedati, dokeč nevalane pri ednoj spovedi ne poprávím. Dokeč si blatne roke ne zaperem, blatím vse, česa se doteknem, ravno tak zamazana düša zamáže vse, dokeč se ne ščisti i dober Bog je nemore gledati.

Si pokoro naloženo brez istinskoga velikoga zroka ne zamüdo? Za velike grehe naloženo vekšo pokoro (napr. čislo, ali kaj drügo vekšega) po nemarnosti opüstiti, je smrten greh.

Si ne hodo k prečiščávanji, k férmi, k zdávanji ali k svestvi slednjega mázanja v smrtnom grehi? To bi božji rop bio, oskruno bi ta svestva i smrtno zagrešio.

Desetere zapovedi.

Prva.

Te ne vtraga bilo moliti? Si se ne gizdavo? zvišavao? Ne si mrmrao proti Bogi? Si ne sam rad razmišljeno molo? Si si ne dao kárte metati? Te ne sram bilo križati se? ali — hvaljen bodi Jezus Kristus — se pokloniti? Si ne šatringe, coprniije vervao i delao? Si ne v senjah vervao? Ki vdrügo-versko cerkev k službi (krst, predga zdávanje) hodi, smrten greh včini. Ki dvoji v božjoj smiljenosti ali si misli: mam čas se ešče spokoriti, Bog je tak milostiven, smrtno greši. Ki pravi, ali misli, da je vsaka vera dobra, da ne ga düše, ne pekla, ali kajkoli drügo ali pa dvoji v komkoli, kaj Jezus Kristus pro svojoj matericerkvi vervati zapove, smrten greh včini. Ki poleg svoje manjosti neve vere katoličanske ali svoje decé ne vči vnjej, smrtno zagreši. Ki (mož, ali žena) se z celoga srca ne skrbi v mešanom zakoni, naj bodo vsa deca pa obá stariša katoličanskiva, smrten greh včini.

Drüga zapoved.

Si ne brez poštenja imenüvao božje ime, svétce, angele? Ne prisegaš brez potrebe: Bog me, pri mojoj düši?

Bogá, svétce i vse, kaj k Bogi blizi stoji preklinjati je smrten greh.

Krivo prisegati je smrten greh.

Tretja zapoved med deseteremi božjimi i prva pa drüga cerkvena.

Si se pri svetoj meši dostojno obnašao? Kelko si z svete meše zamüdo? Kak dugo si službeno delo oprávlao? Vnedelo i svétek brezi velikoga istinskoga zroka (takši je: beteg, duga, težávná pot, slab obleč itd.) sv. mešo opüštiti je smrten greh. Vnedelo i svétek enotrétjino svéte meše zamüdití, ali pred prečiščávanjom z cérkve brez zroka vüiti je smrten greh. Vnedelo i svétek dve-tri vüre službeno delo oprávlati je smrten greh. Veliko oblübo prelomiti (na pr. edno čislo) je veliki greh. Grešno delo oblübiti (na pril.: da ne boš žnjim gučala itd.) je

greh i se ne sme tá oblüba obdržati. Vnedelo i svétek je vsako spačljivo razveseljávanje smrten greh. Bog je sedmi den svetio i počivao. Ti tüdi sveti i počivaj. Ne dovoli si zato takšega veselja, poleg šteroga ne svetiš i trüden postaneš.

Tanač: Tečas nikaj ne oblübi, dokeč svojega nakanenja spovedniki ne odkriješ.

Štrta zapoved.

Si bogao, poštüvao i lübo svoje stariše, naprejpostavljene tak svecke, kak cerkvene? Moliš za stariše? Moliš za deco? Moliš za tivariša, tivarišico, svoje podložnike i naprejpostavljene? Si svojo deco, podložnike, držino ne obteršo z delom? Si je na skrbi meo, naj Bogi slüžijo? Si verno oprávlao svojo slüžbo? Si na deli ne manjáro?

Ki sebi podvržene v slabo (neverno, nečisto) družtvo püšča, smrten greh včini!

Ki starišam, naprejpostávljenim veliko žalost, veliko nepokornost, veliko nečast (bitje, osramotanje itd.) skaže, i njim smrt, ali kaj drügo jako hudoga že, smrten greh má.

Péta zapoved.

Srdo si se? Kak dugo? Si koga vdaro? Si stvar preveč mantrao? Si komi hūdo želo? Si ga ošpotávao? Si se veselio drügoga kvári? Si žalosten bio nad drügoga srečov? Si pazo na svoje i svojih podložnih zdrávje? Si koga ne na greh včio ali z rečjov, ali stem, da si njemi slab zgled davao? (Napr. pijan si bio, ali preklinjao itd. pred drügimi.) Si dopūsto greh?

Ki veliko odürnost ma do bližnjega, njemi v teli, ali vdūši veliki kvár včini, ali njemi ga samo žeje, smrten greh ma.

Človeka moriti je veliki greh, ali jezero vékši je koga na veliki greh vučiti, nagibati (dekle, dečke zapelavati itd.) Po smrtnom grehi se dūša mori. «Jaj sveti za volo spake»! Te reči je te najkrotkejši Jezus pravo.

Samoga sebe moriti je smrten greh.

Ki zakonsko delo zvršávajo i decé meti neščejo, strašen smrten greh včinijo. V velikih srdah k spovedi iti je veliki greh i spoved nikaj ne vala. Če odpūstiš pa se miriš z sovražni-

kom, slobodno ideš k spovedi, če bi ti on ravno ne ščeó odpüstiti. Ti se ne srdi. Če se on srdi, je njegov greh.

Šesta zapoved.

Ki sam rad nečisto, nesramno misli, žele, guči, gléda se dotiče sebe ali drügoga, ali nečisto žive, smrten greh má. Rod, posvečeno peršono želeti ali žnjov gresiti je ešče vékši greh. Ta okolščina bi se mogla pri spovedi odkriti. Si ne prek mere jo, ali pio? Si ne parovno jo, ali pio? Si zadovoljen z jestvinov i pitvinov? Si ne misliš na ženitev, če si ešče ne za ženitev? Ne želes se z oblečóm drugomi spoli dopasti?

Ki se ne ogible prilike, "pošteroj v nečisti greh káple, smrtno greši. Na priliko: ples, pogled podrügom spoli itd. Ki angelsko življenje šče pelati, naj se hrani z krühom angelskim. K sv. prečiščávanji naj rad hodi!

Sedma i deseta zapoved.

Si ne komi kaj vkradno, koga znoro? Si posojeno ali najdeno blago ne obdržao? Si pomagao koga v tolvažiji? Si ne od decé jemao blago, ali

od držine? Si ne küpo v krádjeno blago? Siromaki daš miloščino? Ki veliki kvár naprávi drügomi, ali njemi ga žele, smrten greh má. Siromaki do korone kvára včiniti je že smrten greh.

Dokeč se veliki kvár nepovrné je kvár činéči tolvaj i grehi se njemi ne odpüstijo. Če nemore včasih povrnoti, naj konči zelenje má, to kak najhitrej doprnesti. Ki tolvajsko blágo na shranbo jemlé, z tolvajom eden greh včini.

Osma zapoved.

Si ne koga brez zroka potvárjao, sodo, zavrgeo v mišlenji i guči? Si ne koga neznáne grehe razglašüvao? To je ogovárjanje, grajanje, šimfanje. Če si njemi veliko poštenjé vzeo, pred šterim si njemi vzeo, pred tistim guči dobro odnjega. Si ne koga v oči osramotio? To je ošpotovánje. Če si njemi velike škodo napravo, pred kim si napravo, pred tistim ga pomiri. Si na koga ne kaj zmislo? To je ogrižavanje. Če si njemi veliko poštenje vzeo, predkem si njemi vzeo, pred tistim pravi, da je neistina, kaj si

gláso odnjega. Si ogovorljive, špotljive, ogrizávavne guče ne poslušao z dopadenjom, i knjim ne pomagao? Če bližnjega poštenje veliko škodo trpi po mojem guči, poslušanji ali mišlenji, smrten greh mam. Če si komi veliko poštenjé vzeo i njemi povrnoti neščes, nien greh se ti ne odpústi.

Devéta zapoved.

Ki sam rad zakonsko peršono požeze, ali žnjov nečisto žive smrten greh včini: 1) nečistost; 2) zákon prelomi.

Svete meterecerkvi trétja zapoved.

I. **V**petek i drüge zapovedane poste brez velikoga zroka meso jesti je smrten greh. Od 7 leta do smrti je dužen vsaki to zapoved obdržati. Ki je betežen, ki ne more postne hrane dobiti i ki ma dovoljenje od višesnje cekvene oblásti meso jesti, se vüvzeme od te zapovedi.

II. Postne dneve se ne postiti brez velikoga zroka je smrten greh. Od 21 leta do 60-ga je vsaki krščenik dužen

post tak obdržati: zajütreka ne meti (ali ščista malo, pár žlic hrane se zato dovoli), k obedi se nasititi, kvečerji pa polovico indašnje večerje k sebi vzeti.

Zroki, ki odvežejo od te zapovedi ostroga posta so: velika telovna slabost, žmetno delo, dovoljenje višesnje oblasti.

Postni red.

Polog pooblastšanja vogrskim püšpekem leta 1906. jan. 17. od rims-koga pape danoga je postni red sledeči.

I. Ostropostni dveni, kda se samo ednok do sitosti slobodno najemo, i se meso ne sme jesti so sledeči:

1. Pepelnica.
2. Trije slednji dnevi velikoga tjedna.
3. Vsaki petek posta i adventa.
4. Kvatrene srede i petki.
5. Vigilski posti 1) dneva svetoga,
- 2) risal i, 3) velke meše.

II. Polehšani postni dnevi, kda se slobodno meso vživa, nego večkrat se najesti je prepovedano:

1. Zvün petka vsaki den v posti.
2. Srede adventne.

3. Vigilski posti pred Petrovim i vsem svecom.

4. Kvaterne sobote.

Poleg toga pooblastšenja se trpi, da *svetski verni* pri večerji lahko meso uživajo, naj se samo do sitosti ne najejo.

III. Dnevi, kda se slobodno večkrat do sitosti najemo nego *meso uživati je ne slobodno*:

Vsaki petek čerez leto.

IV. Zvünredno dovoljenje se da do mesa jela:

1. Za celo püšpekijo, či kakši svetek na postni den spadne.

2. Za posebne vesnice, či proščenje, kakši svetek ali senje na post spadne.

3. Za posebne peršone:

A) Vsaki postni den — zvün pepelnice, tri slednjih dnevov velkoga tjedna, vigilskih postov pred božičom, risalami — so rešeni od postne zapovedi:

a) delavci v fabrikah i rudah,

b) vsi oni svetski lüdje, ki svojega stola ne majo i celo leto v oštariji jejo ali jestvino iz oštarije dajo nositi, če bi postne hrane na lehkoma ne dobili.

B) Ad vsakšega posta — zvün velkoga petka — so rešeni:

a) službeni na železnici i na ladjah,
b) vsi oni potniki, ki v železničkih oštarijah ali na ladji morejo jesti,

c) vsi oni, ki za vrastva volo so na kopališči,

d) vsi oni, ki pri takšoj hiši služijo ali brezplačno jejo, kde postno zapoved ne ščejo zdržati.

C) Vsaki siromak, ki iz almoštva žive, je od zapovedi zdržávanja od meso jela oslobodjeni.

V. Vsaki den celoga leta se slobodno k spravlanji hrane mast, zabel nüca, nego prepovedano je po nedelah postnih i po drugih polehšanih postnih dnevah meso i ribe navküpe vživati.

VI. Na zdržávanja od mesa je dužen vsaki krščenik, ki je sedem let vü star.

Na celi post — to je na zdržavanje mesa i edno sitost — je dužen on krščenik, ki je 21 let vü star, nego ne je ešče 60 let star.

Onih, ki žmetno delo opravljajo, se prepoved večkratne sitosti ne dotiče.

Od posta so celo oslobodjeni betezni.

VII. Vsi oni, ki bodo z tov sloboščinov živel, naj milostivnost rimskoga pape z delami milostivosti duševnimi i telovnimi, z vrelov molitvov i z almoštvom nadomestijo.

Kaj je dovoljeno se more brez greha doprinašati!

Svete materecérkvi štrta zapoved.

^v
Ge se v ednom leti ni ednok ne spoveš, smrten greh včiniš.

Če se okoli vüzma ne prečistiš, smrten greh včiniš. Vüzemsko vremen prinas od drüge postne nedele do svetka Jezusovoga v nebo zastoplenja trpi. Ki se k vüzmi ne prečisti, ali se nevredno prečisti, čerez leto je dužen to zamüdo z ednim vrednim svetim prečiščávanjom nadomestiti.

Svete materecérkvi péta zapoved.

Id prve adventske nedele do prvoga dneva po treh kralih i od pepelnice do prvoga dneva po belo j ali sprevodnoj nedeli (prva po vüzmi) je vsako glasno svecko razveseljavanje prepovedano. Mali fašenek, staro leto

i novo, trehkrali, vüzemski pondelek so v tom vremeni, pa v kelikih mestah se igra i pleše te dni?! Kelikim pri-nesejo blaženi božični i vüzemski vsetki pogüblenje mesto zveličanja za volo prelomjenja pete cerkvene zapovedi. V tom vremeni plesati, ali samo na-zoči biti pri sveckon glasnom veselji je smrten greh, če 1—2 vüri trpi.

Grehi.

Sedméri glávni, deveteri tüji, šesteri proti svetomi Dühi i četveri v nebo kričeči grehi so v té zapovedi notri sklenjeni.

Stan.

V kakšem stani žives? Kak spun-jevaš svojega stana dužnosti?

Bratovčine.

Bratovčinske dužnosti prelomiti je ne greh. Če ti tisto zapovedavajo, kaj 10 božje i 5 cerkvene zapovedi, te maš greh, če je prelomiš, ali ne zato, ár si bratovčino prelomo, nego zato, ár si božjo, ali cerkveno zapoved ne zdržao.

II. a)

Požalüvanje.

Dober moj Jezus, ti si krv potio, ti si bičüvan bio, ti si z bodečim, velikim trnjom koronan bio, ti si žmeten križ noso, ti si na križi tri vüre viso, špot i sramoto pretrpo i od vseh i od vsega odstavljen tužno mro. Zakaj? Naj te jaz nikdár z ni ednim grehom ne razžalim. O pa kelikokrát i z kelkimi sam te. Dober^m moj Bog i vse moje, odpüsti mi, več nikdár to ne bo!

Žao mi je za moje grehe, ali ne zato, da sem žnjimi v špot ali nesrečo prišeo. Na to žalüvanje bi mi ti ne grehov odpüsto; nego zato me žao, zato jočem, da sem tebé povrgo, mili moj Odküpiteo, tebé najbolšega, najsmilnejšega mojega dobroga Boga i mesto tebe sem si greh zvalo. O jaz nesrečen človek, kaj sem to včino? Greh odhájaj od méne, ne pozman te več

ti si toga kriv! Kda sem v smrten greh privolo, sem si dūšo, štero si ti z tvojov predragov krvjov odkūpo tak zamazo, da jo ne- moreš gledati, kak hūdoga dūhá ne. O jaz nesrečen človek, kaj sem to včino? Greh odhajaj od mene, ne poznam te več ti si toga kriv! Mesto nebe sam si pekel poiskao, mesto tebe dober moj Bog, hūdoga dūha, mesto veselja vekivečnoga vekivečno zobno škripanje, mesto Bl. D. Marije i lūbljeni svetcov društvo ti prekunjenih, mesto nebeske pesmi, njihovo preklinjanje, mesto nebeske svetlosti tmico vekivečno, mesto korone nebeske žareči vekivečen ogenj. O jaz nesrečen človek kaj sem to včino? Vsaki greh, odhajaj od mene, ne poznam te več, ti si vse té nesreče kriv! Ostavim te i vsako priliko, štera me na té nagible pa to dobromi mojemi Jezusi tüdi z vüpanjom i močno obečam.

b)

Močna oblüba.

Močno volo mam dober Jezus, da več ni ednoga greha nevčinim i vse na greh nagibajoče prilike ostavim, včineni kvár povrnem, poštenje vzeto nazaj spravim, spáko poprávim, pokoro ki se mi bo naložila gorvzemem i vse to ti tüdi z srca rad obečam. Vü-pam se, da se milostivno zgledneš na moje pokorno srcé i mi vse grehe odvežeš pri svetoj spovedi po tvojem namestniki. Vü-pam se, da mi boš miloščo pri odvezi v düšo vlejao, štera mi jo bo ščistila i okrepila, da svoje obečanje zdrži i tebe več z ni ednim grehom ne razžali. Dober Jezus vü-pam se v tebi!

III.—IV.

Spoved-Pokora!

Smeh, guč, rivanje se tam najde, kde ne ga pokore. Pokora jokati, srčno žalüvati i pobožno moliti zna samo.

Molitev pred spovedjov.

Dober moj angel čuvar pelaj me k spovedi, i čuvaj me, naj vse smrtne grehe obžalüvajoč sam rad ni ednoga vü ne neham. Moli za mene, ponizno te prosim Prečista Devica Marija, mati mojega razžaljenoga Jezusa, dokeč se bom spovedavao! Vsi nebeski angelje i svetcí posebno vi zavetniki mji vzemite me pod svojo obrambo pri toj svetoj spovedi!

Zdaj poklekni k spovednici i moli spovedno molitev:

*Vu Iméni † Očé i † Sina † Dúha
Sv. Amen.*

*Prosim Vas, dúhovnoga očo, dajte
mi sv. blagoslov, da vse svoje grehe
prav i popolnoma morem povedati.*

*Spovedavam se Bogi vsamogočemi,
B. D. Mariji i vsem Svécom božim, da
sam od svoje mladosti, (če je prva ta
spoved) sledne spovedi, štera je bila
....., vnogokrát i dosta pregrehšo z
mišlenjom, govorenjom i činenjom....*

*Zdaj povej grehe štere si včino,
kak si je včino i kelikokrát. Kda si
je povedao, naznani spovedniki, da
več neimaš. Na njihovo pitanje pra-
vično odgovárjaj, pokoro radovolno
gorvzemi, ár mesto Boga oni spove-
davajo i tebé sodijo. Če kaj nerazu-
miš, ponizno pitaj. Kda ti velijo, po-
žalüj si grehe, moli tak :*

*Za vse ete i drüge včinjene moje
grehe žáo mi je z potrtoga srcá mo-
jega, ar sam ž njimi nezkončano dob-
roto Bogá mojega razžalo ; močno
oblübir, da ne bom več grehsio i na
greh nepelávajočih prilik bodem se
obigao. Prosim vas očo dúhovnoga,
dajte mi pokoro i odvézanje mojih
grehov.*

Dokeč spovednik nad tebov molijo odvezne molitve, si misli da pod križom klečiš i vidiš tečiti krv Jezusovo i zdihavaj srčno: Operi me krv mojega Gospoda Jezusa Kristusa od vseh mojih grehov. Očisti me z vseh slabostih i nepopolnostih. Potrdi me vstanovitnosti. Vüпам se, da si mi dober Jezus vse grehe odpüsto.

I tečas ne odhajaj vkraj, dokeč odveze ne dobiš to je dokeč v znamenje odveze križa na tebe ne vržejo i ti se te tüdi prekriži i stani gori, kda ti spovednik znamenje dajo, da lahko odhajaš.

Molitev po spovedi.

Najvekša sreča me je zdaj najšla. Nikdar sem ne teliko najšo, kak zdaj. Po odvezi spovednikovoj me Jezus miloščo v düšo vlejaó i ona mi je grehe doli z njé zbrisala, njo posvetila. Pekel mi je odpüšceni, neba mi je nazajspravljena, düša mi je več ne mrtva, ne grda! Bog prebiva v njej i veseli se njenoj lepoti. Presvetoga Trojstvo mesto je zdaj moja düša postala, oh sreča nezrečena! O hvala

jezerna naj bo za miloščo to dobromi Bogi mojemi!

Verno zmolim mojo pokoro i zdržim vse popolnoma, kaj so mi spovednik naložili i na kaj so me navučili pa ešče sam si bom pokoro nalagao, naj si za odpüščene grehe ešče gorstojče vremenitne kaštige po njej dolzaslüžim.

Daj mi miloščo dober moj Jezus, naj znam do smrti tebi zahvalen biti! Daj mi miloščo, naj znam do smrti pokoro delati. Daj mi miloščo, naj morem, kak sem dužen, do smrti vse mirno zatrpeti i proti tebi na nikši tvoj vdarec ne zmrmati. Da tisti, ki je pekla vreden bio, pa si njemi ga ti dober Gospod odpüsto, nikaj prežmetnoga nemore od tébe dobiti. Jaz sem si tüdi pekel zaslüžo i ti si mi ga pri spovedi odpüsto, nikaj mi zato ne bo težavno na tom sveti mesto njega prestati, samo miloščo tvoja me naj ne ostavi.

I do smrti ščem tak živeti. Raj merjem, kak od pokore odstopim, kak samo v eden smrten greh privolim. Prečista Devica Marija mi bo pomagala, da te moj sklep stanovitno do-

prinesem. Njoj se záto v obranbo materno zročim. Ona ešče ni ednoga grešnika ne zavrlga, ki je z vüpanjom knjej prihájao, vüpam, se, da mené tüdi ne bo.

Zvüpanjom se obrnem tüdi k sv. Jožefi pa ga ponizno prosim, naj mi pomaga, da Jezusa več ne bom preganjao, kak ga je Herodeš, nego ga bom lübo i podario z čistočov, potrplivostjov i gorečimi molitvami, kak sveti treh krali z zlatom, mirrhov i kadilom.

Stanoviten ščem ostati do smrti i da brezi tvoje milošče nemorem biti dober Jezus, zato ti obečam, da bom večkrat na leto hodo k spovedi i gostokrat k sv. prečiščávanji, naj me tvoja milošča ponjima podeljena vsikdar čistoga obdrži od smrtnih grehov.

Vsi nebeski angelje i sveti posebno vi zavetniki moji, pomágajte mi, naj to moje obečanje verno spunim. Amen.

POPOLNO OBŽALÜVANJE.

Brez spovedi se ti smrten greh odpüsti i pekla se rešiš po popolnom požalüvanji. Ali zapomni, da:

1. nesme ti žao biti za grehe, ár si nebo, miloščo zgübo;

2, nesme ti žao biti za grehe, ár si si žnjimi pekeo zaslüžo;

3. zato ti mora biti zanjé samo žao, ár si žnjimi tvojega lübljenoga Boga razžalo;

4. volo moras meti, da se kak ti bo mogoče spoveš, konči ednok v leti, kak sv. mati cerkev zapove.

Obüdi si je pa tak: Moj Jezus, tebé sem jaz razžalo tebé, ki si iz lübezni mro za méne! Kak te lübirim z celoga srca, tak žalüjem z celoga srca, da sem tebé ti moja vekivečna dobrotá i lübézen, ti vse moje, ti moj jedini kinč, tak strašno razdreselo. Nikdar več nevčinim toga i ni ednoga greha i poleg sv. materecérkvi zapovedi se z mojih grehov čisto zpovem.

Odpüstki.

Po odpustkah se pekeo i greh nikdár ne odpusti nego samo vremenitna kaštiga.

Odpustke samo tak dobimo, če mamó namen je dobiti, če neimamo na dúši smrtnoga greha i naprejspisano delo zvršimo. Kda se naprejpiše molitev v namen sv. Očé, se naj zmoli 5 Očanasov, 5 Zdravih Marij. Namen sv. Očé je moliti 1) za matercerkev, 2) za ztreblenjé krivih ver, 3) za složnost vladárov.

Po odpustkah se samo tistih grehov vremenitne kástige to je toga sveta i purgatoriuma kástige odpustijo, šterih že neimamo na dúši.

Za neodpüščeni greh se nemore odpustek dobiti.

Popolen odpustek samo tak dobimo, če ešče do malí grehov neimamo v dúši nikšega nagnenja. To je jako žmetno delo, zato si privoščimo dostakrat

odpustke, naj mnogi nam nikaj le správiyo.

Popolen odpustek nas reši vseh tistih kaštig, štere bi za že odpuščene grehe na tom sveti, ali v purgatorium morali prestati. Nepopolen nam samo en del teh kaštig odprávi. Po bratovčinah i tretjem redi svi Franciška se največ odpustkov more dobiti, zato se toplo prepóračajo.

SLEDNJE MAZANJE.

Jezusov apostol sv. Jakob piše «Če je
što betežen med vami, naj pošle po
mešnike cerkve i naj molijo nad njim,
i naj ga mažejo zoljom v imeni Gospo-
dovom, i verna molitev bo rešila betež-
nika i Gospod njemi bo polejšao i ako
je v grehah, njemi bodo odpüščeni.» (Jak.
V. 14, 15.)

Molitev za miloščo dobre smrti.

Blaženi so mrtvi, ki v Gospodi merjejo! O moj Bog, gotovo je da moram mreti; ali nevem, kda, kak, kde merjem; to edno znam, da se na veke pogübibim, če v smrtnom grehi dūšo pūstim. Blažena Devica Marija, sveta Mati Božja moli se za mene grešnika zdaj i v vūri smrti moje. Amen. (S. Cong. In. 1906. 12. Jan. 300 dnéven odpūstek vsaki hip.)

Zdihávanje za mirajočega.

(Če on nemore, ti moli glasno poleg njega.)

Vera. «*Gospod kam bomo šli? Reči večnoga življenja so pri Tebi. I mi smo vernali i spoznali da si Ti Kristus, Sin božji.*» (Jan. VI. 69, 70.)

Verjem, da si eden v božanstvi i troji v peršonah: Oča, Sin i sveti Düh Bog.

«Verjem Gospod, pomagaj mojo ne-
vernost.» (Marko IX. 23.)

«Znamo, da vse veš» (Jan. XVI. 30.)
«i da je tvoja reč pravica.» (Jan.
XVII. 17.)

Verjem v svetoj materi cerkvi, ár je
«steber i trdnost pravice.»

«Če tüdi mreti moram s Tebom, ne
zatajim Te.» (Mataj XXVI. 35.)

Vüpanje. «Dober si Ti.» (Ps. CXVIII.
68.) «i smilenja tvojega, Gospod, je
puna zemla.» (Ps. CXVIII. 64.)

«V Tebi sem se vüpal. Gospod,
pravo sam: Ti si moj Bog, Gos-
pod, naj ne bom osramoten, ár sam
Tebe na pomoč zvao.» (Ps. XXX.
15, 17.)

«K Tebi kričim, o Gospod, govo-
reč: Ti si moje vüpanje, del moj na
zemli živočih.» (Ps. CXCI. 6.)

Če tüdi bi hodo na sredi smrtne
sence ne bojim se hüdogá, ár si Ti
z menom.» (Ps. XXII. 4.)

«Pomočnik, branitel moj si Ti i v
tvojoj reči se pred vsem vüпам.» (Ps.
CXVIII. 114.)

«Reši v Tebi se vüпajočega službe-
nika, moj Bog.» (Ps. XXXII. 5.)

«V Tebi se vüпам, o Gospod, naj

ne bom osramoten vakomaj.» (Ps. LXXXIII. 2.)

Lübezen. *«Moja düša njemi živi.»* (Ps. XXI. 31.)

«Gospod je del moje uročine i mojega keliha.» (Ps. XV. 5.)

«Kak jelen hrepeni k študenti vode, tak hrepene moja düša po Tebi o Bog.» (Ps. XLI. 2.)

«Gospod, Ti znaš, da Te ljubim.» (Jan. XXI. 15.)

«Zagotoven sam, da niti smrt, niti žitek me ne more odtrgnoti od božje lübeznosti.» (Rim. XVIII. 38, 39.)

«O Bog, kesno sam Te lübo, davna i itak nova lepota, kesno sam Te lübo. Jaj onomi časi, kda sam Te ne lübo.» (Sv. Augustin.)

«Bog moj, ovo ljubim Te, i če Te menje ljubim, daj, da Te bole ljubim.» (Sv. Augustin.)

Požalüvanje. *«Smiluj se meni, o Bog, po množini tvojega velikoga smilenja, i po obilnosti tvojih milostih zbriši mojo hüdobo.»* (Ps. L. 13.)

«Operi me, i bole bom beli, kak sneg.» (Ps. L. 9.)

«Ne odvrži me od lica tvojega i sve-

toga Dúha tvojega ne vzemi od mene.»
(Ps. L. 13.)

«Zežgi z ognjom moje obísti i moje srce.» (Ps. XXV. 2.)

«Ne odvrni od mene tvojega lica . . bodi moj pomočnik, ne zapústi me, . . . Gospodne, zveličitel moj.» (Ps. XXVI. 9.)

Božjavalja. *Bog je dal, Bog je vzel; kak se je Bogi dopadnolo, tak je učinjeno; naj bode blagoslovljeno ime Gospodnovo.»* (Job. I. 21.)

«Pripravljeno je moje srce, o Bog, pripravljeno je moje srce.» (Ps. LVI. 8.)

«V tvojih rokah je moja prišestnost.» (Ps. XXX. 16.)

«Oča moj, če je mogoče, naj mine od mene te pehar; ali zato ne kak jaz ščem, nego, kak Ti.» (Mátaj XXVI. 39.)

«Ce premislim vse učinjene svoje grehe, dosta menje je, kaj zdaj trpim, i dosta vekše je, kaj sam si že dugo zaslužno.» (Sacram. S. Greg. M.)

Moj Jezus, smilenje! (100 dni odp.)

Sladki Jezus, ne bodi moj sodec, nego moj zveličitel.» (50 dni odp.)

Jezus, moj Bog, ljubim Te nad vse.
(50 dni odp.)

Jezus, Marija, Jožef! Vam darujem svoje srce, svojo dušo.

Jezus, Marija, Jožef! bodite mi na pomoč v smrtnom boji.

Jezus, Marija, Jožef! z vami v miri naj preminem iz sveta. (300 dni odp.)

«Oča moj, v tvoje roke preporačam dušo svojo.» (Luk. XXIII. 46.)

Molitev za miloščo slednjega mazanja.

Dober Jezus, ti si iz tvoje velike smiljenosti svestvo slednjega mazanja nastavo, naj nam ono miloščo pasvečüjočo i tak diko nebesko povekša; naj nas ponjem dána tvoja pomoč okrepi na skrádnjo vojsküvanje proti hüdoga düha vsoj djálnosti. To svetvo nam odpüsti male grehe, vremenitne kaštige, i 'ešče smrtne grehe nam odpüsti, če smo pripravní je s popolnim požalüvanjem požalüvati, i se že več nemoremo spovedati. Keliko pomoči je to za našo düšo po tom svestvi! Pa če je ne našoj düši na kvár, ešče telo nam ponjem ozdrávi, naj po dugšem živlenji si vekše zazlúženje v nebi spravimo. Na tvojo neizkončano milost te prosim, z štere si ti

to svestvo nastavo, dober Jezus, daj mi je na mojoj skradnjoj vüri po svetoj spovedi i prečiščávanji vredó prejeti.

Devica Marija, sveti Jožef, sveta Barbara i vsi sveti patroni mirajočih spravite mi miloščo, naj po vredno sprejetih slednjih svestah blaženo merjem. Amen.

*

Če po slednjem mázanji ozdraviš, idi v cerkev i se tam dobro spovej i prečisti. To naj bo hvala za milošče slednjega mazanja.

CERKVENI RED.

Sv. Pavel apoštol piše Timoteji: «Opominjam te, da obüdiš milost božjo, štera je v tebi po položitvi mojih rok.» (II. Tim. I. 6.)

Kda se mešnik posvečuje, roke püspek na njega položijo i te dobi oblást 1) sv. mešo darüvati; 2) svestva deliti; 3) božjo reč glasiti. (Jan. XX. 22, 23; Mataj XXVI. 26, 28, XXVIII.)

Molitev za dühovne pastire.

Dober Jezus, ti si z lübezni do mene svestvo cerkvenoga reda nastavo, prišterom od tebe odebrane persone se z miloščov i oblastjov napunijo, da morejo naše düše z tvojim najsvetešim telom, i z tvojov najdragšov krvjoj krüh i vino pri svetoj meši v njidva spremenivši nahraniti i napojiti, da nam morejo v tvojem imeni grehe odvezati i nas kak najbolši očevje po poti zveličanja voditi. Mesto sebe si nam je ti dao, tebé veselimo zato kda njih veselimo i tebé dreselimo, kda njih dreselimo; oni tvojo oblast nosijo i zato če njih poslušamo tebé poslušamo, če njih zavržemo, tebe zavržamo. Ti sam si to pravo.

1844 Jaz iz lübezni do tebe ščem svoje dühovne pastere dober Jezus poštvati, lübiti, bogati, zagovoriti. Če njih ne ga, tebe tüdi ne ga v oltarskom svestvi, če njih ne ga, ne ga grehov odvezanja, ne ga blagoslova, ne ga ni

edne milošče. Ti po njih, po njihovih velikih trüdah deliš nam svoje svete milošče i vse blagoslove. O naj bode za njihove trüde moja zahvalnost to moje obečanje, da je bogao bodem i moja ponizna prošnja, da bi je ti blagoslovo v njihovom deli, potolažo v njihovom trpljenji, zagovoro v njihovom razžaljenji i rešo v njihovom pregánjanji.

O dober Jezus, ki si neizbriso znamenje pritisno pri posvečüvanji svojih dühovnikov v njihovo düšo, pritisni v njo tüdi vsikdar vekšo lübezen do tebe i vsikdar vekšo gorečnost do nas nemrtelnih ovčic, v nas pa vsikdar vékše boganje do njih, i vsikdar vékše želenje do nebe, do tebe, moj Bog i vse moje. Amen,

^v HIŽNI ZAKON.

Jezus pravi od zakona: «Kaj je Bog združo, naj človek ne loči.» (Mat. XIX. 6.) i «Vsak, ki se loči od svoje žene i vzeme drugo, praznūje; i ki vzeme ločeno od moža, praznūje.» (Luk. XVI. 18.)

Sv. Pavel pa: «Ta skrivnost je velika; jaz pa rečem v Kristusi i v cerkvi.» (Efez. V. 32.)

Molitev v zaročkah vsaki den.

Jaz namenim zakon sklenoti, ki se samo po smrti razveže i te zakon poleg zapovedi katoličanske matere cerkvi z katoličanskim parom bodem skleno(la). To te Jezušova zapoved da morem njegovo sveto matercerkev bogati. On je pravo *«Če pa cerkve ne poslušā, naj ti bo kak nevernik i očitni grešnik.»* (Mátaj XVIII.*17.) Nevernik i očitni grešnik je pa poleg Jezusovih rečih: *«Ki ne verje, bo pogübljen»* (Marko XVI. 16.) znebe na veke vüzapret. Jaz pa v nebo ščem priti i pekla se oognoti i zato za celoga sveta vso bogastvo z drüge vere peršonov zákona ne sklenem.

Jaz namenim svestvo hižnoga zákona sprejeti, v smrtnom grehi ne smem to včiniti. V smrtnom grehi k zdávanji iti bi bilo novi smrten greh včiniti, pekeo si odpreti, nebo zgübiti.

Pred oltár ščem jaz stopiti, kde je Jezus Kristus, pravi Bog i pravi človek

nazoči, ki je katoličansko, jedino pravo vero včio i katoličansko jedino zveličavno matercerkev nastavo. Pred njim bom prisego doldevao (doldevala), da se od svojoga para v nikšoj sili ne razločim, da žnjim vsikdar v lübeznosti i vernosti ostanem. Bl. Devico Marijo i vse svetce bom za svedoke zvaio i tak pred Jezusom prisegao, ki me bo čüo, ki me bo gledao z oltára z svete hostije. Na križ položim roke i tak prisegnem. Jezusovih ran se doteknem. O kak strašno bi me tista krv pekla, štera je z teh ran stekla, če svoje prisege ne bi zdržao, če dužnosti svojega stana ne bi verno spuno(nila.)

Strah me obide, če si na to zmislim, ali vüпам se, da me tisti Jezus pomagao bo, ki me v té stan zove. Vüпам se v tebi dober Jezus. Ti mi pomagao boš po milošči, štero mi pri tom svestvi podeliš. Ti mi posvečüjočo miloščo, štera pri zdavanji v mojoj düši se mora svetiti, povekšaš, lepša postane moja düša po zdavanji, kak je pred njim bila, če brez smrt-noga greha idem knjemi, pa mi ešče drüge posebne milošče podeliš pri tom svestvi, da žnjimi sem mogoči svoj

par do smrti lübiti, njemi do smrti veren biti, i najno deco, štero nama ti, ki si začetek vsakoga življenja dao boš z lübeznostjov i ostročov tak odgojiti, da se z tvojega srca nikdar ne odtrgnejo, v smrten greh nikdar ne privolijo. Obečam ti, da v pobožnosti odredim teliko düš, keliko si mi osodo, naj se mesto odebranih v nebi napuni, naj ne bi zaman pretekla z križa doli tvoja najsvetejša krv za tiste düše, štere ti po nama stvoriti želeš i midva bi je ne ščela gori vzeti.

Dober moj Jezus, ki si mi Devico Marijo i svetoga Jožefa v zgled postavio tak v zaročkah, kak v hižnom zakoni, ponizno te prosim däj mi miloščo njidva v zaročkah z popolnov čistočov v zakoni pa z gorečov lübeznostjov do tebe nesledüvati. Zgledni se na tiste trüde, štere sta njidva z tebov mela i po njih daj meni i vsem onim, ki zdaj i kdakoli v zakon stopiti hočejo miloščo, da to svestvo vredno gori vzemeno i po njegovej milošči z svojov familijov k svetoj familiji v nebo pridemo. Amen.

MOLITEV.

Jezus je pravo «Potrebno je vsikdar moliti i ne gorhenjati.» (Luk. XVIII. 1.) i po svojem sv. apoštoli Pavli nam zapovedava «Brez henjanja molite.» (I. Thes. V. 17.)

On poslühne naše molitve, ár je to obečao «Prositate i dobite.» (Jan. XVI. 24.)

Ali moramo dobro moliti. Dobro pa tisti moli, ki

- a) pošteno, pazljivo i pobožno moli;
- b) ponizno i z vüpanjom;
- c) stanovitno;

d) tisto prosi, kaj je za njegovo düšno zveličanje potrebno, ali hasnovito.

«Zaistino dobro zna on živeti, ki dobro zna moliti.» (Sv. Augustin.)

Jütrašnje molitve.

a) Za deco.

V imeni Oče i Sina i Düha svetoga Amen.

Hvaljeno, željeno, lübljeno bodi Srce Jezusovo v podobi krüha skrito vsaki čas na oltari do konca sveta! (100 dnev. odp. naden.)

Oča naš, ki si v nebesah, svéti se Ime tvoje. Pridi kralestvo tvoje. Bodi vola tvoja, kak na nebi, tak i na zemli. Krüha našega vsakdenešnjega daj nam ga dnes. I odpüsti nam dugé naše, kak i mi odpüščamo dužnikom našim. I ne vpelaj nas v sküsávanje. Nego odslobodi nas od hüdogá. Amen.

Zarava bodi Marija, milošče puna: Gospod je s tebov, blagoslovljena si ti med ženami, in blagoslovljen je sad tela tvojega Jezus! Sveta Marija, Mati Božja, moli za nas grehšnike zdaj i v vüri smrti naše. Amen.

Jaz verjem v ednom Bogi, Oči vsa-mogočem, Stvoriteli nebe i zemle. I v

Jezusi Kristusi, Sini njegovom jedinom, Gospodi našem, ki se je poprijao od Düha svetoga, porodo se je od Device Marije. Moko je trpo pod Poncius Pilatusom, razpet je, vmro je, i pokopan je. Stopo je dole pred pekle, na tretji den je od mrtvih gori stano. Stopo je v nebesa, sedi na desnici Boga Očé vsamogočega. Odnet pride sodit žive i mrtve. Verjem v svetom Düht, Sveto Krščansko, Katoličansko Matercerkev, Svecov občinstvo, grehov odpüščanje, tela goristanenje i žitek vekivečni. Amen.

O najslajše Srce Jezusovo daj, naj vsikdar bole ino bole lübibim tebé!

Srce milo Jezusovo
Vse na čast ti dnes včnim :
Naj bo žmetno, naj bo težko,
Ar za tébe ves gorim.

Angel Gospodov je nazvesto Mariji i poprijela je od Düha svetoga. Zdrava bodi Marija

Ovo službenica Gospodova, naj mi bode poleg reči tvoje. Zdrava bodi Marija

I Reč se vteločila i prebivala je med nami. Zdrava bodi Marija

Molimo.

Miloščo tvojo, prosimo te Gospod, vlej v naše pameti, da ki smo po angelskom nazveščávanji Kristusa, Sina tvojega vtelovljenje spoznali, po njegovih mokah i križi v diko goristanenja pripelani bodemo. Po onom istom Kristusi, našem Gospodi. Amen.

Dober moj angel čuvár pazi ti na méne celi den, naj me nikša nesreča ne doségne, najbole pa naj v smrten greh ne privolim i naj sebi i purgatoriumskim dúšam na hasek morem nadnes podeljene odpústke zadobiti, kak je želem tüdi dnes i vsaki den zadobiti.

b) Starejši naj prikapčijo ešče, če njim čas dopüsti sledéče:

Jezusovo Najsvetejše Srce presveti me, naj pregreške svoje dobre spoznam i srčno obžalüjem. (Pregledni si dúšnovest od snočanjega dúšnevesti zpitávanja dozday. Kaj si delao po večerašnjoj molitvi? Kak si légeo? Na kaj si mislo, kda si se vnoči prebüdo? Kak si stano? Kaj si dozday in kak opravlaol? Preglednovši si dúšno vest, zmočnim nakanenjom si obžalüj spoz-

nane in vse svoje grehe, da jih več nevéčiniš rekoč:)

Dober Jezus, žalüjem z celoga srca, da sem te razžalo to najvekšo Dobroto, ki si za mene mro na križi. O odpüsti mi! Obečam ti, da več ne bom grešio. V tvoje smiljeno Srce se zročim; vüпам se, da se mi odpre. Zdrava bodi Marija. O Marija pribežališče grešnikov prosi za nás. Jezus moj, smiluj se! (100 dn. odp. vsaki hip.) Deve Marije sladko srce bodi moja obranba! (300 dni odp. vsaki hip; enkrat v meseci popolen.) Sveti Jožef, Srca Jezusovoga mili prijatelj, moli za nás! (100 dn. odp. ednok ne den.) Z pomočjov Jezusovoga Srca si premislávajmo! (Od vsake pravice katoličanske vere si lahko misliš: od smrti, od sodbe, nébe, pekla, od Jezusa v oltarskom svestvi prebivajočega itd. ali vsakoga premišlavanja sad mora biti: dnes to pa to dobro — povej štero — véčinim — dnes se bom toga pa toga greha — povej šteroga — ogibao. V šterom dobrom deli si slabši, tisto večkrat ponavlaj, i k šteromi grehi si bole privajen, proti tistomi se večkrat vojsküj. Dokeč se

v dobrom ne obtrdis, i dokeč se navajenoga greha ne rešiš, tečas se vadi, če bi ravno to več let trpelo. Po premišljavanji moli:)

Dober moj Jezus, ti vidiš moje nakanenje, da bi ti rad z celim srcom služo; düh je pripraven, ali telo je slabo, kak si ti sam pravo. Prosim te zato, daj mi svojo miloščo, naj žnjov dosegnem, kaj z svoje moči nemorem: Daj mi vsikdar vekšo lübenzen do tebe. Samo tebé i jedino tebé ščem imeti, drügo mi ne trebe. To je moje stalno nakanenje. Kak sta Devica Marija i sveti Jožef samo za tebe živela, tak jaz tüdi samo za tebe ščem živeti. Kak sta njidva vsako delo zato opavila, vsako težavo zato pretrpela, vsako zapoved zato zdržala, naj tvojo volo spunita, tak jaz tüdi dnes i vsikdár vse zato včini, naj tvojo volo spunim. Kak sta njidva tebi v tvojem preganjanji, pomenjkávanji i trpljenji na pomoč i v tolažbo bila, tak ščem jaz tüdi dnes i vsikdár tvoje v Oltarskom Svestvi tak močno z grehi razžaljeno srce pomiriti, posebno za nevredno prečiščávanje. V te namen dnes edno vüro

dugo (odloči si to vüro) bom na tebe mislo med delom (če si mogoči moli edno vüro) i bom z celov düšov molo, naj se tvoje srčno želenje spuni, naj se gosto sveto prečiščávanji močno razširi. Bl. Devica Marija, moja dobra mati, sveti Jožef, moj lübeznivi oča, (če si tretjerednik pravi še: sv. Frančišek, moj redovni oča), dober moj angel čuvár, vsi nebeski angelje i vsi svetci, posebno vi zavetniki moji, vzemite me pod svojo obrambo, naj v tom svojem nakanenji stanoviten ostanem.

12 krat Očanaš 12 Zdrava bodi Marija 12 Dika bodi (dužnost tretjega reda; če si ne vnjem, drüge bratovščinske molitve lahko zvršiš, potem pa se obrni proti kraji velikoga oltara vaše cerkve i prosi od Jezusa tam prebivajočega blagoslov:)

Najslajši Jezus, ponizno te prosim(o) daj meni slugi tvojimi (tem slugom tvojim, nam slugom tvojim) obilen blagoslov z Najsvetešega Srca svojega; obdarüj me z maternov lübeznostjov Bl. Device Marije, svoje Nevte-pene matere i z očinskim varstvom svetoga Jožefa, njenoga najčistešega zaročnika, svojega najskrbnešega ču-

vara. Napuni me o Gospod z dühom svete družine, naj samo tebé iščem, ki v Oltarskom Svestvi prebivaš i tvojo volo živoč i mirajoč popolno spunim. V imeni Očé i Sina i Düha svetoga. Amen.

Mešne molitve.

(Glej na 21-tom strani.)

Molitev po tihoj sv. Meši.

(Zapovedana od XIII. Leone Pape i nadeljena z 300 dnevnim odpustom.)

Moli trikrát: Zdrava bodi Marija . . .

Pozdrávljena bodi Kralica, Mati milosti, življenje, sladkost i vüpanje naše, bodi pozdrávljena! k tebi kričimo zapüščena Evina deca. K tebi zdihavamo žalostni i objokani v toj suznoj dolini. Záto obrni, naša pomočnica! svoje milostivne oči na nas, i pokáži nam po tom nevolnom življenji Jezuša, blagoslovljeni Sád svojega tela. Oh milostivna, oh dobrotivna, oh sladka Devica Marija!

Ÿ. Moli se za nás svéta Bogárodica!

Ř. Da vredni postanemo obečanja Kristušovoga!

Molimo.

O Bog naša obramba i moč! zgledni se doli na ljudstvo k tebi kričéče, i po prošnjah odičene i nevtevene Device Marije Bogárodice, njé zaročnika, svétoga Jožefa, svétih apoštolov, Petra i Pavla i vseh svécov: poslühni milostivno molitve naše; z šterini k tebi zdihávamo za povrnenje grehšnikov, za sloboščino i žvišanje Svéte Materé Cérkvi. Po Kristuši našem Gospodi. Amen.

Svéti Miháo arkangeo! bráni nas v našem vojúvanji: bodi naša obramba i moč proti lagojini i zasedávanji satana. Naj njemi zapove Bog, ponizno te prosimo: i ti voj Nebeskih Šeregov, süni s Božjov pomočjov na pekeo šatana i drüge hüde dühe, ki na tom sveti düse pogübit iščejo. Amen, Jezusovo najsvetejše srce, smiluj se nam! (trikrat.)

Spovedne molitve.

(Glej na stránah od 90-ga do 123-ga.)

Molitev popolnoga obžalüvanja.

(Glej na 123-tom strani.)

Molitve za sv. prečiščávanje, ali obhajilo.
(Glej na stránah od 43-ga do 92-ga.)

Molitev za odpústke.
(Glej na 124-tom strani.)

Molitev za dúhovo sv. obhajilo.
(Glej na 95-tom strani.)

Molitev za razšírjavanje pogostoga sv. obhajila.
(Glej na 93-tom strani.)

Molitev pri obiskávanji Oltarskoga Svestva.
(Glej na 96-tom strani.)

Molitev po sv. krsti.
(Glej na 12-tom strani.)

Molitve za sv. firmo, ali potrdjenje.
(Glej na 15—18 stranah.)

Molitve za blaženo smrt, za mirajoče, za miloščo slednjega mázanja.
(Glej na 127—132 stranah.)

Molitev za dúhovne pastere.
(Glej na 134-tom strani.)

Molitev v zaročkah.
(Glej na 137-tom strani.)

Molitev, štera se naj moli vsaki den pred podobov sv. Držine (Familije.)

T prelübeznivi Jezus, ki si Držino, štero si si na zemli izvoló, posveto s svojimi neizrečenimi čednostmi i vzgledi domačega življenja, poglej milostno na to našo hišo, štera te kle-

čec pred tebov prosi tvoje milosti! Spomni se, da je ta hiša tvoja; ár se je tebi s posebnov pobožnostjov posvetila i darüvala. Dobrotno jo varüj; reši jo nevarnosti, pridi njej na pomoč v potrebah i dodeli njej moč, da v nasledüvanji tvoje svete družine vedno ostane stanovitna; da ves čas svojega zemelskoga življenja tebi v pokorščini i lübezni verno slüži i nek-daj v nebesah tebi večno slavo prepevati zamore.

O Marija mati presladka prosimo te tvojega varstva, ár znamo, da tvoj edinorojeni Božji Sin rad poslühne tvoje prošnje. I tüdi ti, prečastitlivi očak sveti Jožef, pridi nam na pomoč s svojim mogočnim varstvom i zroči naše prošnje Mariji, da njih ona Jezusi Kristusi prednaša. Amen.

Priporočitev angeli čuvari.

Angel božji, varüvač moj,
Po višjoj dobroti sem varüva-
nec tvoj!

Razsvetluj i varuj me

Vladaj i vodi me. Amen. (100 dni
odp. vsaki krat. Pij VII. 1821. maj. 15.)

Priporočitev svojemi patroni.

Dsveti (a) N. . . , ki si mi po božjoj previdnosti za krstnoga (firmanskoga, redovnoga) patrona odbran (a), prosi zame, da bom po tvojem zgledi läbo jakost i se čuvao greha. Pomagaj mi v vseh düševnih i telovnih nevarnostih, posebno pa na smrtnoj vüri, da bom ednok med zvoljenimi stebov vred Boga gledao od lica do lica. Amen.

Molitev po predgi.

Jaz verjem v tebi oh Bog! moj! kak v svojem právom i živom Bogi, ki vse dobro pláčaš, hüdo pa kaštigaš. Verjem, da si troji v Peršonah i eden v Božánstvi.

Verjem v Bogi Oči ki me je stvoro, v Bogi Sini, ki me je odküpo, i v Bogi svétom Dühi, ki me je s svojov svétov miloščov posvéto.

Jaz verjem i vadrľujem ono svęto vero, řtero je vęio Jezuš Kristuš, řtero so svęti Apořtolje glásili, i řtero drži svęta krřćanska katholićanska Mati Cęrkev, i v etoj svętoј veri, zvůna řtere niřće nemore zveličanja zado-
biti, řelem řiveti ino mreti; záto, ár si ti sam Bog, ki si pravica vekivečna, i nikoga nemoreř vkaniti, to nazvesto.

Jaz se vřpam v tvoјoj nezkončanoј milošći oh Bog moj! Ti jedini i najmočnejři pomoćnik vse moје dřševne i telovne potrebćine.

Vřpam se v vrednosti neprecenjene krvi moјega Zveličitela Jezuš Kristuš, da mi odpřustiř v celom řivlejnјi vćinjene vse moје grehe, i dás meni milošćo řitek vekivećni zadobiti. řtero se záto vřpam, ár si ti tak obećao, ki si najmočnejři i najpravićnejři v svoјem obećanjі.

V tom vřpanјi řćem řiveti ino vmreti, potrdi me v njem oh Bog moj, zdaj i v vřri moје smrti.

Lřbim te oh Bog moj! ár si ti najvękřa i nezkončana dobrota moја. Lřbim te z celoga srca, z cele dřře, z cele pámeti i ze vse moći svoје.

Lü bim te oh Bog! više vse stvorjene stvári za volo tvoje neizrečene dobrote, lepote ino lübézni; ár si ti vreden, ki si začetek i globočina vse dobrote, goreče i vsamogoče lübéznosti.

Oh! da bi te tak mogeo lübiti, kak tebé lübijó i na veke te lübili bodo vsi odebráni i Angelje v nebésah, k šteroj mojo málo i mrzlo lübézen priložim ino prikapčim.

Z te goréče lübézni žao mi je z celoga i z vužgánoga srcá mojega za vse moje grehe, oh Bog moj! s šterimi sam tebe jaz v celom svojem žitki zbantüvao, ino sam tebe Bogá svojega i Gospoda, svojega Stvoritela i najbolšega Očo i najdragšo dobroto razdreselo.

Oh! da bi mogeo včiniti, da te nigdár nebi zbantüvao.

Ali potomtoga neščem nigdár več pregrehšiti; ščem se vseh grehšnih prilik ogibati, svojim protivnikom z srcá odpüstiti i bližnjega svojega lübiti; i raj ščem mreti kak tebe prelüblénoga Očo svojega nebeskoga s ednim samim grehom, najmre pa s smrtnim razžaliti.

Zvün toga v očinsko prigledbo tvoje

sv. vole **priporáčam** dnes i vsigdár telo svoje, dūšo svojo, žitek svoj i vse svoje. Naj bode, Gospod, v vsem i v vsakojačkih mojih zgodbaj, v mojem siromaštvu ali bogástvu v mojem ponižanji ali zvišenji, v mojem kvvari ali sreči i v vsem mojem telovnom i dūševnom srečnom ali nesrečnom stáliši — tvoja sv. vola!

Posebno pa priporáčam tebi svojo smrtno vūro, štera či dnes ali gdaštéc pride, ovo eta sv. mišlenja zdaj záto pobūdim, naj slednja svestva vredno morem prijéti, kak je tūdi želem prijéti; i dáj, Gospod, naj je v istini gorivzemem po zaslūžbaj za nas na križi vmorjenoga Jezusa Kristuša. Amen.

Smiluj se nam, vsamogoči Gospodne Božje, odpūsti nam grehe naše i pripelaj nas v žitek vekivečni.

Odpūščanje i odvézanie naših grehov darūj nam vsamogoči i milostivni Gospodne Božje.

Blagoslov i svetlost i hválodávanje, poštenjé, moč i zmožnost Bogi našemi na vse veke!

Svet, svét, svét vseh šeregov Bog nebeski! Puna je néba i zemla dike

njegove! Dika bodi Bogi Oči i Sini
i svétomi Dúhi; kak je bilo v začétki,
tak i zdaj i na vse veke.

Jezuš, Jezuš, Jezuš smiluj se nam!

Marija, Marija, mati Božja, moli za
nas grehšnike zdaj i v vüri smrti
naše! Amen.

Litanije presvétoga Srca Jezusovoga. ¹

Gospodne smiluj se.
Kristus smiluj se.

Gospodne smiluj se.

Kristus sliši nás.

Kristus posluhni nás.

Oča Bog nebeski!

Sin Bog Odküpitel sveta!

Svéti Düh Bog!

Svéto Trojstvo eden Bog!

Srce Jezusa Sina večnoga Očé.

Srce Jezusa v utrobi Deve Ma-
teré od Düha svétoga poprijéto.

Srce Jezusa z Rečjov Bogá is-
tinsko priedinjeno.

Srce Jezusa Veličánstva vekiveč-
noga.

Srce Jezusa, cerkev Boga svéta.

Srce Jezusa, prebivališče Najviš-
njega.

} Smiluj se
nam!

} Smiluj se nam!

¹ Sto té litanije pobožno moli v stališi mi-
lošče, dobi 300 dnevov odpústke. Odločenje
sv. Oče Leona XIII. Pápe od 2. Aprila 1899.

Srce Jezusa, hiža božja i vrata
nebeska.

Srce Jezusa, goréče ognjišče ljubavi.

Srce Jezusa, posoda pravice i ljubavi.

Srce Jezusa, dobrote i ljubavi
puno.

Srce Jezusa, nezmerna globočina
vseh jákost.

Srce Jezusa, vse hvále prev-
redno.

Srce Jezusa, vseh src kráó i sredina.

Srce Jezusa, v u šterom so vsi kinči,
modrosti i znanosti.

Srce Jezusa, vu šterom stanüje
punost Božanstva.

Srce Jezusa vu šterom se je Oči
dopadnolo.

Srce Jezusa, z šteroga obilnosti
smo vsi pridobili.

Srce Jezusa, žela gor vekivečnih.

Srce Jezusa, potrpljivo i puno
smiljenosti.

Srce Jezusa, bogato za vse, ki
te zazávjajo.

Srce Jezusa, študenec žitka i své-
tosti.

Similulsenam!

Srce Jezusa, pomirenje za naše grehe.

Srce Jezusa, s ošpotavanjem obteženo.

Srce Jezusa, potrto za volo naših grehov.

Srce Jezusa, pokorno notri do smrti.

Srce Jezusa, s spicov prebodjeno.

Srce Jezusa, vretina vse tolažbe.

Srce Jezusa, življenje i goristajenje naše.

Srce Jezusa naš mir i pomirenje.

Srce Jezusa, áldov za grehšnike.

Srce Jezusa, zveličanje v tebi se vüpajočih.

Srce Jezusa, vüpanje vmirajočih.

Srce Jezusa, veselje vseh svetcov.

S m i l u j s e n a m !

Agnjec Božji, ki odjemleš grehe sveta!

Odpüsti nam Gospodne!

Agnjec Božji, ki odjemleš grehe sveta!

Poslühni nas Gospodne!

Agnjec Božji, ki odjemleš grehe sveta!

Smiluj se nam!

W. Krotkoga i poniznoga srca Jezuš.
 R. Včini naše srce svojemi srci spodobno.

Molimo.

Vsamogoči i vekivečni Bog zglej se na Srce prelübljenoga Sina tvojega i na vse hvále i zadovolščine, štere je tebi v iméni grehšnikov prikázalo i podeli vsem onim, ki tvojo smilenost zazávajo, odpüščenje vu Imeni Sina tvojega, Jezusa Kristusa, ki s teбом živé i kralüje vu jedinosti Düha sv. Bog na vse veke. Amen.

Posvetitev k presvétomi Srci Jezušovomi.

Preslatek Jezus, Odküpiteo pokolenja človečánskoga, zglej se dolna nas, ki pred tvojim oltárom v poniznosti klečimo. Tvoji smo i tvoji ostanoti želemo; ali naj se ešče bole k tebi pridružimo, ovo dnes se tvojemi presvétomi Srci posebno dobrovolno priporáčamo. Vnogi so te nigdar ne poznali; vnogi tvoje zapovedi prelomivši zaverгли so te. Premilostiven Jezuš vsem tem smiluj se i potegni

je k svojim presvetomi Srci. Gospodne bodi naš kráo, ne samo onim, ki so te nigdar ne ostavili; nego i pogübljenim sinom, ki so te ostavili; včini, naj kem hitrej v tvojo očinsko hižo nazáj se povrnejo i ne prejdejo vu svojoj nevoli i gládi. Bodi i onih Kráo, štere je kriva vera oslepila ali nezložnost od nas odtrgnola. Pripelaj je nazáj vu domovino pravice ino jedinstvo vere naj kem prvo bode edna ovčárnica i eden pastér. Zadnjič bodi Kráo i onih, ki so ešče vu stároj blodnosti pogánstva, pripelaj je z tmice vu svetlost i kralstvo Božje. Podeli Gospodne tvojoj Cerkvi gvüšno i stálno slobodnost. Podeli vsem národom mir i réd; daj, naj od obe stráni sveta ete eden glas bode čüti: Hvála Srci Božjemi, po kom je nam zveličanje správljeno: njemi bodi hvála i dika na vse veke. Amen.

Pomiritev.

Sponiznostjov se na kolena püstimo pred tebov o božansko Jezušovo Srcé sonim močnim dokončanjem, da bodemo ona razžaljenja, štera tebi mi

i drügi zroküjejo, po povekšávanji lübavi i vernosti do tébe popravili.

(Prve redi dühovnik ali što drügi moli naprej, drüge redi pa vsi vküp právijo.)

Zaistino, mi ti obečamo, da:

1, Kem bole se zametávajo tvoje skrovnosti,

2. tem bole močno verjemo mi nje, oh božansko Jezusovo Srcé.

1. Kem bole se trdi nevernost porobiti od nás vüpanje do vekivečnoga bláženstva,

2. tem bole se vüpamo mi vu tebi, oh Jezusovo Srcé, ti jedino vüpanje človečánstva.

1. Kem bole se proti postávlajo srca nagibom tvoje lübézni,

2. tem bole te lübimo mi, oh nezmereno lübeznivo Srce Jezusovo.

1. Kem bole napáda tvoje božansvo nevernost,

2. tem bole te molimo mi oh božánsko Srce Jezusovo.

1. Kem bole se tvoj svéti Šakramentom zametáva i blázni,

2. s tem vékšim glásom i stem véksov slávnostjov šcémo mi glásiti: nad vse hváljeno i moljeno naj bode to presvéto Oltársko svestvo.

1. Kem bole te v tvojih cérkvah ostávlajo i z tébe se spozáblajo,

2. tem bole na gosci te šcémo mi zľubeznivim pohájanjom počastiti.

1. Kem bole se tvoja svéta daritev zanemári i zametáva,

2. tem bole skrbno i pobožno šcémo mi prinjoj nazoči biti.

1. Kem bole se tvoje svéto prečiščávanje zapüsti i nevredno vživa,

2. tem bole na gostei i pobožno šcémo mi knjemi pristopiti.

1. Kem bole te brezbožni vu svétoj Hoštiji znogámi tláčijo,

2. tem bole ponizno te šcémo mi moliti i tebi svoje živlejnjje zročiti, Jezusovo božánsko Srce.

1. Kem bole bodo tvoje cérkvi nepoštüvane i ošpotane,

2. tem bole skrbno šcémo se mi za nje goridržati i nje kinčiti, oh najsvetejše Jezusovo Sreé.

1. Kem bole preklinjajo tvojo najsvetejšo mater i kem bole se žnyé spozabijo,

2. tem bole ščémo mi njo dičiti i srčno lübiti, oh najkrotkejše Srcé Jezusovo.

1. Kem bole bodo tvoje svéte zapovedi pozábljene i prelámlane,

2. tem bole verno ščémo mi je spunjávat i, oh najsvetejše Srce Jezusovo.

1. Kem bole se tvoje molbevredne jákosti krivoštímávajo,

2. tem bole ščémo se mi trsiti, naj njé tüdi zdjánjom kažemo oh predpoda vse jákosti.

1. Kem več si prizadeva pekeo, naj düše pogübi,

2. tem bole naj se plámni naša goréčnost za njihovo rešitev, oh Srcé Jezusovo, düšic skrbiteo !

1. Kem bole prtita düh nasládnosti i gizdosti zapraviti zatájenje samoga sebé i vernost vu spunjávanji dužnostih,

2. tem bole se ščémo mi podati dárvánji i zatájanji, o ti z špotom napunjeno Srcé Jezušovo.

1. Skem vékšov silov napádajo vráta peklénska tvojo cérkev,

2. tem bole verno bodemo se mi kre nje gordržali, oh ti Jezusovo verno Srcé.

1. Kem bole se punta svet proti nevkanljivoj oblásti rimskoga Očé Pápe,

2. tem bole bodemo ga zdetinskov verov poslúšali i sťem poniznejšov podánostjov bodemo se od njega voditi dáli, oh Srcé Jezusovo, ti vekivečna modrost.

1. Kem bole bodo lüdje za volo sebične lübavi eden na drügoga mrzili,

2. tem bole vrelo bodemo mi kakti kotrige edne bože družine za tvojo volo edendrügoga lübili, oh prelübljeno Srcé Jezusovo.

1. Kem bole se narodje odürjávajo i sovrážíjo,

2. tem bole se šcémo mi brez razločka pred Oltárskim svestvom zdrüžiti, oh Srcé Jezusovo, vseh src sredina.

Molimo.

Jezusovo božánsko Srcé, srcé našega Bogá, daj nam miloščo svojo i včini jo tak močno i zmožno vu nami, naj tvoje Cérkvi verna deca, tü na sveti tvoji Apoštolje, vu vekivečnosti pa tvoja korona bodemo. Amen.

Jezusovo božánsko Srcé, za zadostačinenje vseh onih nedostojnostih, štere

so tebi od nigda skázane i ešče vu bodočnosti skázane bodo, darujemo ti nevtepeno Srcé Marijino, zevsim kinčom njéne lübézni do tébe i po njem vse svéte meše, prečiščávanja, molbe i pobožna čütenja cele svéte Materé Cérkvi vseh časov. Amen.

Molitev za povrnejnje krivovernikov i razkolnikov.

1. Zveličitel božánski, za volo predrage tvoje krvi, štero si ti na Olive-tánskom bregi prelejal, smiluj se onim, ki vu blodnosti živéjo i pelaj je nazáj vu svojo svéto Matercerkev.

Oča naš i. t. d.

2. Zveličiteo božánski, za volo predráge tvoje krvi, štero si ti prelajao, gda so te bičüvali i ztrnjom korunüvali, smiluj se onim, ki vu blodnosti živéjo i pelaj nje nazáj vu svojo svéto Matercerkev.

Oča naš i. t. d.

3. Zveličiteo božánski, za volo predráge tvoje krvi, štero si ti prelajao na svétom križi, smiluj se onim ki vu

blodnosti živéjo i pelaj nje nazáj vu svojo svéto Matercerkev.

Oča naš i. t. d.

Vekivečni Oča jaz ti darüjem predráge krv Jezusa Kristusa na zadoščačinenje za svoje grehe i za vse potreboče svete Matere cerkvi.

Motitev na diko najsvetešega Iména Božjega, naj se po njoj zadostavčini za bogokletev. (Odpüstna molitev. Pius VII. julija 23. 1801.)

Bog naj bode hváljen! hváljeno naj bode njegovo svéto Imé! Hváljen naj bode Jezus Kristus, ki je právi Bog i právi človek! Hváljeno naj bode Jezusovo Imé! Hváljen naj bode Jezus vu najsvetešem Oltárskom Svestvi! Hváljena naj bode preodičena i presvéta Mati božja Marija! Hváljeno naj bode njéno svéto i nevtepeno popri-jétje! Hváljeno naj bode Device i Materé Marije Imé! Hváljen naj bode Bog vu svojih Angelah i svécáh!

Naj se zdigne pesem mila
Srci Jezusa na čast,
Dabi njemi v radost bila,
Mojoj düši pa vu slást.

Srce blágo, Srce zálo
 Tebi vmíram, teb'živém;
 Tebi dájem diko, hválo,
 Tebi molbo vsaki dén.

Tebi zročim düšo, telo,
 Misel, želo i volo;
 Tebi srce, naj veselo,
 Naj žalostno ono bo.

* * *

Nega srca, dab' včínilo
 Telko dobra vsaki dén,
 Kak to dobro i premilo
 Srce božje vsem lüdem.

Nišče mene tak ne lübi,
 Kak to Srce lübavno;
 Nema svet naš telko lüdi,
 Kelko dárov mi dalo.

Ne ga Srca, da bi bilo
 Tak smiljeno meni kda,
 Kak je božje Srce milo
 V hipih žitka mojega.

Ne ga Srca, da bi bilo
 Tak prijazno k meni kda
 Kak je srce drágo, milo
 Jezusa zveličara.

Telko trošta ne se dálo
 Od nikoga šče meni,
 Kak na križi aldüváno
 Božje Srce po tebi.

Záto spevam tebi pesem,
 Pesem hvále, lübavi;
 I z ednim te prosim, naj sem
 Vedno v tvojoj lübavi.

Jesu mitis et humilis Corde,
 Fac cor nostrum secundum Cor tuum.

Oremus. Omnipotens sempiterne
 Deus, respice in Cor dilectissimi Filii
 tui, et in laudes et satisfactiones, quas
 in nomine peccatorum tibi persolvit,
 iisque mísericordiam tuam petentibus,
 Tu veniam concede placatus, in no-
 mine eiusdem Filii tui Jesu Christi,
 qui tecum vivit et regnat in unitate
 Spiritus Sancti Deus, per omnia sae-
 cula saeculorum. Amen.

Litanije najsvetejšega Imena Jezusovoga.

Gospodne smiluj se.
Kristus smiluj se.
Gospodne smiluj se.
Jezus sliši nas.
Jezus poslühni nas.
Oča Bog nebeski,
Sin Bog Odküpiteo sveta,
Svéti Düh Bog,
Svéto Trojstvo eden Bog,
Jezus, Sin živoga Boga,
Jezus, svetloba Oče,
Jezus, žar vekivečne svetlosti,
Jezus, Kráo dike,
Jezus, sunce pravičnosti,
Jezus, Sin Marije Device,
Jezus, lübeznivi,
Jezns, prečüdni,
Jezus, Bog močni,
Jezus, oča prišestnoga veka,
Jezus, velikoga sklepa Angeo,
Jezus, najzmožnejši,
Jezus, najpotrpljivnejši,

S m i l u j s e n a m !

Jezus, najpokornejši,
 Jezus, krotki i z srca ponizni,
 Jezus, ljubiteo čistoče,
 Jezus, ljubiteo naš,
 Jezus, Bog mira,
 Jezus, spraviteo življenja,
 Jezus, példa jákostih,
 Jezus, düš goréči ljubiteo,
 Jezus, Bog naš,
 Jezus, pribežališče naše,
 Jezus, Oča siromakov.
 Jezus, kinč vernih,
 Jezus, dober paster,
 Jezus, svetlost práva,
 Jezus, modrost vekivečna,
 Jezus, dobrotá nezkončna,
 Jezus, naša pot i življenje,
 Jezus, veselje angelov,
 Jezus, kráo patriárkov,
 Jezus, voditeo apoštolov,
 Jezus, vučiteo evangelištov,
 Jezus, moč manternikov,
 Jezus, presvetiteo spovednikov,
 Jezus, čistoča devic,
 Jezus, korona vseh svétcov,
 Milostiv nam bodi, odpústi nam Jezus!
 Milostiv nam bodi, poslühni nas Jezus!
 Od vsega hüdoga,
 Odslobodi nas Jezus!

S m i l u j s e n a m !

Od vsega greha,
 Od tvoje srditosti,
 Od zasedavanja šatana,
 Od dūha nečistoče,
 Od smrti vekivečne,
 Od zametávanja tvojih tanáčov,
 Po skrovnosti svojega sv. vtelo-
 vlenja,

Po svojem narodjenji,
 Po svojem detinstvi,
 Po svojem božjem živlenji,
 Po svojih trūdah,
 Po svojem smrtnom stiskávanji i
 trpljenji,

Po svojem križi i zavrženosti,
 Po svojih bolečinah,
 Po svojoj smrti i pokopi,
 Po svojem goristanenji,
 Po svojem v nebo stoplenji,
 Po svojem najsvetešega Oltar-
 skoga Svestva nastávlanji,
 Po svojem veselji,
 Po svojoj slávi,

Agnjec Božji, ki odjemleš grehe
 sveta!

Odpūsti nam Jezus!

Agnjec Božji, ki odjemleš grehe
 sveta!

Poslūhni nas Jezus!

Od slobodi nas Jezus!

Agnjec Božji, ki odjemleš grehe sveta!

Smiluj se nam Jezus!
 Jezus, sliši nas!
 Jezus, poslühni nas!

Molimo.

Gospod Jezus Kristus, ki si pravo:
*«Prositi i zadobite, iščite i najdete,
 klonkajte i odpre se vam»*: prosimo
 te, daj nam ogenj tvoje božje ljubavi,
 naj tebe z celim srcom, z govoren-
 jom i činenjom ljubimo i tebe hváliti
 nigdar ne henjamo.

Daj nam, Gospod naj vedno mamó
 bojznost i ljubav tvojega sv.
 Imena, ár nigdar ne prevzemeš svojega
 ravnanja onim, štere vu stanovitnosti
 svoje ljubavi potrdiš. Po našem Gos-
 podi Jezusi Kristusi, ki z tebov žive
 i kralüje v edinosti Düha svetoga Bog
 na vse veke. Amen.

Molitev v zadoščenje na prvo nedelo meseca.

Srce Jezusa božansko, pred tehom
klečéč darüjemo tebi vse molbe i
hvále i zvišávania B. Devica Marije,
vseh nebeskih angelov i vseh svétcov
i cele svete Materecérkvi; i goréč že-
lemo, naj te vsa stvorjenja na vse
veke tak molijo, hválijo i zvišávajo. —
Prispodobno ti hválo dávamo za vsa
dobra dela nature, milošče i slavě, štera
z tebe, preobilne vretine vseh dob-
rot, neprestanoma izvirajo. Zdrüženi
s vsemi, ki tebe lübijó, te prosimo
ponizno, naj odpüstiš vse nevernosti
i nezahválnosti, vse mláčnosti i nemir-
nosti, vse nedostojnosti i bantüvanja,
s šterimi tebé lüdje posebno vu naj-
svetejšem Oltárskom Sakramenti ža-
lijo. Vzemi na té namen milostivno našo
vero, vüpanje i lübav; poslühni smi-
leno naše prošnje.

Ÿ. Srce Jezusa božansko smiluj se

svojoj svetoj Matericérkvi, vsem cír-
kvenim i svetckim poglavarom i vsem
svojim vernim !

R. Prosimo te, poslušni nas !

Ť. Srce Jezusa božánsko, smiluj se
vsem kotrigam ete bratovčine, štera
je na tvojo čast nastávljena !

R. Prosimo te, poslušni nas !

Ť. Srce Jezusa božánsko, pripora-
čamo ti naše posebne potrebčine !

R. Prosimo te, poslušni nas !

Ť. Srce Jezusa božánsko, smiluj se
pokojnim vernim, šteri v purgatoriumi
trpijo, najbole onim, šteri so vu žitki
k etoj bratovčini slišili !

R. Prosimo te, poslušni nas !

Prošnja.

Srce Jezusa božánsko, ti si se za
zveličanje vseh lüdiĥ nebeskomi Oči
na križnom drevi darüvalo i to dari-
tev na naših oltaraj nezračunanokrát
ponávlaš : dopüsti, naj ta daritev nez-
končane lübavi vsem lüdem bode na
vekivečni hasek.

Obdrži, bráni i ravnaj svojo sveto
Cerkev, i njé poglavara, rimskoga
pápo ; zjedini s rimkim pápom püš-

peke, s püšpekmi vse pope, s popami vse verno lüdstvo; naj tak vsi vküp edna dühovna zidina postánemo, štera na apoštolskom fundamenti, Petri, kak na pečini i na tebi, Gospodi Jezusi, kak na vogelnom kamni stoji. Vse krivo, včenjé, razkol, spáko, pregánjanje i nemárnost odvráčaj od svoje svete Cerkvi!

Bráni vládare, oblásti i poglavare, naj svoje podložnike po tvojoj modrosti i zmožnosti vu miri i jedinosti, vu pravičnosti, lübéznosti i právoj pobožnosti k vremenitomi i vekivečnomi bláženstvi pripelajo.

Daj starisom svojo miloščo, naj svojo deco tebi na diko i njim na zveličanje gorihranijo; naj je vu nedužnosti i jakosti za sine božje i öročnike nebeskoga králestva pripravijo.

Vlej vu detinska srca pokornost, poštüvanje i zahvalno lübav do svojih roditelov, naj njé tvoj božji i očinski blagoslov obilno napuni.

Podeli podložnikom i šlüžbenikom vernost i zvestost vu spunjávanji svojih dužnost; potrpljivost i poniznost, čisto obnašanje i veselje Düha svétoğa.

Čuvaj nedužne, okrepi pokornike,
povrni grehšnike, ponizi neprijátele
svoje Cerkve i kak zablodjene ovčice
pripelaj je nazaj vu svojo ovčárnico;
razžiri vse bole diko svojega svetoga
Imena, naj vsi lüdje pridejo do spoz-
nanja pravice i na večno zveličanje.

Dopusti na slednje, da vsaki človek
tebi bode priporočen: smiluj se po-
kojnim vernim, posebno našim rodi-
telom, rodbini, prijátelom i onim, z
šterih se nišče ne spomené; Naj, naj
žnjimi vküp mi tüdi pridemo pred
tvoje sveto lice i na večno zveličanje.
Ki živeš i kralüješ z Očom i svetim
Dühom navküp Bog na vse veke.
Amen. (Z družbene knjižice.)

Molimo te, Srce božansko
Včüdnoj oltárskoj skrivnosti,
Glasno kriči v tvojo hižičko
Naše srcé vu tužnosti:
|: Lübljéno Srcé, dobro Srcé,
Odpri se blodnim düšicam!
Povrni je ti, vzemi je vsé,
Pelaj je k nam, pelaj je k nam! :|

Pelaj je k nam, k čredici máloj,
O več nas naj lübi tebé!
Vsi naj bodo vu veri právoj,
Spuni svoje, naše želé:

Pási nas vse Srce pastersko
 Zedne samo ovčárnice,
 Zbriši vso zmoto krivoversko,
 Sliši nas svoje ovčice:

Oremus. Domine Jesu Christe, qui dixisti: Petite et accipietis; quaerite, et invenietis; pulsate, et aperietur vobis: quaesumus, da nobis petentibus divissimi tui amoris affectum, ut te toto corde, ore et opere diligamus, et a tua nunquam laude cessemus.

Sancti Nominis tui Domine timorem pariter et amorem fac nos habere perpetuum: quia nunquam tua gubernatione destituis, quos in soliditate tuae dilectionis instituis. Per Dominum nostrum.

Litanije Lauretanske B. D. Marije.

Gospodne smiluj se.
Kristus smiluj se.

Gospodne smiluj se.

Kristus sliši nas.

Kristus posluhni nas.

Oča Bog nebeski,

Sin Bog odkupiteo sveta,

Svéti Düh Bog,

Svéto Trojstvo eden Bog,

Svéta Marija,

Svéta Bogarodica,

Svéta Devic Devica,

Mati Kristusova,

Mati Božje milošče,

Mati najlepša,

Mati najčistejša,

Mati nevražena,

Mati nevtepena,

Mati ljubljena,

Mati kroto čüdna,

Mati dobroga tanáča,

Mati Stvoritela,

} Smiluj se
nam!

} Moli Boga za nas!

Mati Zveličitela,
 Devica najmodrejša,
 Devica poštenja vredna,
 Devica hvále dostojna,
 Devica zmožna,
 Devica milostivna,
 Devica verna,
 Gledalo pravice,
 Stolec modrosti,
 Zrok naše radosti,
 Posoda dúhovna,
 Posoda poštvana,
 Posoda vse pobožnosti,
 Roža skrovná,
 Túren Dávidov,
 Túren z čonte slonove,
 Hiža zláta,
 Skrinja mira Božjega,
 Vráta nebeska,
 Zvezda zorjanska,
 Zdrávje betežnikov,
 Obramba grehšnikov,
 Trošt nevolnih,
 Pomočnica krščenikov,
 Kralica Angelov,
 Kralica Pátriárkov,
 Kralica Prorokov,
 Kralica Apoštolov,
 Kralica Manternikov,

M o l i B o g a z a n a s !

Kralica Spovednikov,	} Moli Boga za nas!
Kralica vseh Devic,	
Kralica vseh Svétcov,	
Kralica brez začetnoga zamazka poprijeta,	
Kralica presvetoga rožnoga venca,	

Agnjec Božji, ki odjemleš grehe sveta!

Odpüsti nam Gospodne.

Agnjec Božji, ki odjemleš grehe sveta!

Poslühni nas Gospodne.

Agnjec Boži, ki odjemleš grehe sveta!

Smiluj se nam.

Ÿ. Moli se za nas sv. Bogarodica.

R. Da vredni postanemo obečanja Kristusovoga.

Molimo.

Dopüsti, prosimo Gospodne Božje, naj se mi slugi tvoji večnomi telovnomi i düševnomi zdrávji veselimo; i po slávnom zagovárjanji blážene Marije vsigdar Device od vremenite žalosti se odslobodimo i vekivečno veselje vživamo. Po Kr. na. G. Amen.

Pod tvojo obranbo... (Gl. 229. stran.)

K tebi bežimo o bláženi Jožef... (Gl. 188. stran.)

Molitev k B. D. Mariji :

«Memorare» ali «Spomeni se.»

Spomeni se, o premila D. Marija, da je ešče nigdár ne bilo čüti, da bi što zapüščeni bio, ki je tvojo pomoč proso i pod tvojo obrambo pribežao. Jaz tüdi s tem vüpanjom napunjeni k tebi zdihávam, o devic Devica, angelov Kralica i Mati mojega Zveličitela ! K tebi se zglednem gori, o zvezda morja ! Jaz nevolen grehšnik jočeč i plakajoč se pred teбом nanizim. Ne zavrži moje prošnje, o zmožna Gospá sveta i Mati vekivečne Reči ;.. nego obrni na mé svoje oči i poslühni moje prošnje zdaj i nájbole vu vöri moje smrti ! Amen.

Za čistost k Dev. Mariji moli vsaki den :

Gospa moja o mati moja ! tebi se zcela darüjem i naj dokažem, da ti veren ščem biti, zročim ti dnes svoje oči, svoja vüha, svoja vüsta, svoje srce z ednim celoga samoga sebe. Da sem tak tvoj o dobra mati, čuvaj me, brani me, kak svojo reč i svoje posestvo. Zdrava bodi Marija ... (300 dni odp. ednok.)

I. Antifona: «Alma redemptoris.»

1. Jezuša Mati draga. — Ti si v nebo rávna vráta, — Po šterih lahko tá prido, — Kikoli prav k Bogi ido.

2. O šetüj vsem pomoč dati, — Ki se ščejo pobošati, — Svoje grehe stálno tožéč — Tebi, Mati, verno služéč.

3. Vsa stvár se je začüdila, — Kda si Deva porodila, — Nam Sina Zveličitela, — Pozdrávljena od Angela.

4. Zgledni se na nas grehšnike, — Najbole na pokornike, — Naj se i mi zveličamo, — Boga s teбом vsi dičimo.

II. Antifona: «Ave Regina.»

1. zdrava Kralica nebeska, — Zdrava bod Gospa angelska; — Zdrava koren, vrata zvána, — Odked nam je svetlost dána.

2. Veseli se, o Devica, — Čista navküp i Rodica; — Dece svoje poslühni glas, — I Jezusa moli za nas.

3. Zdrava bodi, o Marija, — Zanas prosi ti Jezusa! — Gda svet ete povržemo, Naj se s tebov radüjemo.

III. Antifona: «Regina coeli!»

1. **K**ralica nebe i zemle, — Alle-
alleluja; — Tebi se ves svet
radüje: — Alleluja, — Alle-alleluja.

2. Veseli se o Marija, — Alle-alle-
luja; — Koga si vredno nosila, —
Alleluja, — Alle-alleluja.

3. Kak je pravo, gor je stano, —
Alle-alleluja, — Na veke de on kra-
lüvo, — Alleluja, — Alle-alleluja.

4. Moli za nas vsigdar Boga, —
Alle-alleluja, — Sina svojga predrá-
goga, — Alleluja, — Alle-alleluja.

IV. Antifona: «Salve Regina.»

1. **Z**drava bodi o Kralica, — K tebi
kričo tvoja deca, — Zdrava
Mati mo vüpanje, — Žitka sladko ba-
trivanje.

2. K tebi kričimo pregnani, — Eve
sine, ti bod' znami — Kda jočeč v
etoj dolini — Zdihavamo k tebi gori.

3. Bod' naša zagovornica, — Ne
skrátí nam tvojga lica, — Pokaži Sina
svojega, — V pregoni brani vsakoga.

4. O ti kroto milostivna, — O po-
božna dobrotivna, — O sladka Deva
Marija, Brezi tebe je smrt britka.

Litanije sv. Jožefa.

(300 dni odpt. na den. Pius P. X. 1909.
márc. 18.)

Gospodne, smiluj se.
Kristus, smiluj se.
Gospodne, smiluj se.
Kristus, sliši nas.
Kristus, poslühni nas.
Oča Bog nebeski,
Sin Bog, odküpitel sveta,
Sveti Düh Bog,
Sveto Trojstvo eden Bog,
Sveta Marija,
Sveti Jožef,
Slavni odvedek Davidov,
Svetlost patriarkov,
Zaročnik Bogarodice,
Čisti čuvar svete Device,
Sina Božjega Hranitel,
Skrblivi varovnik Kristusa,
Glava svete rodovine,
Jožef najpravičneši,
Jožef najčisteši,

} Smiluj se
nam!

— Moli Bogi za nas!

Jožef najmodreši,
 Jožef najmočneši,
 Jožef najpokorneši,
 Jožef najverneši,
 Gledalo potrplivosti,
 Lübitel siromaštva,
 Zgled delavcov,
 Lepota življenja zakonskoga,
 Čuvar deviških,
 Podpora rodovin,
 Tolažba nevolnih,
 Vüpanje betežnikov,
 Zagovornik mirajočih,
 Strahota hüdiš dühov,
 Zavetnik svete Cerkve,

Moli Boga za nas!

Agnjec Božji, ki odjemleš grehe sveta!

Odpüsti nam, Gospodne.

Agnjec Božji, ki odjemleš grehe sveta!

Poslühni nas Gospodne.

Agnjec Božji, ki odjemleš grehe sveta!

Smiluj se nam.

Ÿ. Za gospodara svoje hiže ga je postavo.

Ř. I za vladara nad svojim celim imanjom.

Molimo.

O Bog, ki si po svojoj neizgovornoj previdnosti svetoga Jožefa blagovolno za svoje najsveteše Rodice zaročnika odebrao, dodeli nam, ponizno te prosimo; da ki ga zavetnika častimo na zemli, ga vredni bodemo za pripošnika imeti v nebesih. Ki živis i kraljuješ na vse veke. Amen.

Ÿ. Moli se za nas sveti Jožef!

R. Da vredni postanemo obečanja Kristusovoga.

K tebi bežimo, oh blaženi Jožef! vu naših nevolaj i gda smo se prosili pomoč tvoje presvéte Zaročnice, za tvojo obranbo se tudi s vüpanjom molimo. Za volo one lübeznosti, štera je tebe k nevtepenoj Devici i Boga-rodici vézala, i za volo one očinske lübavi, s šterov si dete Jezusa obimao, ponizno te prosimo: glej smileno na uročino, štero je Jezus Kristus s svojov krvjov odküpo, ino nas v naših potrejbčinaj s tvojov močjov i pomočjov podpiraj.

Ti preskrben čuvár božje familije, imej na skrbi Jezusa Kristusa odebrani odvejte; odvráčaj od nas, ti

lúbavi pun Oča! kügo blodnosti i pokvárjenosti. Z nebés nas pomagaj, oh najzmožnejši naš braniteo vu boji proti zmožnosti tmice; i kak si negda dete Jezusa rešo z najvekše žitka pogibelnosti, rávno tak zdaj tüdi bráni Svéto Cerkev Božo proti vsem zasedávanjom protivnikov i proti vsem nevolam i vzemi nas vse pod tvojo stálno obrambo, naj mi po svojoj peldi i pomoči moremo svéto živeti, pobožno mreti i v nebesah vekivečno bláženstvo zadobiti. Amen.

Litanije vseh Svétcov.

Gospodne smiluj se.
Kristus smiluj se.

Gospodne smiluj se.

Kristus sliši nas.

Kristus poslühni nas.

Oča Bog nebeski,

Sin Bog Odküpiteo sveta,

Svéti Düh Bog,

Svéto Trojstvo eden Bog;

Svéta Marija,

Svéta Bogarodica,

Svéta Devic Devica,

Svéti Mihael,

Svéti Gabriel,

Svéti Rafael,

Vsi svéti Angelje i Arkangelje,

Vsi svéti Dühovni Rédi,

Svéti Ivan Krstitel,

Svéti Jožef,

Vsi svéti Patriarki i Proroki,

Svéti Peter,

Svéti Paveo,

Svéti Andráš,

} Smiluj se
nam!

} Moli (molte) Boga za nas!

Světi Jakob,
 Světi Janoš,
 Světi Tomaš,
 Světi Jakob,
 Světi Filip,
 Světi Bertalan,
 Světi Mátaj,
 Světi Simon,
 Světi Thadeuš,
 Světi Matjaš,
 Světi Barnabaš,
 Světi Lukáč,
 Světi Marko,
 Vsi světi Apoštolje i Evangelistje,
 Vsi světi Vučeniki Gospodnovi,
 Vsa sveta drobna Deca,
 Světi Števan,
 Světi Lovrenc,
 Světi Vincenc,
 Světi Fabian i Sebeščan,
 Světi Janoš i Paveo,
 Světi Kozma i Damián,
 Světi Gervaz i Protaz,
 Vsi světi Manterniki,
 Světi Silvester,
 Světi Gregor,
 Světi Ambroz,
 Světi Augustin,
 Světi Hieronim,

M o l i (m o l t e) B o g a z a n a s !

Svéti Martin,
 Svéti Mikloš,
 Vsi svéti Püšpeki i Spovedniki,
 Vsi svéti Vučitelje,
 Svéti Anton,
 Svéti Benedikt,
 Svéti Bernard,
 Svéti Dominik,
 Svéti Francišek,
 Vsi svéti Spovedniki i Levitje,
 Vsi svéti Redovniki i Püščavniki,
 Svéta Marija Magdalena,
 Svéta Agatha,
 Svéta Lucija,
 Svéta Agneš,
 Svéta Cecilija,
 Svéta Katarina,
 Svéta Anastazia,
 Vse svéte Device i Dovice,
 Vsi Svétci i Svetice Božje;
 Milostiv nam bodi,

Odpüsti nam Gospodne.

Milostiv nam bodi,

Poslühni nas Gospodne.

Od vsega hüdoga,

Od vsega greha,

Od srditosti svoje,

Od nágle i nepripravne smrti,

Od mrež vrajžih,

Moli (molte) Boga za nas!

Odslobodi

nas

Gospodne!

Od srditosti, odürjavanja i vse
hüde vole,

Od düha nečistoče,

Od groma i nebeskoga zbur-
kanja,

Od potrsa zemle,

Od pomora, glada i bojne,

Od smrti vekivečne,

Po skrovnosti svojega svétoga
vtelovljenja,

Po svojem prišestji,

Po svojem narodjenji,

Po svojem svétom krsti i posti,

Po svojem svétom križi i svojoj
moki,

Po svojoj smrti i svojem pokopi,

Po svojem svétom goristanenji,

Po svojem čüdnom v Nébo sto-
plenji,

Po prišestji Düha svétoga,

Na den sodnji ;

Mi Grehšniki,

Da nas pomilüješ,

Da nam odpüstiš,

Da nas na pravo pokoro pripelaš,

Da svojo Švéto Cerkev ravnaš i
obdržiš,

Da oço Apoštolskoga i vse cer-
kvene réde vu sv. veri obdržiš,

Odslobodi nas Gospodne!

Prosimo Te, pos-
lühni nas!

Da sovrážnike sv. Cerkve poniziš,
 Da králom i krščanskim pogla-
 varom mir i právo zložnost da-
 rüješ,

Da vsemi krščánskomi lüdstvi
 mir i jedinost podeliš,

Da nas vu svojoj svétoji slüžbi
 pôtrdiš i obdržiš,

Da naše pameti na nebeska že-
 lenja podigneš,

Da vsem našim dobročinitelom
 vekivečna dobra darüješ,

Da düše naše, naših bratov, rod-
 bine i dobročinitelov od vek-
 večne skvarjenosti rešiš,

Da sád zemli daš i obdržis,

Da vsem vernim premínočim po-
 koj vekivečni darüješ,

Da nas poslühneš,

Sin Božji ;

Agnjec Božji, ki odjemleš grehe
 sveta!

Odpüsti nam Gospodne.

Agnjec Božji, ki odjemleš grehe
 sveta!

Poslühni nas Gospodne.

Agnjec Božji, ki odjemleš grehe
 sveta!

Smiluj se nam.

Prosimo Te, poslühni nas!

Kristus sliši nas.
 Kristus poslühni nas.
 Gospodne smiluj se.
 Kristus smilnj se.
 Gospodne smiluj se.

Oča naš i. t. d.

Ÿ. I ne vpelaj nas vu sküšávanje.
 Ř. Nego odslobodi nas od hüdoga.

Psalm. 69. Bog gledaj mi na pomoč:
 Gospodne pašči se meni pomágat.
 Naj se osramotijo i bojijo: ki iščejo
 žitek moj.

Na se nazaj obrnejo i osramotijo: ki
 meni húdo želežo.

Naj se osramotjeni nazáj obrnejo, ki
 právijo meni: Radüj se, radüj se.

Naj se radüjejo i veselijo vu tebi vsi,
 ki iščejo tebe: i naj právijo vsigdár:
 Zvišávani bodi Gospodne: ki lübijó
 zveličanje tvoje.

Jaz sam pa nevolen i siromak: Bog
 pomagaj meni.

Pomočnik moj i rešiteo moj si ti: Gos-
 podne ne kesnjüj.

Dika bodi Bogi Oči i Sini i Sv. Dühi.

Ÿ. Reši sluge svoje.

Ř. Bog moj, vüpajoče se vu tebi.

Ÿ. Bodi nam Gospodne türen kreposti.

R. Pred licom neprijatela.

Ÿ. Naj ne vzeme neprijáteo moči nad nami.

R. I sin krivice naj nam ne škodi.

Ÿ. Gospodne ne čini znami poleg naših grehov.

R. Niti nam ne povráčaj poleg naših krivic.

Ÿ. Molimo se za našega Pápo N.

R. Gospodne obdrži jih, živi jih, bláženoga jih včini na zemli i ne daj jih prek vu roke njihovih sovrážnikov.

Ÿ. Molimo se za naše dobročinitele.

R. Dostájaj se Gospodne za volo svojega Iména vsem našim dobročinitelom povrnoti z žitkom vekivečnim Amen.

Ÿ. Molimo se za verne preminoče.

R. Pokoj vekivečni darüj njim Gospodne i svetlost vekivečna naj njim sveti.

Ÿ. Naj počivajo vu miri.

R. Amen.

Ÿ. Za brate naše, ki so ne nazoči.

R. Reši sluge svoje, Bog moj, vüpa-joče se vu tebi.

Ÿ. Pošli njim Gospodne pomoč iz své-
tého mesta.

R. I z Siona obráni nje.

Ÿ. Gospodne posluhni molitev mojo.

R. I glás moj naj k tebi pride.

Molimo.

Bog, komi je lastivno smilüvati se vsigdar i odpüstiti: vzemi gori prošnjo našo; da nas i vse sluge tvoje, štere vezalo grehov stiskáva, smilenje tvoje dobrotivnosti milostivno odvéže.

Prosimo Gospodne, posluhni poniznih prošnje i pomilüj vavlüvajoče tebi svoje grehe: naj nam odpüščanje i mir navküp dobrotivno darüješ.

Skáži nam Gospodne milostivno svojo neizrečeno smiljenost; da nas zednim od vseh grehov očistiš i od kaštig, štere smo si s njimi zaslüžili, odslobodiš.

Bog, koga greh zbantüje, pokora pomiri, zgledni se milostivno na ponizne prošnje svojega lüstva; i biče svoje srditosti, štere smo si za naše grehe zaslüžili, od nas odvrni.

Vsamogoči vekivečni Bog, smiluj se svojemi slugi, Pápi našemi N. i rav-

naj njih poleg svoje milostivosti po poti vekivečnoga zveličanja, naj z tvoje milošče tebi prijetna želejo i s celov močjov dovršijo.

Bog, od koga so svéta želenja, dobri tanáči i pravična dela, daj slugom svojim on mir, šteroga ete svet ne more dati; naj srca naša tvojim zapovedam bodo podložna i od stráha protivnikov se odslobodivši pod tvojov obranbov v mirovnosti živémo.

Zežgi z ognjom Düha sv., Gospodne, obisti i srca naša, naj tebi s čistim telom služimo i z nevtepenim srcem se ti dopádnemo.

Bog, Stvoriteo i Odküpiteo vseh vernih, podeli düšam svojih slugov i službenic odpüščenje vseh grehov, naj od njih odslobodjenje, štero so vsigdar želéli, po poniznih prošnjah zadobijo.

Prosimo te, Gospodne, presvejti našo pamet v začetki dela i pomágaj našo volo vu dovršávanji dela, naj se vsaka naša molitev i delo od tebe začne i po tebi dokonča.

Vsamogoči vekivečni Bog, ki kralüješ nad živimi i mrtvimi i vsem se smilüješ, od šterih naprej znaš, da do

vu veri i činenji tvoji: Tebe ponizno prosimo, naj oni, za štere smo se moliti odložili, i šteri ali ešče na etom sveti v teli živéjo, ali so pa že slečeni z tela vzéti na ov svet, po zagovárjanji vseh tvojih Svétcov i po tvojoj smilenoj dobroti odpüščenje vseh svojih grehov zadobijo. Po n. G. J. Kr. Amen.

Ů. Gospod naj bode z vami.

R. I z tvojim dühom.

Ů. Naj nas poslühne vsamogoči i smileni Gospod.

R. Amen.

Ů. I düše preminočih po smilenosit Božjoj naj počivajo vu miri. ..

R. Amen.

Križna pot.

Molitev pred sv. križnov potjov.

Hváljen bodi Jezus Kristus v oltárskom svestvi! Hváljen bodi naš najbolši oča, naš najvernejši prijátel! Diči še ti do nás grešnikov najmilejše srcé Bogáčloveka!

Na kolena spadnovši pred tebov, pravim Bogom i človekom prosimo te z srčnov lúbéznostjov, bodi nam na pomoč pri toj pobožnosti, štero namenimo opraviti, daj nam svojo zmožno miloščo, da budemo žnjov na toj križnoj poti tüdi ono pot najšli, štera je pripravna nas vnebesko kralestvo pripelati.

Prosimo te, daj nam gorečo pobožnost ino celo tebi vdano düšo pri toj križnoj poti; daj nam odpüstke obečane za sébe ino preminočih düše zadobiti.¹

¹ Odpüstke samo te zadobimo, če smo v božoj milošči, to je ne v smrtnom grehi; nadale moremo od stávka do stávka iti, ali pa če nemoremo iti, tam tá se obrnoti, tam tá gledati.

I. Stávek.

Jezusa na smrt obsodijo.

Ÿ. Jezusovo Srce smiluj se nam!

R. Posebno kda pridemo na sodbo pred tébe.

O Jezus ljubjéni, kaj je občútilo tvoje Srcé, kaj je preneslo kda te je hûdoben sodec na križno smrt osodo? Kákša žalost, kákša bridkoča, kakša bolezen je njé prehodila, kda si mogo čúti ino na sébe vzéti Pilatušovo krivo obsodbo; kda si z vûst onih mogo čúti «razpi ga, razpi ga», kim si be-težne vráčo, mrtve obûdjávaeo, kim si tri leta neprestanoma gláso reči krá-lestva božjega ino je vužigao na lûbé-zen z nébe dáno ino dûšo človečo v nébo vodéčo.

O dober Jezus, da bi mogeo samo n-i keliko tvojega svétoga Srca žalost pre-čútití v svojem grešnom srci ino tebi tak hválo dati za tvojo nezgovorno lûbézen, z šterov si se za mené greš-nika na smrt dao obsoditi, naj jaz na vekivéčno smrt ne pridem. — O daj mi

to žalošt, oh daj mi močno žalüvanje; naj mi ono srcé celo prehodi, celo operé ino očišti od vseh svojih grehov.

Tü v oltárskom svestvi se ti ravno tak godi predrágo Srcé božje, kak se ti je pred Pilatušom gedilo. Na spoznajo te za Bogá, zavržejo te; kak z hüdodelnika se norca naprávijo. — Mimo tvoje hiže vnogi ido ino te ne pozdravijo; te ne obiščejo. Pa med tistimi, ki pred tébe pride, keliko se jih smejé, guči, drüge moti i na tébe niti ne misli! Vidiš ti to vse lübljeni Jezus, i spoznaš nezahválnost našo. Kak Pilatuš, tak ti mláčni krščeniki te tüdi na špot denejo. Pa kelikokrat se te zgodi! O pomiri se dobro, nepoznáno Srcé Jezusovo. Mi tvoja deca žalüjemo za té i za svoje grehe i močno ti obočamo, da stvojev miloščov več v ni eden greh neprivolimo.

Ÿ. Naj se diči, hváli, moli ino lübi v oltárskom svestvi najsmilenejše Srce Jezusovo.

Ř. Od vseh lüdi do konca sveta!

II. Stávek.

Jezus vzeme križ na svoje rame.

Ÿ. Jezusovo Srce smiluj se nam.

Ř. Posebno, kda pridemo na sodbo pred tebé.

Jezus lübljeni zakaj si tak žmeten križ na sébe vzeo? Zakaj si si ne ménjšega odébrao ali lehžšega ne zvola? Zakaj rávno tak dugoga ino velikoga, šteri te je trikrát na tlah vrgeo?

Odgovoriš mi: Za tvojo volo sem si takšega z volo, naj tvoj lehžši, slabjši bode. Za tvojo volo sem ga tak žmetno noso, naj boš ti svojega lehžej noso.

Oh lübljéni moj Jezus ešče v trplenji se ne spozábiš z svojih grešnih slugov ino slüžbenic. Hválo ti dam za to neprerazumlivo lübézen, štera ti tak žmeten križ obesi na svéto telo.

Za hválo ti pa dam svojo volo, štera je zdaj ino bo odsehnal vsigdár pripravná vse pretrpeti, vse prestáti, vsáki križ na sébe vzéti za tvojo volo,

iz lübézni do tvojega drágoga Sca, do onoga Srca, štero v najsvetejšem oltárskom svestvi ešče itak more jako veliki križ nositi. — Oh da keliko grehov se včini vednoj minuti, keliko vednoj vüri, keliko v ednom dnévi, keliko v ednom leti, keliko v jezerih letah — to vse teži tvoje Srce, ár več kak jezero let prebivaš že med nami pod belim krühom.

Ÿ. Naj se diči, hváli, moli ino lübi v oltárskom svestvi najsmilenejše Srce Jezusovo.

Ř. Od vseh lüdih do konca sveta!

III. Stávek.

Jezus prvič spádne pod križom.

Ÿ. Jezusovo Srce smiluj se nam!

Ř. Posebno, kda pridemo na sodbo pred tébe!

Oh moj lübljéni Jezus, ki v práhi ležiš za mojo volo ino se tak globoko naniziš, kak ostro nas osodiš, ki se ne do práha, nego niti do svojih sta-

rišov ino naprejpostavljenih neščemo zniziti ár je neščemo, bogati se njihovim zapovedam neščemo podvržti.

Oh smiluj se nam gizdávcom ponizen Jezus!

Tü v oltárskom svestvi se tüdi ne spoznáva i ne preštimáva poniznost tvojega srca drági Jezus. Da što i kak prebiva tü? Kak Bog med lüdmi, Stvoritel med stvorjenjem, Pravičen med razbojnikmi, Svéti med grešnimi, Dobrotnik med nezahválnini, Ovca med vukmi, Prijátel med protivnikmi prebivaš med nami. Oh prevelika poniznost! hvala za njo ka je? Gizda človeča, štera niti po nedelah ino svétkih ne püsti k tebi düše nemrtelne.

Lübljeno ino ponizno Jezusovo Srcé, jaz se za té gizdáve düše znizim predtebom ino obečam da bom te ne samo po nedelah ino svétkih, nego esče delavne di obiskávao, naj mi li mogoče bo.

Ÿ. Naj se diči, hvali, moli ino lübi v oltárskom svestvi najsmilenejše Srce Jezusovo.

Ř. Od vseh lüdih do konca sveta!

IV. Stávek.

Jezus sreča svojo žalostno mater.

Ÿ. Jezusovo Srce smiluj se nam!

Ř. Posebno, kda pridemo na sodbo
pred tebé!

Glédajte krščeniki če jé žalost tákša,
kákša je Marijina ino Jezusova,
kda se srečata.

Za razbojnika so Jezusa meli ino
kak razbojnika so ga na smrt osodili;
med razbojnikma si smrtno postelo,
križ nesé, naj na sredini med njima,
kak prvi razbojnik düšo püsti.

O Marija, od koga ti je angel gučao,
da veliki bode, da bo se sin Višešnjega
zvao, on je zdaj celo máli, celo znižén,
celo zaničan. Vsi te gledajo, moja lü-
bljena mati Marija, vsi oči v tébe od-
préjo, kda spoznaš svojega Jezusa,
kda ga za lastno dete imenüješ i vsi
ti hüdobni te zavržeje.

Jaz tüdi srečam Jezusa, kak Marija,
pa sréčava se na poti idoč k betežniki,
kda mimo cérkvi hitim, kda v njegovo
hižo stopim, kda pri sv. prečiščávanji

k meni stopi, i primeni prebiva. Ali kakše je njegovo Srce kda se sréčava? Morebit razžaljeno za volo toga da neimam rad njegove tužne matere? Odsehal jo ščem tem bole lübiti, kem bole jo drügi zavržejo.

Ÿ. Naj se diči, hváli, moli ino lübi v oltárskom svestvi najsmilenejše Srce Jezusovo.

Ř. Od vseh lüdih do konca sveta!

V. Stávek.

**Cirenejski Simon pomága Jezusi križ
nesti.**

Ÿ. Jezusovo Srce smiluj se nam!

Ř. Posebno kda pridemo na sodbo pred tébe.

Simon Cirenejski ti je na pomoč bio lübljéni Jezus, križ ti je pomágao nesti. Blážena milošča, nezrečena izvzétnost. Jaz ga ščem nasledüvati, ščem ti pri razžaljénji, štero te v oltárskom svestvi doségne, na pomoč biti. Oh da vnogi te žálijo, vnogi ti lübljéno

Jezusovo Srce tü v oltárskom svestvi zaslüženo čest odvzemejo, kda svéto mešo, svéti šakrament, preklinjajo.

Jaz ti té križ polejšati ščem, en del ščem na sébe vzéti. Prosim te záto, ljubleno Srce, daj mi en del svojega križa, svojega razžaljenja, to je daj mi miloščo, da bom vse svoje nedužno potvárjanje, ogovárjanje, ogrizávanje mirovno, ešte veselo znao pretrpeti.

Ÿ. Naj se diči, hváli, moli ino lübi v oltárskom svestvi najsmilenejše Srce Jezusovo.

R. Od vseh lüdih de konca sveta!

VI. Stávek,

Veronika Jezusi robec ponüdi.

Ÿ. Jezusovo Srce smiluj se nam!

R. Posebno, kda pridemo na sodbo pred tébe.

Veronika Jezusi robec dá, naj se ponjem njegov obráz reši trpljenja, močno grizečega znoja.

I kak njoj Jezus to smilenost po-

pláča? Z smilenostjov. Podoba njegovoga obráza njoj na robci za spomin ostáne, naj jo té žalosten ino tužen obráz omoči v sküšnjávah, bráni v nevarščini, varje grehov ino jo pripela po križnoj poti, po trpljenji tá, kam je Jezus šo, vnebesko králestvo.

Jezus lübléni spoznam, da moram k Verónikinomi spodobno srce meti ino se mi ti militi moras. «Sinek daj meni svoje srce» práviš mi. Srcé moje želes, naj ti je dam, naj te žnjim tolim, me prosiš. Ne odpovem se tvojemi željenji lübljeni moj Bog; edno te samo prosim, daj mi ti mesto mojega svoje Srcé, svoje svéto Srcé, štero tü v oltárskom svestvi živé za nás, naj bom te tak z tvojim Srcom znanó lübiti ino dičiti, naj bom ti s tvojim Srcom znanó veselje spraviti, naj bom z miloščov tvojega srca znanó vsikdar samo tvojo volo činiti i tak nadomestiti tistih grehe, ki samo svojo volo spunjávajo, tvoje pa poznati neščejo.

V. Naj se diči, hváli, moli ino lübi v oltárskom svestvi najsmilenejše Srce Jezusovo.

R. Od vseh lüdih do konca sveta!

VII. Stávek.

Jezus drügoč spadne pod križom.

Ÿ. Jezusovo Srce smiluj se nam!

R. Posebno, kda pridemo na sodbo pred tebé!

Drügoč v práhi léžiš moj lübljéni Bog. Ves ranjen, ves pobit spadneš na trdo kamenje.

Lübljéni Jezus znam, zakaj si obdrü-gim spadno pod križom? Grehi naši naj nas na smrtnoj vüri v nevüpanje ino ztem v vekivečno pogübljenje ne správijo, so te na tlah vrgli.

Previdim, nesmem več dvojiti, vü-pati se morem v Jezusi, kda to nje-govo veliko lübezen gledam.

Žele naj se vüpam vnjem, ár se nje-gov spadáj dostakrát ponovi v oltár-skom svestvi i z vüpanjom mojim se šče pomiriti.

Oh da kelikokrát se zgodi, da božne, grešne düše svéto hostijo, njega samoga na zemlo lüčijo, z nogámi tlá-čijo. Kelikokrát ga neverni z vüst zplü-

jejo! Kelikokrat so siromáka, krivo-
verci stvaram metali!

Lübljeno Jezusovo Srcé za to hü-
dobno razžaljenje vzemi moje vüpanje.
Močno se vüпам, da me nikdár ne
ostáviš, da mi vse grehe odpüstiš, ár
jaz več ni ednoga neščem včiniti.

Ÿ. Naj se diči, hváli, moli ino lübi v
oltárskom svestvi najsmilenejše Srce
Jezusovo.

R. Od vseh lüdih do konca sveta!

VIII. Stávek.

Jezus tolaži jeružalemske žene.

Ÿ. Jezusovo Srce smiluj se nam!

R. Posebno, kda pridemo na sodbo
pred tébe!

Pun bolečin pun trpljenja, pun ža-
losti je Jezus, kda križno pot po-
hája ino itak se ne spozábi z onih
dobri düš, štere suze nad njim točijo.
Tolaži je ino iz gole smilenosti njim
pot kaže, po šteroj hodviše se zveli-
čajo. Jočite se nad sebov ino svojov
decov právi njim s smilenja punim

glásom ino ztém je na pokoro pobüd-
jáva, z šterov zadobijo odpüščanje
svojih ino svoje detce grehov, ki ga
z križom teršijo.

V oltárskom svestvi je tüdi smileno
Jezusovo Srce. «Ne joči se» pravi nam
tüdi z oltára, kda v nevolah, v teža-
vah, v britkostih k njemi pridemo, ga
obiščemo. Ali či v greh spadnemo, kak
nas správla k spovedi, naj nam po na-
mestniki grehe odvéže, kak nas k oltári
zové, kak se nam v srce popašči, kak
nas lepo prosi naj ge več nikdár ne
ostávimo. Oh Jezusovo smileno Srcé
hvála na toj dobroti. Iz zahválnosti
punoga srcá kričim:

Ÿ, Naj se diči, hváli, moli ino lübi v
oltárskom svestvi najsmilenejše Srce
Jezusovo.

R. Od vseh lüdih do konca sveta!

IX. Stávek.

Jezus trétjič spádne pod križom.

Ÿ. Jezusovo Srce smiluj se nam!

R. Posebno, kda pridemo na sodbo
pred tébe!

Vidim te, kak si že slab dober Jezus, nemoreš ne iti, ne státi; blizi je tvoja smrtna vüra; opešáš, moč te povrže.

Spádnés obtrétjim pod križom, i to za one, ki obečajo pobolšanje ino itak tá ne nehajo svojih velikih hüdobj, zato naj ešče ti ne preidejo, nego gledoč na tvoj slednjen spadáj se na slednje li iz srca povrnéjo, trpiš to sramoto, te velike bolečine spadája.

O lübljéno Jezusovo Srcé tü v oltárskom svestvi se ti té trétji spadáj vnogo i vnogokrát ponávlja. Vnogo-krát te brez práve pokore, brez právoga pobolšanja k sebi jemléjo, da neščejo stárih grehov nikak povržti. Oh kam te te vržejo. Pred nogé hüdoga dühá, ki njim v srci kralüje. O smiluj se njim milostivno Srce Jezusovo!

Ÿ. Naj se diči, hváli, moli ino lübi v oltárskom svestvi najsmilenejše Srce Jezusovo.

Ř. Od vseh lüdih do konca sveta!

X. Stávek.

Jezusa slečéjo ino njemi žuč piti dájo.

Ÿ. Jezusovo Srce smiluj se nam!

Ř. Posebno, kda pridemo no sodbo
pred tébe!

Edno obleko si meo ino ešče té ti ne
nihájo, ešče tó doli z tébe potég-
nejo ino z tém ti rane nikak zaceljene
znova gorstrgajo lübljeni moj Bog. Ali
ti bi ešče zato ne márao, ti bi ešče žuča
ne sovražnikom v oči metao, edno je,
ka si ne mogeo brez náj ino nájvékše
žalosti prestáti, štera se li da na sveti,
to, da si mogeo ti Bog, ti nedužen
Sin Océ Bogá, ti čisto nevtepeno dete
nevtepeno Deve Marije pred nečistimi,
pred grešmini lüdmi nági státi.

Prestaó si pa to sramoto ino k njoj
pridrgnjeno nezmerno žalost za one
nešrečne mladence ino mladenke, i za
vse one najnesrečnejše düše, štere greh
včinijo, ki bi sed med krščeniki, kak
tvoj veliki apoštol, sv. Pavel piše, niti
imenüvati ne smeo, greh nečistoče. Naj-
dragša ti je bila sramežlivost, ino ešče

to tá dás pa sramoto na sébe vzemeš, kda o moj Bog pred celim svetom goli stojiš.

Stojiš pa, naj se spotimo, naj na svojo čistočo pázimo, naj za venec ne-dužnosti, šteri je nájlepši, šteri najbole kinči düšo na tom i ovom sveti, naj zaté venec vse prestánemo, vse ostavimo, naj je ples, naj krčma, naj znánje z kimkoli, naj kajštéeč drügo na sveti, po kom bi nam znao povehnoti.

Obečamo ti Jezusa čisto Srcé, da se bodedo vsákoga lagoonéga, pohüjšlivoga družtva ogibali, nájbole záto, naj te za vcérkvi dobrinešene nečiste pogléde, smehe, guče, misli i žele pomírimo.

Ů. Naj se diči, hváli, moli ino lübi v oltarskom svestvi najsmilenejšé Sree Jezusovo.

R. Od vseh lüdih do konca sveta!

XI. Stávek.

Jezusa na križ prbijejo.

Ů, Jezusovo Sree smiluj se nam!

R. Posebno, kda pridemo na sodbo pred tébe!

Düša krščanska, či si dozda ne jokala, zdaj glasno ino britko za-
joči, da glédaš Bogá ti križajo.

Gledaj one roke, štere so teliko be-
téžnih zvračile, teliko nevolnih ednoga
z tov, drügoga z onov dobrotov po-
darile so na križ pribite! Glej tiste
nogé, štere so tri ino trideset let to
grešno zemlo tlačile, teliko za zgübje-
nimi ovciami hodile, teliko grešnikov
gorpoiskale, teliko žmetnih, dugíh ino
nevarnih potih za naše zveličanje vči-
nile, glej te nogé se več nomorejo
genoti!

Sveti pavel apoštol nas vči, da ki
smrtno greši, te znova na križ pri-
bije, tak te razžali, kak židovje, kda
so te križali. Mili moj Jezus, milo Je-
zusovo Srcé kelikokrát se križaš v
oltarskom svestvi s grehom kda na
sveto mešo k tebi prideče ovce neščejo
paziti. O Smiluj se njim i vsem nam!

Ÿ. Naj se diči, hváli, moli ino lübi v
oltarskom svestvi najsmilenejše Srce
Jezusovo.

R. Od vseh lüdih do konca sveta!

XII. Stávek.

Jezus vmerje na križi.

Ÿ. Jezusovo Srce smiluj se nam!

R. Posebno, kda pridemo na sodbo pred tébe!

^v
Sto je vido kda koga tak mirati, kak je Jezus, naš Bog mirao? Što je bio kda tak ostávljen, kak on? Ostavila ga je zemla, ostavila lübézen, ostavila prijátelstvo ino znánje. Ne dá njemi mesta zemla, dabi si počino na njej, ne dá njemi z svojih dárov ne jestvine, ne hladne pitvine, ne hladne sence. Les njemi samo da pa cveke, šteri ga mantrájo ino trgajo.

Ostavila ga je lübezen, ne pomága njemi Oča Bog, nemore njemi mati, ne pomagajo njemi vučeniki.

Zapüščen od vseh i vsega se milo toži na križi: «O moj Bog, o moj Bog, zakaj si me ostavo?» Zapüščen od vseh se vu vnogi cerkváh more tožiti: «odküpleni človek zakaj si me ostavo?» Lehko se od méne tüdi toži? Oh ne toži se dobro Jezusovo Srcé, jaz te

ne ostávím nik ino nikdár ne, moje najvékše veselje to bo, či bom prilečen te v oltárskom svestvi pohoditi i moliti.

Ť. Naj se diči, hváli, moli ino lübi v oltárskom svestvi najsmilenejše Srce Jezusovo.

Ř. Od vseh lüdih do koaca sveta!

XIII. Stávek.

Jezusa z križa vzemejo ino Devici Mariji
v naroče položijo.

Ť. Jezusovo Srce smiluj se nam!

Ř. Posebno, kda pridemo na sodbo
pred tebé!

Zdaj se je spunilo, kaj je Mariji Šimeon pred trinotridesetimi leti pravo: «Ino lastivno dūšo ti meč prehodi.» Meč, oster meč je prebodno Marijino dūšo, Marijino srcé, kda je sina mrtvoga v naroča vzela. Žalost njéna je nezgovorno velika bila. — Edno dete je mela, edno podporo v svojem tužnom dovinstvi, Jezusa, toga

dobroga sineka; ino zdaj njoj ešče njega vzemejo, zdaj se ešče od njega more ločiti.

Kak velika je bila Marijina lübezen do méne, kda je ešče svojega lübljenoga Sina za méne na križno smrt dala. Spoznam to i iz zahvalnosti njoj jaz njega nazaj dam, ki tü v oltárskom svestvi prebiva pa njej obečam, da bodem njeno dobro dete v celom svojem živlenji. Jezus darüjem te materi tvojoj i mojoj lübljenoj, bodi njej na veselje i ostani tüdi vsikdár moj!

Ÿ. Naj se diči, hváli, moli ino lübi v oltárskom svestvi najsmilenějše Srce Jezusovo.

R. Od vseh lüdih do konca sveta!

XIV. Stávek.

Jezusa v grob položijo.

Ÿ. Jezusovo Srce smiluj se nam!

R. Posebno, kda pridemo na sodbo pred tebé!

Moja ljubljena mati, Marija ne joči se, če ti te kameni grob tistoga zakrije, koga od celoga svetá najráj máš; ne joči se, ne bo dugo on v grobi, goristáne ino ti na vekivečno veselje bode.

Tolážim te jaz grešen človek Deva Marija! Žalosti sem ti jaz bio zrok, veselji ti tudi jaz morem biti. I naj ti tolážba kem globše v žalostno srcé ségne, obečam ti, da bom tvojega Jezusa pri svétom prečiščávanji rad k sebi jemao; moje srcé njemi bode grob, v šterom ne bode mrtev počivao, nego živ ino odičen z veseljom prebivao.

Ÿ. Naj se diči, hváli, moli ino lübi v oltárskom svestvi najsmilenejše Srce Jezusovo.

R. Od vseh lüdih do konca sveta!

Molitev po sv. križnoj poti.

Znova pred tehom klečim ljubljeno Jezusovo Srce vu oltárskom svestvi prebivajoče. Pohodo sem tvojo križno pod, opravo sem to nájlepšo po-

božnost, spomeno sem se z tvojega ino Marijinoga groznoga trpljenja, spoznao sem tvoje ino njeno mené ljubéče srcé, posvéto sem se po právom požalüvanji, pa močno nakano da več nebom grešio.

Ali kaj meni to vse hasni, če me tvoja milošča ostavi?

Záto o moj lübljeni Jezus, podarüj mojo siromaško, prosto düšo ino srcé z svojoj zmožnov miloščov, naj bom znao spuniti, ka sem začeo, naj bode znála ljubézen, štera se v mojem srci zdaj zklila ednok poleg tvojega Srcá tü v oltárskom svestvi lepi cvet primesti.

Ÿ. Naj se diči, hváli, moli ino lübi v oltárskom svestvi najsmilenejše Srce Jezusovo.

Ř. Od vseh lüdih do konca sveta!
Amen.

Devetdnevnica na čast Sv. Dühi moljena pred risalih.

Ÿ. Pošli na nas doli svojega Düha
i prerodi se vse!

R. I ponoviš lice zemle.

Molimo.

Gospodne Božje, ki si srca vernih
po razsvetlenji Düha svetoga vu-
čio: daj, naj po onom istom Dühi pra-
vico ljubimo i po njegovej tolažbi se
vedno veselimo. Po Kristusi našem
Gospodi. Amen.

Vsamogočen, vekivečen Bog! ki vsa-
koga ščes zveličati, pogübiti pa nikoga
neščes, zgledni se na düše po vrajžoj
jalnosti oslepjene, naj se odpovejo
vsoj krivoverskoj okornosti, se blod-
nih srca pobolšajo i se v jedinstvo
tvoje pravičnosti nazaj povrnejo. Po
Kristusi, našem Gospodi, tvojem sve-

tom Sini, ki stebov žive i kralüje z svetim Dühom navküp Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Pobožnost za mesec oktober.

V meseci oktobri se mora v vsakoj cerkvi rožni venec ali čislo moliti z litanijami lauretanskimi i z molitvov «k tebi bežimo o blaženi Jožef». Ki nemore v cérkev, naj to domá moli. Čislo je Bl. Devica Marija z nebe nam dala po sv. Dominiki. Nemore se njeno dobro dete zvati, ki ga ne ve moliti.

Njegova molitev nam mnogo odpüstkov spravi, če si med njov premišlávamo od skrovnostih. Debele i drobne jagode ma. Poleg križeca na to debelo jagodo se moli . . . Jaz verjem v ednom Bogi . . . i očanaš: na ove debele jagode se moli samo očanaš . . . Na male jagode se moli: Zdrava bodi Marija . . . i blagoslovljen je sad tela tvojega Jezus: po tom imeni notri skleni skrovnost tistoga čisla, štero moliš, i te dale moli: sveta Marija mati Amen.

Po: Jaz verjemi . . . i pred vsakim oča našom se právi: Dika bodi Bogi oči

Po: Jaz verjemi so tri zdrave Marije; pri teh se po imeni Jezus notri sklenejo skrovnosti 1., 2., 3. Med oča naših je 10 zdravij Marij; pri teh po imeni Jezus se notri sklenejo skrovnosti *a), b), c), d), e).*

Razdeli se čislo na veseli, žalosten i odičeni del. Pri veselom si misli, da je tisti Jezus, koga je Bl. Dev. Marija poprijela, nosila, rodila v cerkvi darüvala i najšla, v oltárskom svestvi domá. Tü ga lahko najdeš ti tüdi, kak ona, samo mej ponizno i čisto srcé!

Pri žalostnom si misli na Jezusovo i Marinijo veliko trpljenje i se nakani, da iz lübavi do njidva ti tüdi vse mirno zatрпиš, posebno, naj Jezusovo v oltárskom svestvi razžaljeno srce pomiriš.

Pri odičenom si zmisli na svoje odičeno goristanenje, na veliko veselje, štero pri odičenom Odküpiteli i njegovej sv. materi v nebi dobiš i prosi sv. Dühá, naj ti miloščo vrednoga gostoga sv. prečiščávania podeli, štero je zaloga odičenoga goristanjenja i vsikdar vekše dike nebeske. To je tak zvani dominikanski rožni venec.

(Tretjeredniki naj zvün dominikanskoga frančiškanskoga, ali serafinskoga tüdi radi molijo, ár ponjem vsakokrat brez spovedi popolen odpüstek dobijo, če so v stani milošče, šteri se za purgatoriumske düse tüdi sme zročiti. Začne se, kak navaden veseli del i skrovnosti ma sledeče: 1. Koga si, Devica nevtepena, vesela od sv. Düha poprijela. 2. Koga si, Devica nevtepena, vesela v obiskavanji Elizabete nosila. 3. Koga si, Devica nevtepena, vesela rodila. 4. Koga si, Devica nevtepena, vesela trem modrim k molitvi pokazala. 5. Koga si, Devica nevtepena, vesela v cerkvi najšla. 6. Koga si, Devica nevtepena, vesela po njegovom od smrti vstajenji vidila. 7. Ki te je, Devico nevtepeno, veselo v nebesa vzeo i te kralico nebes i zemle kronao. 7 očanasov i 72 zdravi Marij (72 leti je Marija na zemli živel) sliši k čisli, 1 očanaš se v namen rimskoga očé mora darüvati. Zadosta je te namen meti i te čislo zmoliti. Teliko ravno zanese čislo i ešče

nikaj više pride. Ne je potrebno posebnoga čisla zato meti. Naj se na navadno dominikansko (z petih delov stoječe) moli. Jako hasnovita molitev je to, posebno v žalosti.)

Skrovnosti sv. rožnogavenca.

Veseli del.

1. Ki nam naj vero povekšava.
2. Ki nam naj vüpanje potrdi.
3. Ki nam naj lübvav spopolni.
- a) Koga si Devica od Düha sv. poprijela.
- b) Koga si Devica Elizabeto obiskajoča nosila.
- c) Koga si Devica porodila.
- d) Koga si Devica v cerkvi prikázala.
- e) Koga si Devica v cerkvi gornajšla.

Žalosten del.

1. Ki naj naš rázum presveti.
2. Ki naj naš spomin okrepi.
3. Ki naj našo volo spopolni.
- a) Ki je za nas krvavi pot potio.
- b) Ki je za nas bičüvan bio.

- c) Ki je za nas s trnjom koronan bio.
- d) Ki je za nas težki križ noso.
- e) Ki je za nas na križ razpet bio.

Odičeni del.

- 1. Ki naj pela naša mišlenja.
- 2. Ki naj vodi naša govorenja.
- 3. Ki naj ravna naša činenja.
- a) Ki je od mrtvih gorstano.
- b) Ki je v nebesa gorišo.
- c) Ki nam je Dūha sv. poslao.
- d) Ki je tebé Devica v nebesa gorivzeo.
- e) Ki je tebé Devica v nebesah koronao.

Večerašnja molitev.

a) *Za deco.*

V imeni Oče i Sina i Düha svetoga.
Amen.

Vekivečna hvala naj bo Oči i Sini i svetomi Dühi, ednomi Bogi v treh osebah za vse milošče, štere mi v celom življenji podelo, posebno z šterimi me nevrednoga grešnika dnes obogato. O keliki so dnes nesrečni bili, jaz pa blagoslovljen, keliki obetežali, keliki z toga sveta na račun šli, jaz sem pa živ i zdrav na duže pri Oltarskom svestvi ostao, naj si žnjim vekše milošče i vekšo diko nebesko prislužim.

Jaz nevreden sluga tvoj, dober moj Bog sem za té dare nezahvalen bio. Z mnogimi grehi sem te razžalo. O Oča moj, ki v nebi stanüjes, pošli mi svojega svétoga Düha, ki mi pamet presveti i volo gene, da od jütrašnje mo-

litve včinjene grehe svoje spoznam, srčno obžalujem i celo ostavim (Preglejüj si dušno vest, i kda si si celo pregledno, zdehni:) Moj Jezus tebe sem jaz razžalo, tebé, ki si iz lübezni vmro za mené. Kak te lübirim z celoga srca, tak žalujem z celoga srca, da sem tebe, ti moja vekivečna dobrotá i lübezén, ti vse moje, ti moj jedini kinč tak strašno razdreselo. Nikdár več nevčinim teh i niednoga greha i poleg svete materecerkvi zapovedi se z svojih grehov čisto zpovem.

Jezus jaz verjem, da si ti v oltarskom svestvi nazoči, Jezus jaz se vü-pam vtebi, da me nikdar ne ostaviš; Jezus jaz lübirim tebe i te več neščem z grehom razžaliti. Jezus hodi kmeni i ostani primeni, jaz tvoj ščem biti.

*

Pod tvojo obranbo šetüjemo sveta Mati Božja! naših prošenj ne zavrži v naših potrebčinah, nego od vse pogibeli vsigdar odslobodi nas, ti odičena i blagoslovljena Devica, Gospa naša i pomočnica naša; s svojim Sinom nas pomiri, svojemi Sini nas zroči, svojemi Sini nas priporoči. (Moli se za

nas sveta Bogarodica! Da vredni postánemo, obečanja Kristušovoga! Molimo! Gl. 143. stran.)

*

Dober moj angel čuvár pazi na méne celo noč, naj me nikša nesreča ne doseigne, najbolje pa naj v smerten greh ne privolim. Amen.

b) Starejši naj ešče sledeče prikapčijo:

Z pomočjov Jezusovoga srca si pre-mišlávajmo. (Kak pri jütrášnjoi molitvi. Lehko z svetoga pisma, ali drüge pobožna knige, Marijinoga lista kaj čteš i nad tistim pre-mišlávaš. Po pre-mislávaji zdehni:) Z lübézni do tébe dober Jezus ščem vsaki greh ostaviti, vse mirno zatrpeti i v vsem tvojo sveto volo verno spuniti.

O prelübeznivi Jezus (Gl. 151. stran.)

Dika bodi Bogi Oči i Sini i svetomi Dühi, kak je bilo v začetki, tak i zdaj i na vse veke. Amen. (3 krat.) Jezus, Marija, Jožef, vam darüjem svoje srce in svojo düšo! Jezus, Marija, Jožef, pridite mi na pomoč v mojej smrtnoi sili! Jezus, Marija, Jožef, zvami naj

se loči moja duša v miri. Amen. (Proti oltarskomi Svestvi obrnovši se prosi blagoslov:) Najslajši Jezus (Glej 146. stran.)

Hvaljeno, željeno... (Glej 141. stran.)

Vimeni Oče i Sina i Dūha Svetoga. Amen.

*

Zdaj sebe, deco i postel poškropi z blagoslovljenov vodov i naklekni proti Oltarskomi svestvi z tvojimi vred i je pozdravi ešče ednok: *Hvaljen bodi Jezus Kristus pravi Bog i pravi človek v oltarskom svestvi prebivajoč!* Kda se prebūdiš včasi nanjega misli, ki te je čuvao zoltára, i molo za tébe, kda si ti počivao. *Jezus v oltarskom svestvi, jaz samo tebe želem, drügo mi ne tebe — si zdehni vsele,* kda se prebūdiš. Kda je pa čas za stanoti, včasi stani, z lübezni donjega se zataji i v prvom hipi povrži toplo lego, pa naklekni proti njemi i pozdravi ga, kak večer: *Hvaljen bodi Jezus Kristus pravi Bog i pravi človek v oltarskom svestvi prebivajoč!* Tvoji naj tüdi tak včinijo.

BRATOVČINE.

So na pomoč, da žnjimi lehžej dosegemo vekivečno zveličanje. Nišče je ne dužen vnje stopiti, ali nišče nesme tüdi praviti, da so njemi ne hasnovite. One so dobra škér. Ki dobro škér ma, ne samo, da lehžej dela, nego bolše tüdi, ravnotak ki je v bratovčini i verno njene dužnosti spuni, lehžej pride v nebo i vekšo plačo si tüdi zaslüži. Da v nebi se plačüje dobro delo; bratovčine pa ta naj bolša dobra dela naprejpišejo: spoved, prečiščávanje, molitve itd. i delijo obilne odpüstke.

Toj knižici primerno sta dve tü razloženive: «oltárskoga svestva» i «Srca Jezusovoga», ár obej eden predmet i eden cio mata i se tak preveč lahko vküpzdrüženo spunita.

Obej edno želeta : naj Jezus z svojim svetim Srcom z oltárskega svestva vsako dūšo posveti, v vsakoj dūši živé. I mi spunimo to želenje, če se zaistino trūdimo tisto doprinesti, kaj se včasih tak milo glasi z naših vūst : Jezus naj žive, Jezus v meni naj živi !

«Pozdrávljeno bodi nájplementeše Oltársko
svestvo.»

Na neprestano molbo
Nájplemenitešega
OLTÁRSKOGA SVESTVA

ino na pomoč siromaških cérkev
v Budapešti nastávenoga

D R Ü Ž T V A

postáve.

je v družtvo stropil(a) vu fárnoj cérkvi

leta 191_____

Molil(a) bode Jezušá v oltárskom svestvi

vsako prvo nedelo od 2 do 3 za odvečera,
ali pa_____

Kaj je Oltársko društvo?

Kak je najplemeniteše Oltársko svestvo najvékši dár gospoda našega Jezusa Kristusa ino tudi najvékša dragocenost katoličánske sv. Matere cérkve, rávno tak je «Oltársko društvo» tudi vsákoga pobožnoga društva korona, ár je to društvo rávno v službi v Oltárskom svestvi istinsko prebiva-jočega, med nami bodočega Jezusa.

Záto, što ne bi ščeo ete svéte službe delnik biti? Námen Oltárskoga društva je tak veličasten, dužnosti kotrig so tak lepe, düševen hasek je pa tak velki, da to vse pobožne düše vdrúžtvo mora spraviti.

Glédaj, pobožna düsa, v toj knížici najdeš na kratci, kaj od toga društva želes znati: Vzemi jo ino jo čti ino či si ešče ne v njem, stopi notri, či pa že si, te se skrbi, da boš verno

služila Jesusa pod krüšnim kepom za tvojo volo nazoči bodočega i skrbi se, da tüdi drüge nagneš zsvojov lepov példov, da do Njega iz pobožnoga srca molili ino častili.

Začétek Oltárskoga družtva?

Velka pravica naše sv. vere je to, da je Jezus Kristus v nájplemenitešem Oltárskom svestvi istinsko ino po svojem bojštvi nazoči. Záto nikaj ne bi bilo bole dostojno, kak či bi pred tem velkim Svestvom neprestanoma bili moléči, ino či bi se hiže bože od králeske lepote svetile. Mogočno so čütile to pravico ništerne pobožne düše, štere so se v Brüsseli (leta 1840.) združile ztov zavézov, da do v cerkváh eden za ovim ali domá vsako vüro brezi prétrgnjenja molile nájplemeniteše Oltársko svestvo, ino da siromaške cerkve, na kelko do mogoče, obdarijo z potrebnov opravov. Ptemenitno njihovo družtvo so potom sv. Oča, rimski pápa, blagoslovili ino so družbenikom obilne odpüstke podelili.

Tá misel neprestane molbe Oltár-

skoga svestva i pomáganja siromaš-kih hiž božih se je pomali po našoj domovini tüdi ražirila med vnoгими pobožnimi, da so 1859-ga leta, meseca oktobra 19-toga prosili velike visokosti gospoda Knezoprimása, naj dovolijo, da se v Budapešti tüdi nastávi edno takše družtvo. Apoštolske düše višesnji paster so z veseljom poslüh-noli to prosnjo ino so družtvo na dén sv. Simona i Judaša apoštolov z svojim najvišjim dovoljenjom nastavili tak, ka si slobodno kotrige nabira ino pod voditelstvom ednoga dühovnika svoja opravila zvršáva.

Velki račun kotrig je znamenje da je svéti námen družtva Bogi dopadliv. O da bi samo to začül(a) vsaki sin, vsáka hči sv. Matere Cérkvi ino bi se pridružili k onim, ki se za diko Jezusa vojüjejo.

Osnov Oltárskoga družtva.

V Budapešti stojéče družtvo je *glávno družtvo*; má oblást vsako vüro koga za kotrigo vzeti. Leta 1882-ga prosinca 1-ga je zdrüženo z rimskim glávnim družtvom.

Po razločnih krajah držanja živoče kotrige so vu vsákoj fari združene vu ménjso, fárnó družtvo, štero je podvrženo voditelstvi glavnoga družtva.

Tá menjša družtva morejo po svojem voditeli *vsaki mesec* poslati glávnomi družtvi imena novi kotrig ino vüre, vu šterih do té kotrige molile, *naj te nove kotrige tüdi delniki postdnejo družbenih odpüstkov.*

Kde nega nikoga, ki bi družtvo rážirjával tam vu družtvo stopajoče kotrige naj same pošlejo svoja iména, mesto prebiválišča, vüro molbe ino dáre k voditeli družtva v Budapest.

Glávno družtvo eden dühovnik vodi, ki májo tüdi drüge na pomoč, šteri njim družtvo ravnati i rážirjávatí pomágajo.

Či družtvo šteroj cérkvi pomoč dá, ob prvim to gléda, štera je bole siromaška. Farne cerkvi ali kapele, v šterih se Oltársko svestvo drži, ležej dobijo. Pomoč samo tákša cerkev dobi, v šteroj je to družtvo nastávljeno. Ove cerkve samo redko i zvünredno.

Oprave, štere so na razdeljenjé namenjene, se v Budapešti vsáko leto

na ogled postávijo i potom se včasí razpošlejo cerkvam.

Drůžtvo svoje leto vsikdár 6-toga listopada začne. V vinotoki (oktobra) i listopádi (novembra) pláčajo kotrige svoje vsakoletne dare.

Postáve Oltárskoga drůžtva.

1. Drůžtvo za svojo dužnost spozna:

a) **S**iriti ino povekšávati vero, lůbezen i molbo Jezusa Kristusa v najplemenitešem Oltárskom svestvi ino po toj právoj lůbeznosti do njega propraviti i zadosta včiniti za grehe žterimi rod človečki Njega vu tom svestvi ražali.

b) Siromaške cerkve, v šterih k dostojnoj božoj slůžbi nega potrebne oprave, poleg mogočnosti pomágati ino obdariti, naj z svojov snažnostjov ino lepotov dostojna prebiválišča té molbe vredne velke skrovnosti postánejo.

2. V drůžtvo lahko stopijo za kotrige obadvojega spola krščeníki, ki znájo kaj je Oltársko svestvo.

Dužnosti kotrig.

Vsaki daüžbenik mora:

1. *Imé svoje v glávno knigo družtva spisati dati.*

2. *Vsaki mesec edno vüro moliti najplemeniteše Oltárskvo svestvo.* (Pri Svetom Sebeščani i v Čerensovci je ta molba vsako prvo nedelo popoldne od 2—3 vüre pred vüpostávljenim Olt. Svetvom; v Bogojini rávno tak i ešče sv. meša je svestvom predpoldné; pri sv. Jürji vsaki prvi četrtek od 8—9 med sv. mešov z svestvom.)

3. *Na pomoč siromaškim cerkvam vsako leto almoštvo dati družtvi.*

Ki to troje kde štéch i kda koli spurnijo, tisti zadosta včinijo svojoj dužnosti ino lahko dobijo odpústke.

Dobro je (ali ne je zapovedano), či si vsáka kotriga eden odločeni dén i vüro zažeré napriliko 1-voga oli 2-ga, vsaki mesec nočno ali dnévno vüro ali kdakoli ino to družtvi naznánje dá: té dén zebráni i vüro te naj vsaki mesec obdrži. Či bi pa koga boleznost ali kákši poseo zadržao, jo naj oprávi, kak bo najprvo mogoči. Na-

prej odločeni dén i vüra je nájboša záloga za vsako kotrigo, da njemi molba poleg odlášanja z cela ne iz ostáne.

Po vesnicah i drüghih stranskih kra-
jah je nájboše, či kotrige z dopüşčen-
jom svojega plebánuša vsáki mesec
prvo ali drügo nedelo vküp obderžijo
vüro molbe v církví. Z tem tak spu-
nijo svojo dužnost. Ali, či bi to vči-
nole, se njim záto li preporáča, naj
vsáka kotriga zvün toga ešče edno
posebno vüro moli vsáki mesec — ali
zapovedano je to ne.

Vüro molbe je nájboše (či li što
sám moli) v církví obdržati, nego domá
se zato tüdi lahko oprávi...Preporá-
čamo kotrigam, či so mogoče, naj si
nočno vüro zeberéjo. Istina, da je to
žmetnese, da nam pa tüdi več milošč
správi. Nočne vüre so večér od 6-te
zajtra do 6-te. Kakšeštéč molitve lahko
kotriga to vüro oprávla, či drügo neve,
kak očanaš i zdravo Marijo, najto moli
stem nakanenjom, da šče *v oltári pre-
bivajočega Jezusa moliti*, njegovo
srce razveseliti, njegovo želenje spu-
niti, pa je dobro molo i spuno svojo
držbeno dužnost.

Či što poleg svojega stáliša ne bi mogó celo vüro moliti, kak se to pri delavcah ali slůžbenikah nameri, tistomi je dopüsčeno. da molbo med delom ali pa po poti tüdi slobodno oprávi, naj samo nakanenje má z nájplemenitešim Oltárskim svestvom v dühi zjedinjeni ostáti. Med delom si naj tisto vüro na Jezusa misli, ki je v oltári domá i naj záto dela ár on želé to odnjega.

Ki vüro molbe ne obdrži, ali ne da álmoštva, on záto ztem nikšega greha ne včini, ali či dvá meseca zandrügim té dužnosti ne zvrši, ne dobi odpüstke družtva.

Álmoštva pri nas navadno ti bogati 2 koroni, siromaški pa 24 filerov dávajo na leto.

Pomočniki družtva so:

1. *Delniki.* Ki vsáko leto nájmenje 4 koron dájo na siromaške cerkve, ali vüro molbe za kakšega zroka volo nemorejo obdržávati, se zovéjo za delnike (t. j. kotrige štere deo májo.) Té kotrigo zvün odpüstkov ove vse milošče dobijo ino so deležne

v zaslůžkah i molitvah družtva, posebno v tistih, štere se molijo v siromaških cěrkvah.

2. *Dobročinitelje*. Tisti, ki ne dajo vsáko leto ednáko pomoč, ino v družtvo ne stopijo, nego poleg dobre vole li kaj darůjejo, so dobročinitelje družtva. Za té tůdi molijo verni v siromaških cěrkvah.

3. *Vsakojački pripravni dari*. Naj se siromaškim cěrkvam leže pomaga, družbeni voditelje i družtvo ražirjavajoči zvelkov zahválnostjov vzemejo vsaki nájménjši dár, kak: plátno, ščipke, svilo, konce, cěrkveno obleko, sveče, posvečnjeke, kelihe, stebre, kepe, réme itd. zadár zanjih.

Kak se vodi glávno družtvo v Budapešti?

Budapešti je družbena boža slůžba v cěrkvi nůn tak zvánih «engliške gospodičine» vsákoga meseca drůgo nedelo. Zajtra ob 6-toj vůri se najplem. Oltársko Svestvo na molbo položi; ob 8-ih je sv. meša ino prečišćávanje družbenikov. To žele naime družtvo odnjih naj vsáki ništerokrát pri družbenoj meši tůdi k sv. obhajili

prihája. Pri sv. meši se spomenijo z potrebnin družtva, z živočih i pokojnih družbenikov, po iméni z tistih, ki so preminoči mesec pokojni. Po sv. meši pa zdühovnikom vréd molijo kotrige 2 Očanaša i 2 Zdravi Mariji ino 129. psalmus «Z globočine» za preminoče kotrige. Popoldnévi ob 5-ih je sv. predga, potom litanije od presladkoga iména Jezusovoga, po šterih se Oltársko svestvo nazáj položi. Pod božov službov se pri cerkvenih vrátaj miloščina pobira za siromaške cerkve.

Tanáči za kotrige.

1. **P**o stranskih krajah, kde so ménjša družtva osnovana, se naj kotrige skrbijo, da bodo tüdi mele vsáki mesec sv. mešo ino, či je mogoče, tüdi predgo, ali krátki návuk

2. Kotrige družtva si naj poprimejo vsáke prilike, da čast i molbo nájplemenitešega Oltárskoga svestva bodejo samé verno zvršávale i drüge tüdi poleg moči na to pobüdjavale.

3. Naj májo skrb na to, *da se na smrt obetežánim dühovnik pozové.*

4. Radi naj pohodijo v oltári skrito Oltársko Svestvo.

5. Kjekoli je zaglédnejo, naj doli pokleknejo i pozdravljajo kak se to dostája pobožnih krščenikov.

6. Pri molbi (na novi svétek ali kléčanja den) nájplemenitešega Oltárskoga svestva si naj svoj deo vredno vüvzemejo.

7. Bole pogostoma — če rávno ne vsaki mesec — naj hodijo k spovedi ino k svétomi obhajili ino drüge tüdi naj na to nagučávajo.

Odpüstki družtva.

1. **V**sáka kotriga družtvä popolne odpústke dobi šteri štéč zebráni dén tistoga meseca, šteroga je v družtvo stopila či ide k spovedi, k svetomi obhajili i na nakanenje sv. Océ, rimskoga pápe kaj moli. (Návadno 5 Očanašov i 5 Zdravih Marij).

2. Rávno tak na Telovo, ali šterikoli dén v osmini Telovoga.

3. Vsáki mesec prvi četrtek tüdi stemi dobrimi delami.

4. Vsáki mesec eden dén, šteroga si što zeberé.

5. Či kotriga družtva v smrtnoj vüri presladko imé Jezusovo s obžalüvanjom grehov na pomoč zové zrečjov, ali či güčati nemore zmišlenjom, tüdi popolne odpüstke dobi.

6. Zvün toga či štera kotriga v kákšojkoli církví Oltársko svestvo en čas moli spoved i prečiščávanje oprávi i na nakanejnje sv. Očé rimskoga pápe 5 očanošov i teliko Zdravih Marij zmoli popolne odpüstke dobi naslo düvajoče dni:

Na dén vseh Svétov (1. novembra) — na düšni dén (2. novembra), na dén brezi greha poprijétja bl. D. Marije (8. dec.), na Jánošovo (27. dec.), na svečnico, t. j. dén očišćenja bl. D. Marije (febr. 2.), na Jožefovo (19-toga márciuša), na vcepleno Marijo (25. márc.), na Ivanovo (24. junija), na Petrovo i Pavlovo (29. junija), na vélko mešo, t. j. dén vnébovzétja bl. D. Marije (15. aug.), na málo mešo, to je dén narodenja bl. D. M. (8. sept.)

7. Sedem let i 7, 40 dnévnihi odpüstkov dobi zvün teh svétkov vsaki drügi Marijin ali šteroga apoštola dén vsáka kotriga, či se spove, prečisti ino moli oltársko svestvo.

8. Pod 6. i 7. številom spisane odpustke lahko dobijo kotrige, či mesto molbe oltárskoga svestva po prečiščávanji zmoliyo 5 Očanašov, 5 Zdravih Marij i 5-krát «Dika bodi Bogi i. t. d.» na čast oltárskoj skrivnosti i poleg toga 1 Očanaš, 1 Zdravo Marijo i ed-nok «Dika bodi ...» na nakanejnje sv. Oče rimskoga pápe.

9. Vsaka kotriga vsaki dén za vsako dobro delo 60 dnévov odpustkov dobi či je v božoj milošči, to je, či je ne vu smrtnom grehi.

Ponizna prošnja.

Vsakoga družbenoga dúhovníka pro-simo, naj vsáko leto edno sveto mešo oprávi, svetske kotrige pa, naj dvoje prečiščávanje darújejo za pre-mínoče kotrige.

Če kotrige merje, naj se den smrti družtvi naznani!

KRATKI ISTINSKI NAVUK

od pobožnosti i bratovčine

PRESVETOGA SRCA
JEZUSOVOGA.

je vpisan vu bratovčino presvetoga Srca Jezusovoga.

leta 19

vu cěrkvi

ravnitel bratovčine v toj cěrkvi.

I. Predmet i namen te pobožnosti.

Predmet té pobožnosti je božansko-človeče, telovno, od ljubavi goréce Srce Jezusa Kristusa, našega dragoga Zveličitela, štero je v prsah Boga-človeka na toj zemli 33 let bilo za lüdi i štero je na križnom drevi spicov prebodjeno, naj bi bilo obramba naših düš proti napadom neprijátelov; to je ono Srce, štero v небесах za naše zveličanje bije i štero na naših oltárah v podobi krüha neprestanoma med nami prebiva i plavajoč v morji nezkončane bože ljubavi vse lüdi k sebi zové z rečmi evangeliuma: «Hodte k meni vsi, ki ste trüdni i obteršeni i jaz vas polehkotim.»

Namen té pobožnosti je: povráčanje ljubavi z ljubavov i zadoščenje. Jezus Kristus naime záto žele pobožnost našo do Srca njegovoga, naj njega pomirimo, njemi zadoščenje prikážemo za

nezračunane nezahválnosti, mláčnosti, nevernosti, nedostojnosti, zametávanja, bože rope i drüge grehe, s šterimi lüdjé njega v Oltárskom Sakramenti vsaki den razžalijo; nadale to žele, naj nas to razžaljenje gene i njegova nezkončana lübav segreje, da mi tüdi lübili bodemo njega i grehšnikom povrnjenje sprosimo.

II. Nastanenje i vpelanje te pobožnosti.

Pobožnost presvetoga Srca Jezusovoga je nastánola v XVII. stoletji po nazveščenji samoga Gospoda Jezusa, ki je na nastavljenje i ražirjavanje pobožnosti svojega božánskoga Srca odébrao blaženo Alakok Marijo Margareto, sestro iz réda «pohodjenja B. D. Marije» v paraj-le-moniálskom samostáni.

Rimski pape i püspeki so strogo preglednoli to pobožnost i gda so spoznali, da je božega izvira i zveličavna, so dovolili, da se na čast presvetomi Srci Jezusovmi *bratovčine* nastávijo s tem namenom, da bodo pobožnost k presvetomi Srci Jezusovmi po onom načini, šteroga je sam

Gospod Jezus pokazao, ražirjávale i povekšávale.

III. Regule bratovčine presvetoga Srca Jezusovoga.

1. **K**otrige té bratovčine naj *svétek presvetoga Srca Jezusovoga* s posébnov pobožnostjov posvetijo, i či je li mogoče, naj na te den k spovedi i prečiščávanji pristopijo.

2. Vsaki *prvi pétek* meseca se pri oltari presvetoga Srca Jezusovoga sv. Meša slúži s izpostávenim najsvetejšim Sakramentom (na Tišini to ne dužnost) i *vsako prvo nedelo* popoldne se drži slovesna odprošnja, to je pomirjenje ali zadoščenje presvetomi Srci Jezusovomi; pobožne kotrige bratovčine so pri teh božih službaj nazoči.

3. **Kotrige naj vsaki den ednok molijo na čast božánskomi Srci Jezusovimi.** «Očanaš,» «Zdrava bodi Maria» i «Jaz verjem» z etov prošnjov:

«O presladko Srce Jezusa, dáj, naj Tebe vsigdar bole lübir!»

(Vsakikrát 300 dnih odpústek; ki celi mesec vsaki den zmoli, dobi na mesec ednok polne adpústke.)

4. Poprek naj si družtveniki prizadevajo namen té bratovčine v sebi i v svojem bližnjem naprejpomáhati i v jakostnom življenji si naj Srce Jezusovo za zgléd vzamejo.

5. Družtveniki naj tüdi večkrát bogamolijo eden za drügoga i za pokojne kotrige po példi rimske glavne bratovčine, v štere cerkvi se vsaki mesec tri sv. meše darüjejo za pokojne kotrige.

6. Te regule ne véžejo pod grehom. Ali ki žele odpüstke dobiti, je dužen pod 3. številom oznanjene molitve zvršti.

Té dužnosti so za beltinsko i tišinsko faro. Za sebeštjansko so sledeče potrjene :

1. Na svétek Srca Jezusovoga morejo pobožno častiti to najsvetejše Srcé i po mogočnosti spoved i prečiščávanje opraviti.

2. Vsaki mesec prvi pétek se morejo spovedati ino prečistiti, naj Jezusovo razžaljeno Srcé stem dobrim delom pomirijo. Či bi se prvi pétek ne mogli spovedati, lahko prvo nedelo, ali šteri koli den v meseci toj dužnosti zadosta včinijo.

3. Vsako prvo nedelo morajo pred oltarom Srca Jezusovoga, ali pa domá na čést Srci Jezusovomi kaj zmoliti, náj je pomirijo za grehe lüdih.

4. Vsaki den naj zmolijo eden Očanaš, edno: Zdravo Marijo ino eden: Jaz verjem, stem zdihávanjom: Oh sladko Srce Jezusovo, daj, naj bom te vsigdár bole lübil(a).

5. Pokojnoga družbenika mrtvo telo morajo z goréčov svečov pobožno spre-vájati i za njegovo düšo pred oltá-rom Srca Jezusovoga po pokopi prvo nedelo litánije od Srca Jezusovoga zmoliti.

6. Té dužnosti nikoga ne véžejo pod grehom.

IV. Sádovi té pobožnostj.

Gospod Jezus je obečao bláženj Mariji Margareti, da goreče i stálne častitele svojega presvetoga Srca z nezračunanimi milostmi bo nadelio; naime:

1. dá njim vse milosti potrebne k njihovmi stáni;
2. v njihovej familiji mir nastávi;
3. njé v trpljenji potoláži;

4. bode njim varna obramba v žitki i najbole v smrtnoj vüri;

5. v vseh poslaj je obilno blagoslovi:

6. grehšniki v njegovom Srci najdejo vretino i nezmerno morje smilenosti;

7. mláčne düše goréče postánejo;

8. goréče düše pa veliko popolnost doségnejo;

9. spovedniki zadobijo miloščo, da ta najokornejša srca genejo;

10. blagoslovi hiže, v šterih kep njegovoga Srca gorpostávijo;

11. ki to pobožnost ražirjávajo, one v svoje Srce zapiše i odnet ne izbriše;

12. brez mere i meje bode delio dare milosti onim, šteri je bodo v njegovom Srci iskali.

V. Odpüstki bratovčine presvetoga Srca Jezusovoga.

Popolni odpüstki.

I. 1. **N**a den vpisanja v bratovčino. 2. Na svétek presvetoga Srca Jezusovoga. 3. Vsakoga meseca prvi pétek ali nedelo. 4. Ešše

eden slobodno odebráni den v meseci. 5. Vu smrtnoj vüri, či družtvenik svoje grehe obžalüje i presveto Ime Jezusovo konči v srci na pomoč zazové.

II. Na te svétke Gospodove: 1. Na sveti den. 2. Na velki četrtek. 3. Na Vüzem. 4. Na den v nebo stoplenja Gospodovoga. 5. Na onih 6 pétkov ali nedelj, štere so pred svetkom Srca Jezusovoga.

III. Na te svétke B. D. Marije: 1. Nevtepeno peprijétje. 2. Ceplena Marija. 3. Velka Meša. 4. Mala Meša. 5. Svečnica.

IV. Na den vseh Svetcov i na düšni den ino na te svétke: 1. Sv. Gregor (12. marc.), 2. Sv. Jožef (19. marc.), 3. Sv. Pius (5. maj.), 4. Sv. Peter i Pavel apoštola (29. jun.), Sv. Janos apoštol (27. dec.)

Te edpüstke zadobiti je jako hasnovito, ali ne je dužnost. Šteri den pa družtvenik té popolne odpüstke žele zadobiti, mora se on den spovedati, i k prečiščávanji pristopiti i na nakanenje sv. očé pápe kaj moliti.

Nepopolni odpústki.

I. 30 let i 30 štiridesetdnévnih odpústkov se dobi: po svétom dnevi 3 dni; na novo leto i na treh Královo; tri nedele pred pepelnicov; od Velkoga Pétka do bele nedele vsaki den; na Markovo: tri križove dni; celi risálski tjeden.

II. 25 let i 25 štiridesetdnévnih odpústkov se zadobiti: na Cvetno nedelo.

III. 15 let i 16 štiridesetdnévnih odpústkov: trétjo adventno nedelo, na svéti post, na svéto noč, pod drügov sv. Mešov na svéti den; na pepelnico i štrto postno nedelo.

IV. 10 let i 10 štiridesetdnévnih odpústkov prvo, drügo i štrto nedelo adventa, vsaki den v vélkom posti zvün više povedanih, na risálsko soboto, i na vsaki kvaterni post.

V. 7 let i 7 štiridesetdnévnih odpústkov: devet dnévov, šteri so pred svetkom presvetoga Srca Jezusovoga, na vse svetke Device Marije i apoštolov, šteri so više ne povedani, štiri nedele pred dnevom presvetoga Srca Jezusovoga.

VI. Na slednje 60 dnevov odpústke

zadobijo kotrige za vsako dobro delo, štero med dnevom včinijo.

Opomini: 1. Naj kotrige zadobijo popolne odpustke povedane pod številom I. i nepopolne povedane pod številom VI. i one šteri so odločeni na 4 nedele pred svátkom Srca Jezusovoga, k tomi je ne potrebno društveno ali drugo cerkev pohoditi, samo na vsaki den gordáno molitev trbe zvršiti. Za ove odpustke je potrebno društveno cerkev pohoditi i tam na nakanenje sv. očé kaj moliti. Ki društvene cerkve nemorejo pohoditi, tisti tak zadobijo odpustke, či mesto toga kakše drugo dobro delo včinijo po odločenji svojga spovednika. "

2. Drugi verni kristjani, šteri so ne v toj bratovčini, na den presv. Srca Jezusovoga tüdi zadobijo popolne odpustke, či dobro spoved včinijo i vredno pristopijo k svetomi obhajili ino edno cerkev ali kapelo pohodijo, v šteroj se té den presveto Srce posebno časti i tam na nakanenje svetoga očé molijo.

3. VII. Pius papa, naj bi čast Device Marije povekšávali, so na vse čase dopustili, da društveniki, či na

den trikrat (vgojdno, poldne i večer) molijo: «Dika bojdi Bogi Oči . . .» na čast presvetomi Trojstvu kakti hválo-dávanje za one velike dáre bože mi-lošče, šterih je nevtepeno poprijéta. Mati boža delnica postála, zadobijo na den 300 dnévne odpústke, naime za vsako «Dika bojdi Bogi Oči . . .» 100 dnih odpústkov; či pa to pobož-nost ves mesec vsaki den oprávlajo, tak majo oblast si eden den v meseci odebrati, gda sv. spoved i prečiščá-vanje vzemejo, na nakanenje sv. Očé pápe molijo i tak popolne odpústke zadobijo.

4. Naštete odpústke so VI., VII. i IX. Pius pápa i XII Leon i XVI Gregor tak dopústili, da je za purgatoriumske dúše tüdi lahko notri prikážemo.

**Hváljeno, moljeno, i s zahválnim srcom
lübljeno bodi Srce Jezusa, skrito vu po-
dobi krüha, vsako minuto, na vsakom
oltári na zemli do konca sveta!**

(Ednok na den 100 dni odpústek.)

(Z družbene knige.)

MINISTRACIJA

Molitve pred stnbami k začetki svete
meše.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus
Sankti Amen.

Dühovnik. Introibo ad altere Dei.

Dvorjenik. Ad Deum kvi letifikat
juventutem meam.

Dühovnik. Judika me Deus et di-
scerne kausam meam de gente non
sankta: ab homine inikvo et dolo zo
erue me.

Dvorjenik. Kvia tu es Deus, fortitudo
mea. Kvar me repulisti; et kvara tri-
stis incedo, dum affligit me inimikus?

Dühovnik. Emitte lucem tuam, et
veritatem tuam; ipsa me dedukserunt,
et addukserunt in montem sanktum
tuum et in tabernakula tua.

Dvorjenik. Et introibo ad altare Dei,
et Deum kvi letifikat juventutem meam.

Dühovnik. Konfitebor tibi in cithara Deus, Deus meus. Kware tristus es anima mea et kware konturbas me?

Dvorjenik. Spera in Deo, kvoniam adhuk konfitebor illi salutare vultus mei, et Deus meus.

Dühovnik. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sankto.

Dvorjenik. Sikut erat in principio, et nunk, et semper, et in sekula seculorum. Amen.

Dühovnik. Introibo ad altare Dei.

Dvorjenik. Ad Deum, kvi letifikat juventutem meam.

Dühovnik. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

Dvorjenik. Kvi fecit celum et terram.

Dühovnik. Konfiteor Deo omnipotenti...: Orare pro me ad Dominum Deum nostrum.

Dvorjenik. Misereatur tui omnipotens Deus, et dimissis pekkatis tuis perdukat te ad vitam eternam.

Dühovnik. Amen.

Dvorjenik. Konfiteor Deo omnipotenti, Beate Marie semper Virgini, Beato Mihaeli Arangelo, Beato Joanni Baptiste, Sanktis Apostolis Petro

et Paulo, omnibus Sanktis, et tibi Pater; kvia pekkavi nimis kogitacione, verbo, et opere: mea kulpa, mea kulpa, mea maksima kulpa. Ideo prekor Beatam Mariam semper Virginem, Beatum Mihaelem Arhangelum, Beatum Joannem Baptistam, Sanktos Apostolos Petrum et Paulum, omnes sanktos, et te Pater, orare pro me ad Dominum Deum nostrum.

Dühovnik. Misereatur vestri omnipotens Deus, et dimissis pekkatis vestris, perdukat vos ad vitam eternam.

Dvorjenik. Amen.

Dühovnik. Indulgenciam, absolucionem, et remissionem pekkatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens et misericors Dominus.

Dvorjenik. Amen.

Dühovnik. Deus, tu konversus, vivificabis nos.

Dvorjenik. Et plebs tua letabitur in te.

Dühovnik. Ostende nobis, misericordiam tuam.

Dvorjenik. Et salutare tuum da nobis.

Dühovnik. Domine eksaudi orationem meam.

Dvorjenik. Et klamor meus ad te veniat.

Dühovnik. Dominus vobiskum.

Dvorjenik. Et kum spiritu tuo.

Pred «Gloria in excelsis Deo.»

Dühovnik. Kirie eleison.

Dvorjenik. Kirie eleison.

Dühovnik. Kirie eleison.

Dvorjenik. Kriste eleison.

Dühovnik. Kriste eleison.

Dvorjenik. Kriste eleison.

Dühovnik. Kirie eleison.

Dvorjenik. Kirie eleison.

Dühovnik. Kirie eleison.

Pred molitvami.

Dühovnik. Dominus vobiskum.

Dvorjenik. Et kum spiritu tuo.

K molitvam.

Dühovnik. Per omnia sekula seculorum.

Dvorjenik. Amen.

Po čtenji (epistola.)

Dühovnik. Z glavov se proti dvorjeniki obrnejo.

Dvorjenik. Deo Gratias.

K evangeliji.

Dühovnik. Dominus vobiskum.

Dvorjenik. Et kum spiritu tuo.

Dühovnik. Sekvencia sankti Evangelii sekundum . . .

Dvorjenik. Gloria tibi Domine. *Dühovnik.* Knigo küšnejo.

Dvorjenik. Laus tibi Kriste.

Dühovnik. Dominus vobiskum.

Dvorjenik. Et kum spiritu tuo.

Po rok pranja.

Dühovnik. Orate fratres . . .

Dvorjenik. Suscipiat Dominus hok Sakrificiu de manibus tuis ad laudem et gloriam nominis sui, ad utilitatem kvokve nostram, tociuske Eklezie sue sankte.

K predglasji (prefacija.)

Dühovnik. Per omnia sekula seculorum.

Dvorjenik. Amen.

Dühovnik. Dominus vobiskum.

Dvorjenik. Et cum spiritu tuo.

Dühovnik. Sursum korda.

Dvorjenik. Habemus ad Dominum.

Dühovnik. Gracias agamus Domino Deo nostro.

Dvorjenik. Dignum et justum est.

K očanaši.

Dühovnik. Per omnia sekula seculorum.

Dvorjenik. Amen.

Dühovnik. Et ne nos indukas in tentacionem.

Dvorjenik. Sed libera nos a malo.

K prečiščávanji.

Dühovnik. Per omnia sekula seculorum.

Dvorjenik. Amen.

Dühovnik. Paks Domini sit semper vobiskum.

Dvorjenik. Et kum spiritu tuo.

K molitvam.

Dühovnik. Dominus vobiskum.

Dvorjenik. Et kum spiritu tuo.

Dühovnik. Per omnia sekula seculorum.

Dvorjenik. Amen.

K konci meše.

Dühovnik. Dominus vobiskum.

Dvorjenik. Et kum spiritu tuo.

Dühovnik. Ite Missa est. Ali: Benedikamus Domino.

Dvorjenik. Deo gracias. Ali:

Dühovnik. Rekvieskat in pace.

Dvorjenik. Amen.

K slednjemi blagoslovi.

Dühovnik. Benedikat vos omnipotens Deus, Pater et Filius, et Spiritus Sanktus.

Dvorjenik. Amen.

K slednjemi evangeliji.

Dühovnik. Dominus vobiskum.

Dvorjenik. Et kum spiritu tuo.

Dühovnik. Inicium ali: Sekvencia sankti Evangelii sekundum . . .

Dvorjenik. Gloria tibi Domine.

Dvorjenik. Na konca evangelija: Deo gracias.

KAZALO.

Stran

Drage duše . . . Predgovor, se razloži, da je za zveličanje potrebno vse ver- vati, kaj je Jezus vučio i zdržati, kaj je zapovedao	4
«Apoštolsko verevadlŭvanje» nam da spoznati, kaj je Jezus vučio	5
Desetere Božje zapovedi i	6
Petere cerkvene zapovedi držijo vsebi tisto, kaj nam je Jezus činiti zapovedao	7
Brezi milošče božje niti vervati, niti za- povedi božje zdržati nemoremo . . .	8
Sedméro svest nam da prosvečŭjočo i svestveno miloščo, molitev pa poma- gajočo ali dejansko	8
Vretina vseh milošč je Oltarsko Svestvo	9
Krst . . . Ki ne krščen nemore priti v božje králestvo	11
Zahvalna molitev po sv. krsti. Kakše milošče nam da sv. krst	12
Potrdjenje ali firma . . . Da nam Dŭha svetoga	14
Molitev pred firmov Kak se moramo pripraviti	15

Molitev po sv. firmi	Kakše milošče smo dobili prinjej	Kak moramo hválo dati	16
Oltarsko Svestvo	Na slednjoj večerji je nastavljeno	Jezus je krüh i vino v svoje sveto telo i v krv spremeno	
To je zapovedao svojim dühovnikom v njegov spomin delati			19
Pri svetoj meši	se to Jezusovo naročilo spunjava		20
Molitve za sv. mešo			21
Kam se položi Jezusovo najsveteše telo i krv pri svetoj meši ?	Zavživa se i za vživanje se shrani v oltar		33
Sveto obhajilo, ali prečiščávanje se to zavživanje zove	Što se je dužen i kelikokrat prečiščávati		33
To prečitete, zarazmite, potem pa hodite	Zakaj smo dužni gostokrat se prečiščávati		34
Molitve za sv. obhajilo	Kak se moramo pripraviti na düšo i telo gledoč		41
1. Priprava			43
1. Zahvaia			47
2. Priprava			55
2. Zahvala			56
3. Priprava			59
3. Zahvala			61
4. Priprava			63

4. Zahvala	66
5. Priprava	69
5. Zahvala	71
6. Priprava	74
6. Zahvala	76
7. Priprava	79
7. Zahvala	82
Prvo sveto obhajilo Kak se naj dete pripravi i zahvali	87
Molitev za razširjavanje gostoga sve- toga prečiščavanja	93
Zdihavanje h Gospej najsvetešega Sakramenta	94
Dühovno sveto prečiščavanja Kaj je? Kda i kak se naj opravi? . . .	95
Obiskavanje Oltárskoga Svestva Kak se naj vrši?	96
Pokora Dühovniki so dobili oblast od Jezusa v njegovom imeni grehe odvezati Milošče pokori svestva . . . Kak se naj pripravimo?	98
Molitev pred preglejüvanjom düšne vesti . . . Sv. Düha na pomoč zvánje	99
Gledalo za düšno vest Kak si jo mo- ramo preglednoti	100
Slednja spoved Kda nam je spoved nevalana? Kda moramo spovedi po- noviti?	101
Desetere zapovedi Prva	103

Drüga zapoved ... Tretja zapoved med deseterimi božjimi i prva pa drüga cerkvena	104
Štrta zapoved	105
Péta zapoved	106
Šesta zapoved .. Sedma i deseta zapoved	107
Osma zapoved	108
Devéta zapoved Svete materecerkvi trétja zapoved	109
Postni red	110
Svéte materecérkvi štrta zapoved ... Svéte materecérkvi péta zapoved . .	113
Grehi ... Stan ... Bratovčine	114
Požalüvanje ... Za kaj zroka volo si moramo grehe obžalüvati	115
Močna oblüba ... Kaj moramo obečati?	117
Spoved-Pokora ... Kaj je i kaj je nepokora	118
Molitev pred spovedjov ... Kak se pri spovedi naj obnašamo	118
Molitev po spovedi ... Pobolšanje do smrti mora trpeti	120
Popolno obžalüvanje ... Kaj je? ... Kak se naj obüdi?	123
Odpüstki ... Kaj so? ... Kakši so i kak se dobijo?	124
Slednje mazanje ... je olejšanje za be- težnoga telo i düšo	126
Molitev za miloščo dobre smrti ... Zdi- hávanje za mirajočega	127

Molitev za miloščo slednjega mazanja . . .	
Sád toga svestva	131
Cerkveni red . . . Oblast dúhovniki po posvečúvanji dana	133
Molitev za dúhovne pastire . . . Milošče cerkvenoga reda	134
Hižni zakon . . . Po božjem ravnanji je nerazvezljiv	136
Molitev v zaročkah vsaki den . . . Duž- nosti hižnikov . . . Milošče toga sve- stva . . . Priprava k njem	137
Molitev . . . Vsikdár moramo moliti . . . Bog poslúhne naše molitve . . . Kak naj molimo ?	140
Jütrásnje molitve . . . Očanaš . . . Zdrava Marija . . . Jaz verjem . . . Angel Gos- podov je nazvesto	141
Mešne molitve . . . Molitev po tihoj sv. Meši	148
Spovedne molitve . . . Molitev popolnoga obžalúvanja	149
Molitve za sv. prečiščávanje, ali obha- jilo . . . Molitev za odpústke . . . Mo- litev za dúhovno sv. obhajilo . . . Mo- litev za razširjavanje pogostoga sv. obhajila . . . Molitev pri obiskávanji Oltarskoga Svestva . . . Molitev po sv. krsti . . . Molitve za sv. firmo, ali potrdjenje . . . Molitve za blaženo smrt,	

za mirajoče, za miloščo slednjega ma-	
zanja . . . Molitev za duhovne pas-	
tere . . . Molitev v zaročkah	150
Molitev, štera se naj moli vsaki den pred	
podobov sv. Držine (Familije)	151
Priporočitev angeli čuvari . . . Priporo-	
čitev svojimi Patroni	152—153
Molitev po predgi . . . Vera, vüpanje,	
lûbezen	153
Litanije presvetoga Srca Jezusovoga . .	158
Posvetitev k presvetomi Srci Jezusovomi	161
Pomiritev . . . Molitev za povrnjenje kri-	
vovernikov i razkolnikov . . . Molitev	
na diko najsvetešega Iména Božjega,	
naj se ponjej zadosti za bogokletev . .	
Pesem: Naj se zdigne	168
Litanije najsvetejšega Imena Jezusovôga	171
Molitev v zadoščenje na prvo nedelo me-	
seca . . . Prošnja k Srci Jezusovomi . .	175
Pesem: Molimo te Srce Božansko . .	178
Litanije Lauretanske B. D. Marije . . . Pod	
tvojo obrambo šetûjemo	180
Molitev k. B. D. Mariji: «Memorare» ali	
«Spomeni se» . . . Za čistost k Dev.	
Mariji moli vsaki den	183
I.—II.—III.—IV. Antifone . . . Pesmi Ma-	
rijine k večernici	184
Litanije sv. Jožefa . . . Ktebi bežimo o	
blaženi Jožef	186

Litanije vseh Svétcov	190
Križna pot	200
Devetdnevna na čast sv. Dúhi moljena pred risalih	222
Pobožnost za mesec oktober Kak se naj moli dominikanski rôžni venec . . (Franciškanski roznivenec) Skrov- nosti dominikanskoga rožnoga venca	223
Večerašnja molitev Pod tvojo obrambo šetujemo	228
Bratovčine Njihova hasnovitost . . .	232
Oltárskoga Svestva bratovčine razla- ganje	235
Srca Jezušovoga bratovčine razlaganje	249
Ministracija	259

